ပန်းချီ မောင်ငြိမ်းချမ်း

ရိုင်းဇေဒါ

စီစဉ်သူ
မောင်မျိုး

TWO CATS PUBLICATION

ကြောင်နှစ်ကောင်စာပေ

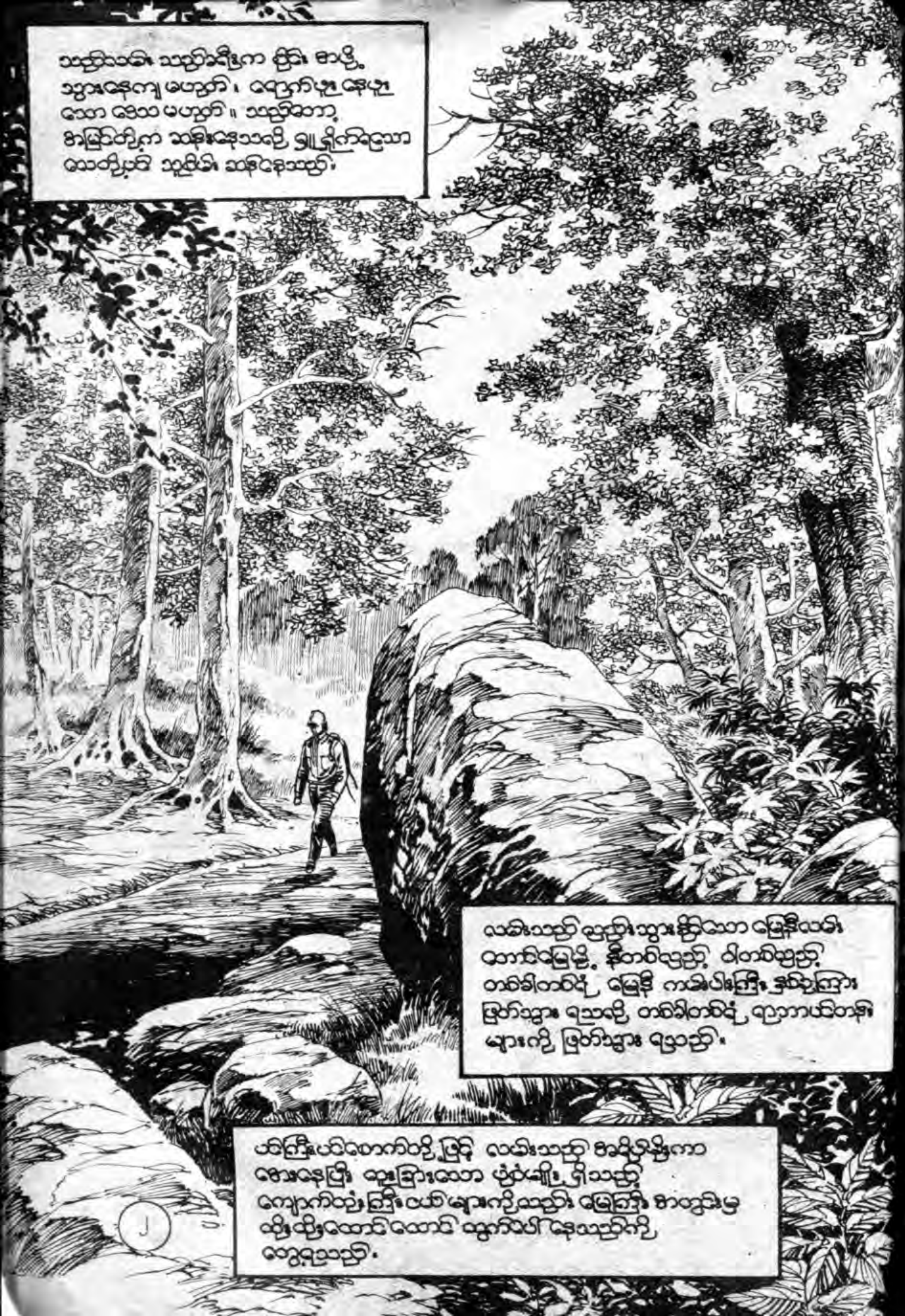
ယခုအခါ၊ ယခုခရီးက ကြိုး စားဖို့
သွားနေကျ မဟုတ်၊ လျှောက်ပုံ နေပုံ
သော ဓလေ့ မဟုတ်။ ယခုတော့
အမြင်တို့က သတိနေသလို ဗျူဟာကြံသော
သော့ဖွင့် သူ၏ သတိနေသည်။
လမ်းသည် ညည်းသွားနိုင်သော မြေနီလမ်း
တောင်မြေမှုန့် နီတစ်လှည့် ဝါတစ်လှည့်
တစ်ခါတစ်ရံ မြေနီ ကမ်းပါးကြီး နှစ်ခုကြား
ဖြတ်သွား ရသလို တစ်ခါတစ်ရံ ရေအာယဉ်တန်း
များကို ဖြတ်သွား ရသည်။
ပင်ကြီးပင်ကောက်တို့ ဖြင့် လမ်းသည် အမိုးမိုးကာ
အေးနေပြီး ထူးခြားသော ပုံချိုး ရှိသည့်
ကျောက်တုံးကြီး ပေါ်များကိုသည်း မြေကြီး အတွင်းမှ
ထိုးထိုးထောင်ထောင် ထွက်ပေါ်နေသည်ကို
တွေ့ရသည်။

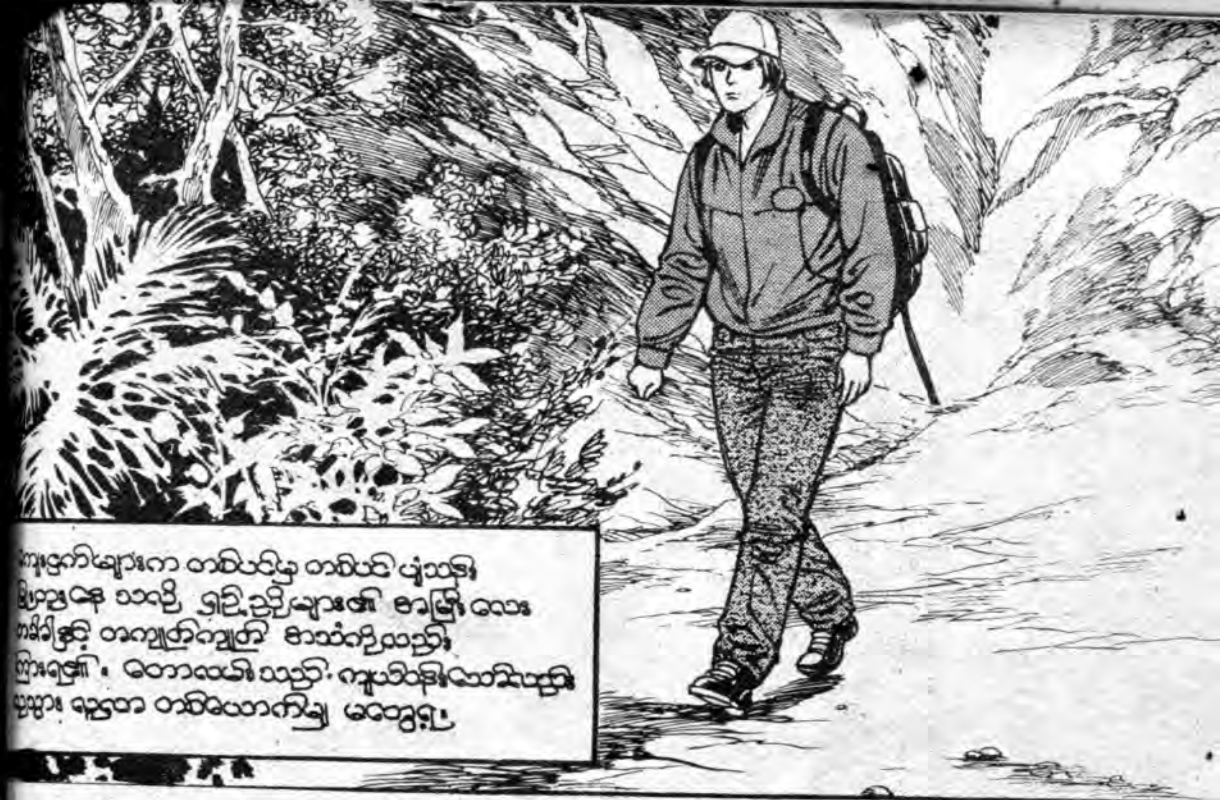

ထပ်နေ၍ ကျယ်ဝန်းသော ချောက်ကြီးလေးကို ဖြတ်ထိုးထားသည့် ဝါးတံတားငယ်ကို ကျော်လွန်ပြီးသည်နှင့် နေရောင်သည် တောင်ပြင် ချောက်သို့ ကျသဖြင့်လွှားပြီ ဖြစ်ရာ.. တံတားတစ်ဖက်ကမ်းသည် ခြံနှင့် ဈေးနေရှိ နေရာသစ်တစ်ခုကို မြင်ရ၍ ထပ်ကြည့်လိုက်ရသလို ဖြစ်သွားသည်။ သူ့လမ်းကြောင်းကတော့ ဤ တွေ့ပါသည်။ သပ်ကြီး တော်သာရှိ ဂိုဏ်း ဆတ်တော်၏ ရှုထောင့်တွင် ဆဲကာ တော်သာရှိ ယာခြံမော်၏ လမ်းညွှန်သော မြေပုံပါ အချက်အလက်အတိုင်း လိုက်လာခြင်း ဖြစ်သည်။ သူ့ ယာဉ်ဖြတ်ခဲ့သော ဝါးတံတားငယ်သည် လမ်းညွှန်ထဲတွင် ပါထဲသော တံတား ဖြစ်ပုံရသည်။ တစ်ဖက် ကမ်းတွင်သည် ပြည့်စုံနေသဖြင့် ချောက်များ မှယ် မြောက်ဘက်ရှိ နေရာ စိတ်တွင် ထင်ခဲ့ ဖြစ်ရသည်။

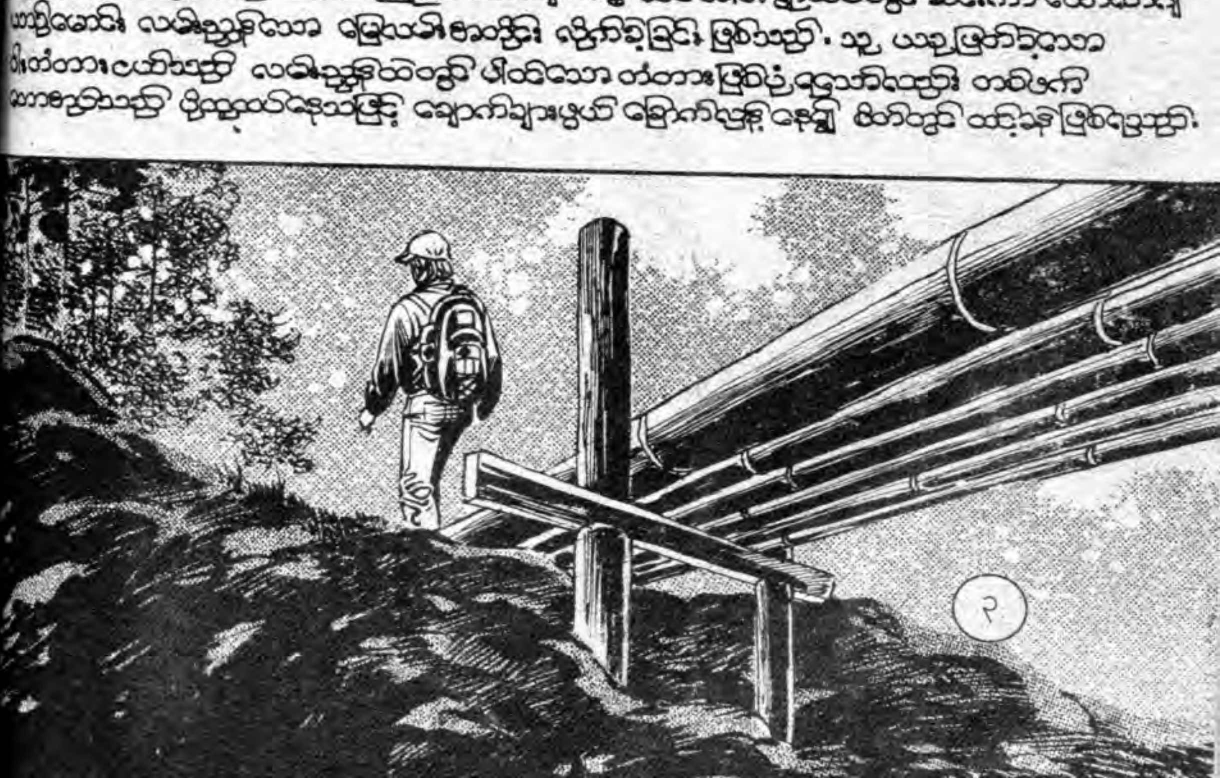

စိုင်း လယ်မိုးနှံ့တောင်တွင် တွေ့ရှိရသော
ဝါးဆည့်ပြွန်ကို စာကျိုးတစ်ခု
စာပြင် ကောက်ကိုင်ကာ
မြေပုံမိုးကို ခပ်သွက်သွက် လှမ်း
လျှောက်သည်၊ တောတွင်းသို့
အလင်းရောင်သည် ခပ်ပျက်ပျက်မျှ
မြင်ရသည်။ သွားရင်း လာရင်းပင်
ခိုခနဲ ခိုခနဲ ကျဆင်းနေသည်၊
မကြာမီ ရေစီးသံ သဲ့သဲ့ကို
ကြားရသဖြင့် စိုင်း ဝမ်းသာ
သွားမိ၏။ ချောင်းမကြီး တစ်ခုကို
တွေ့လျှင် သူ သွားရမည့် ရွာ
ရောက်ပြီဟု မှန်းဆထိုက်သောကြောင့်
ဖြစ်၏၊
လှည့်ပတ် လယ်မြို့သည် ကွေ့ဝိုက်ကာ ဆင်းသွားသည်၊
ကျောက်တုံးများ ပိုမို ထူထပ်လာ၏၊ မြေသား
ကမ်းပါးနက်ကြီး တစ်ခုကို ကျော်လွှားလိုက်သည်နှင့်
ရေကြည်ကြည် စီးနေသော ချောင်း တစ်ခုကို သွားမဲ့
မြင်လိုက်ရပြီး တဖြူးဖြူး တိုက်ခတ်နေသော
လေအေးအေးကြောင့် သည် ထိတွေ့ခံစားလိုက်ရသည်၊

ဟုတ်ပြီ
ဒီ ချောင်းပဲ
ဖြစ်ရမယ်
ပိုင်း စားသောက် သွားသည်၊ လမ်း စဆုံး
ချောင်းကမ်းသို့ ဆင်းသည်။ ချောင်းတွင်တံတား မရှိ။
လှေ မတွေ့၊ ပေါ်တော်ကျိုးသည်။ မမြင်။
ထို့ပြင် လူရိပ်လူယောင် ဟူ၍လည်း မတွေ့ရဘဲ
တစ်ခွင်လုံး တိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက်လျက် နေသည်။
၁
နေသည် စုံစုံမြုပ် သွားပြီ ထင်၏။ တစ်ဖက်
တောတန်းတွင် ခြုံပြုံပြုံတို့ ရှိသည်များ လာ
သလို ချောင်းရေပြင်တွင်လည်း စာရွက်ချိုးပမာ
ကျလာသည်။ လမ်းနံဘေး ချောင်းထိပ် နေရာ
ရှိ၍ အခြေကြံတဲသည်လည်း မြင်ရ၏။ ပိုင်ရှင်
အသင့်ဆောက်ထားပြီးသော တဲပိုင်ကို တွေ့ရလေပြီ။

ဗိုလ်းက ဟိုကြည့် သည်ကြည့် အပေါ် ရှာရင်း အကြော်တဲပေါ်သို့ ဝင်လာသည်။ ကြီးမားသော ပိန္နဲပင်ကြီးကို ပင်ကာပြု၍ ဆောက်ထားသော အကြော်တဲသည် အမိုးပြိုကြောင့် ပြို၍ယိုသည်။ မြောင်ကာ ပြို၍ယိုသည်။ အေးစိမ့်နေသည်။
တောက်ဒုက္ခဲ ကျုပ်တို့ဖြေတွေ ဘာတွေ မရှိ တော့ဘူးလား
မရှိတော့ဘူး
တိတ်ဆိတ်လျှက်ရှိ၍ သေတ္တာသံပင်ကြားရသော အချိန်တွင် ထွက်ပေါ်လာသော လှောင်ကြီးက အက်ကွဲ မြောက်ကပ် နေသဖြင့် ဗိုလ်း တကယ်ပါပင် ပြန်းခဲ့ လန့်သွားကာ တံစက်မြိတ်အောက် ဝေါ်ဖြင့်ကာ အကြော်တဲ အတွင်း သေသေချာချာ ပြန်ကြည့်သည်။
ဟာ ယနိုးပိုက်တာ ဗျာ-
၆

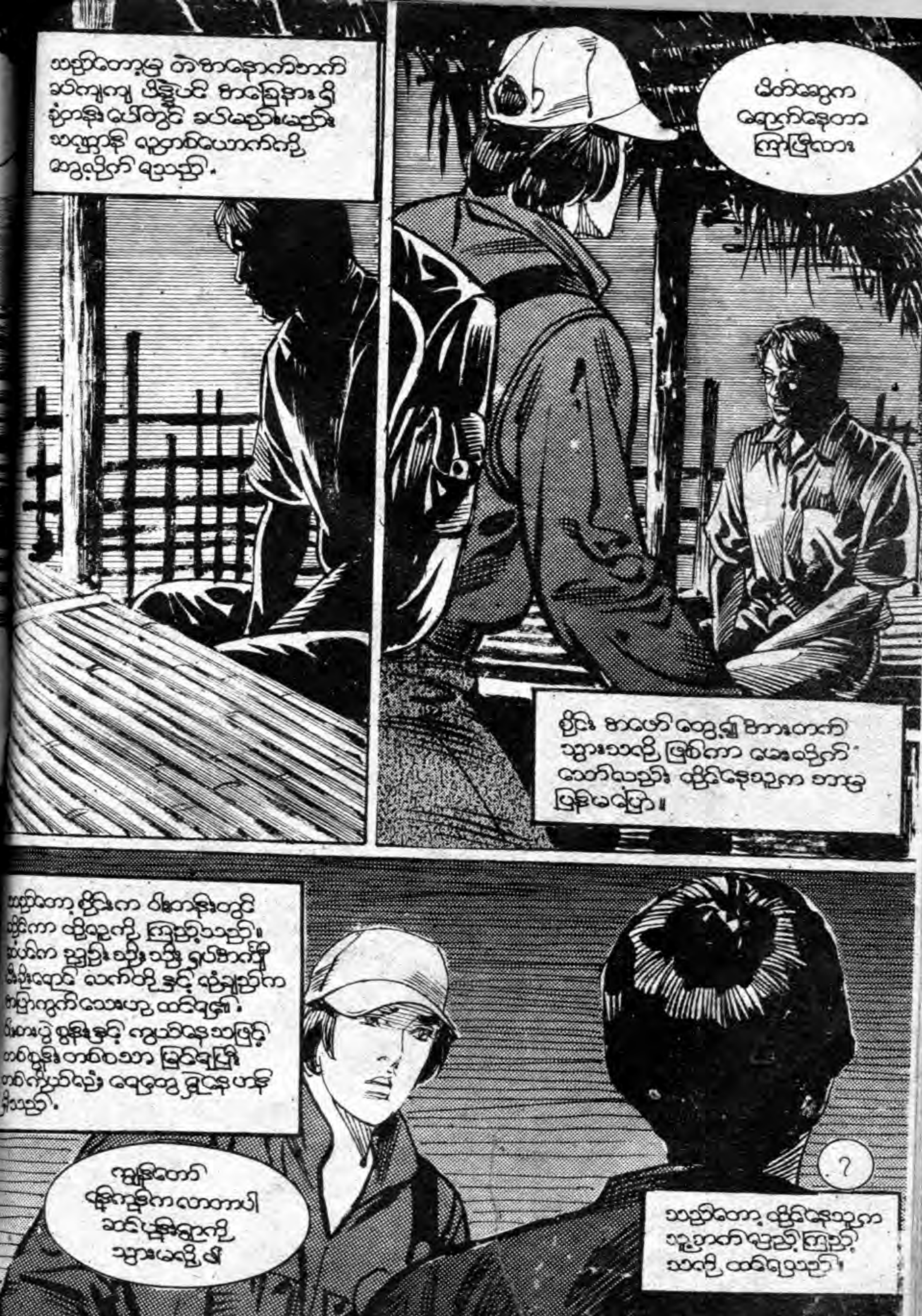
သည်တော့မှ တဲ၏ အနောက်ဘက်
ခပ်ကျကျ ဖို့ပြင် အခြေနား၌
ခုံတန်းပေါ်တွင် ခပ်ငိုင်ငိုင်
သဏ္ဌာန် လူတစ်ယောက်ကို
တွေ့လိုက် ရသည်။
မိတ်ဆွေက ရောက်နေတာ ကြာပြီလား
ဖိုး စာဖော် တွေ့ရ၍ အားတက်
သွားသလို ဖြစ်ကာ မေးလိုက်
သော်လည်း ထိုင်နေသူက ဘာမှ
ပြန်မပြော။
သည်တော့ ဖိုးက ဝါးတန်းတွင်
ထိုင်ကာ ထိုင်သူကို ကြည့်သည်။
မိုးရောင် လက်တိုနှင့် ပုံချည်က
ကျွန်တော် ရန်ကုန်က လာတာပါ ခင်ပုန်းရွာကို သွားမလို့ပါ
၇
သည်တော့ ထိုင်နေသူက သူ့ဘက် လှည့်ကြည့် သလို ထင်ရသည်။

ဟိုဘက်ကမ်းက ဆိပ်ပုန်းရွာ ယောက်ျားရသော မာမကို
သူ့ထက် ခပ်ထက်ထက် မာနကြီးပုံပေါ် ကြည့်ရသည့် ထမင်းချို့ စိုင်းက မာမကိုပျော့ ပြောကြည့်သည်။ သူ့ မမျှော်လင့်သော စေ့စေ့ ပြောင်ပြီ သတိရ မာချိန်၊ အပျော်ဘဝ ဖြစ်နေပြောင် ပြောရ ဆိုရ ခက်နေသည့် ပုံ့ဘဖြင့် မာသင်ကျိုသည်။ မာချိုသာသည့် ထားရှာ။
ဟုတ်တယ် ချောင်းကျော်ရင် ဆိပ်ပုန်းရွာပဲ
မာမကိုလည်း အဖေ့သွားရှာသား ကျွန်တော်တို့ မသိလိုက်ဘူး
ငါကသွားမြို့ မရှိဘူး...
ဘာကြောင့် မာမကိုရဲ့ အမကိုက ဆိပ်ပုန်းရွာကပဲ ယောက်ျားယူသလား
ဟုတ်ပါတယ် ဒီပဲမယ်ပဲ ငါကို အိမ်က လက်မ တော့ဘူး...
၈
သူ့စကားကြောင့် တွေးလှမ်းရာ ခေါင်းကို ယမ်းပြီး စိုင်းက ရယ်လိုက်ရသည်။

ဟာ ခင်ဗျားက
ဒီနေ့ အခုထိ မပြောဖြစ်
လာတာကို ဒီလိုပေါ့ ခင်ဗျားရဲ့
သက်ဆိုင်ရာ ဘဏ်ပေါ့ မိသားစုတွေ
ဆိုတာ နီးတကျက်ကျက် ဝေး တသက်
သက်ပါ ဒီတွေ ခံဖြတ်ထားပြီး
ထင်ရာရှောက်မရှေ့ပါနဲ့
ကျွန်တော်တို့ အတူ
သွားရအောင် ကျွန်တော်က
လူပိန်းဆိုတော့ ဘာမှ
မသိဘူး
မြောက်လေး ဘာလေး
လာတက်ပါတယ် မြေ
ကြောင်တောင် ဝေ ကြည့် နေရာသည်
ခင်ဗျားကလည်း
ပါဘူးဆို ငါ့ဇာတိကိုသာ
ပြောပေးပါ...
ကျွန်တော်က
လူပိန်းပါဆို ခင်ဗျား
ပြောပါ သိမှာလဲ...

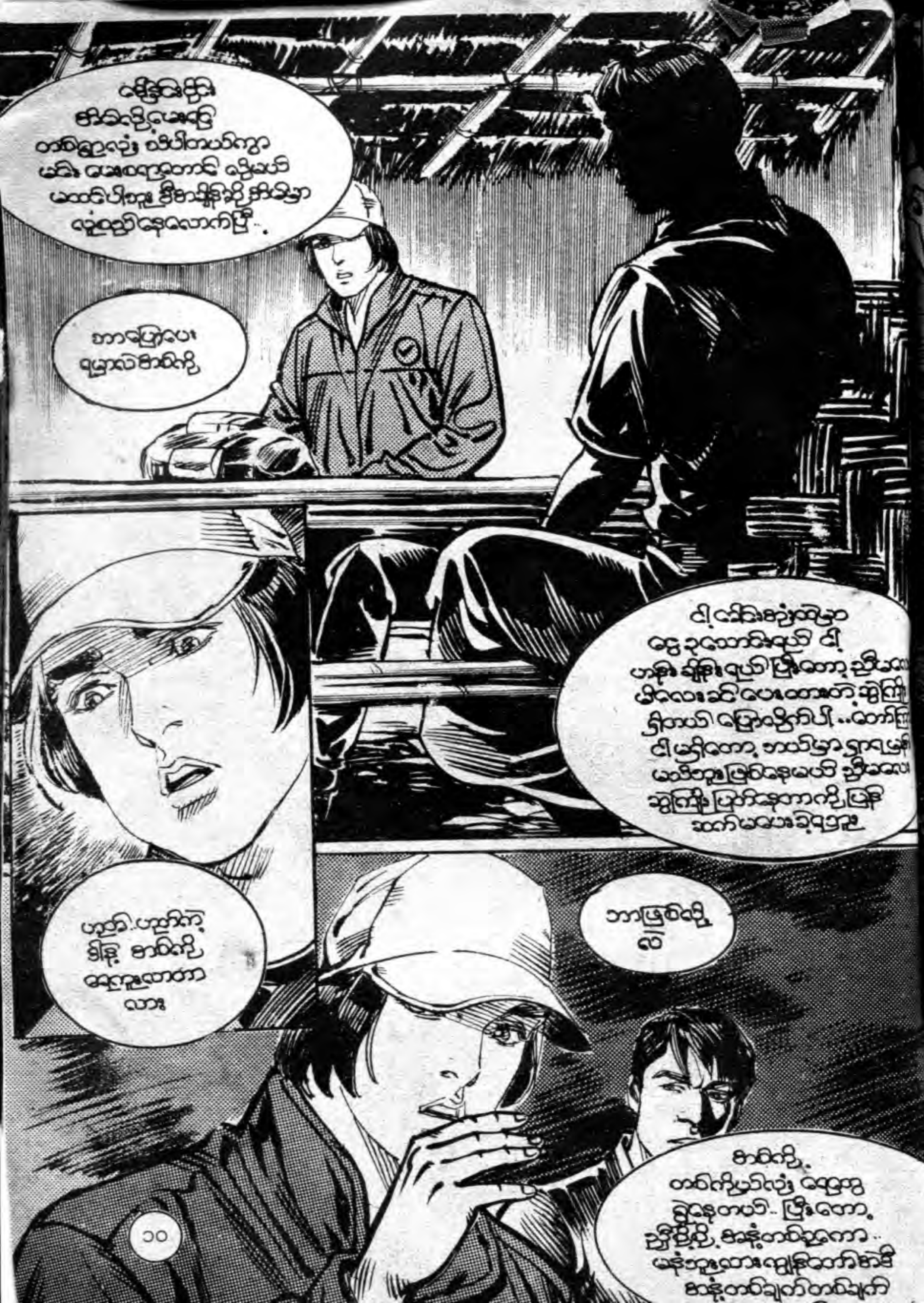
ဘာဖြစ်လို့
လဲ

ဟုဆိုပါက ဘာမျှ ပြန်မပြော။ မြစ်ဘက်သို့သာ
သပ်ကြောင်ကြောင် ငေးနေသည်။ ခရှောင်သည်
မိုး အုံ့ဆိုင်း လာသည်။ လှိုင်းလုံးများပင် ဖြောင်ဘက်
ဘက်သ ဝှဲ့ဝှဲ့ နှင့်တိုက်လာ လှေတစ်စင်း ရေကို
ဆန်တက်လာသည်ကို မြင်လိုက်ရသည်။
ဟေး.. လှေသမား
လှေသမား..
ကျွန်တော်
ဟိုဘက်ကမ်း သင်္ဘောဆိပ်
ကူးကို သွားချင်လို့ပါ
ကျွန်တော် ခေါ်သည်ပါ
ကျွန်တော့်ကို ကူညီပါ
ဟေး
တောင်ပြေး နိုင်ပါ
ဘေးမှ ဆိုက်ကာ
ကူသွါ..
ထိုက စားရှမ်းသော တေ့ပါသို့
ပြဲကာ ဆောက်သည်။ ထို့ အသံကြောင့်
လှေပေါ်၌ ထိုင်ကာ ညှတ်တရက် လန့်သွား
သို့ ဖြစ်ကာ နောက်ကြောင်း ပြန်
ဖြေ မဟုတ် ဖြစ်သွား သဖြင့်....။
လှေက တင်ခဲ့ပြေ ဖြစ်ပြီး ထိုးထ
တရွေ့ရွေ့ ပြန်လှော်လာသည်။

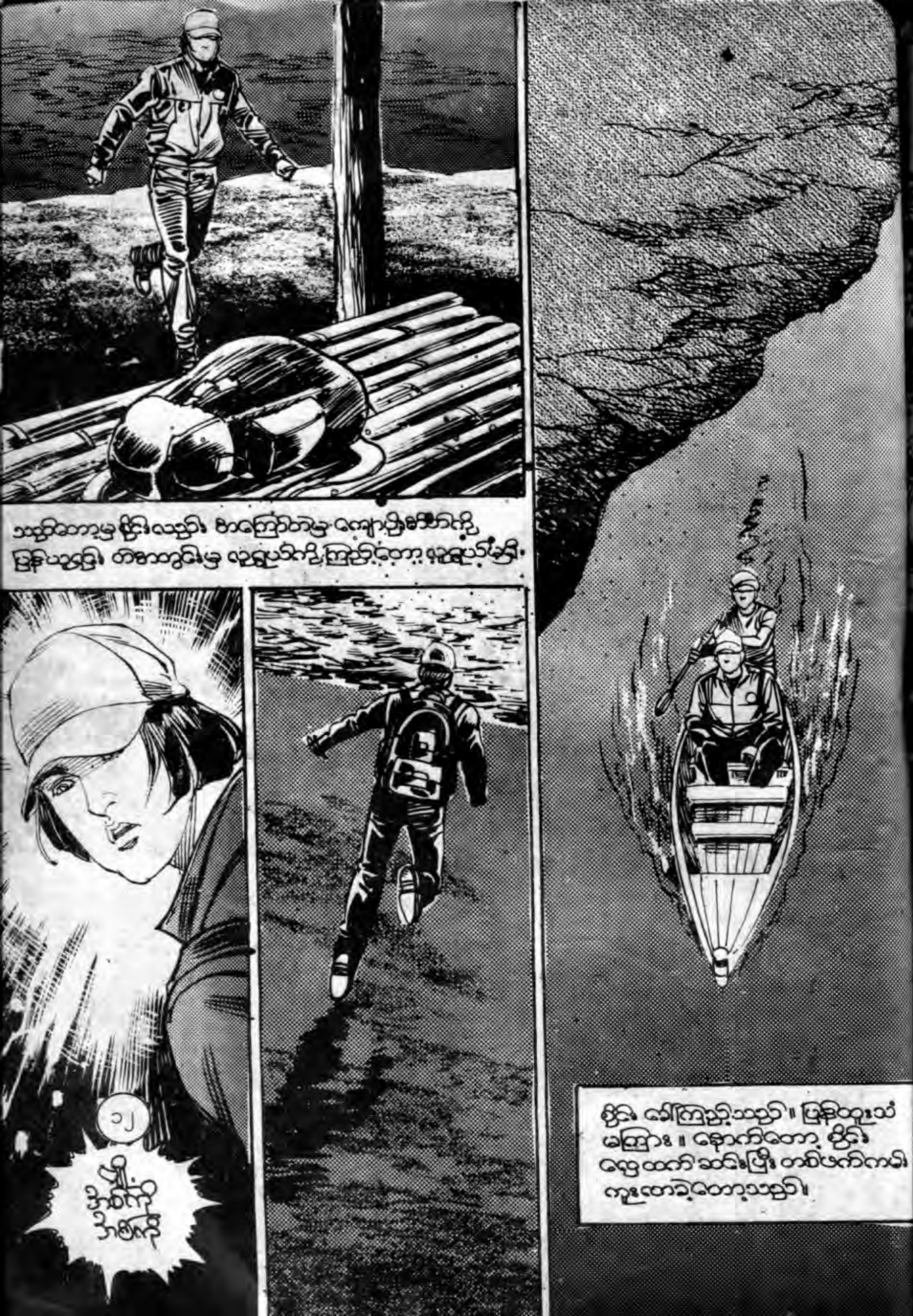

သဘင်တော့မှ ဖိုးဝလည်း စာရေးကြီးတစ်ဦး ကျောပိုးအိတ်ကို
ပြန်ယူသည်။ တစ်ဖက်ကမ်းမှ လှေလှော်သံကို ကြားလိုက်ရသည်။
ဗျို့ အစ်ကို ဘကြီး
ဖိုးဝ ခေါ်ကြည့်သည်။ ပြန်ထူးသံ မကြားရ။ နောက်တော့ ဖိုးဝ လှေထက် ဆင်းပြီး တစ်ဖက်ကမ်း ကူးတောခဲ့တော့သည်။

…ကာ သစ်ပင်ကြီး ဝါးကြီးတို့ဖြင့် စည်ပင်ဖြိုးကာ
…ကာလမိ၏ သစ်သားနှစ်ထပ် ပျဉ်ထောင်
…ကြီး ကလေးသည်၊ ဖော်ဘက်သော် ခေါင်မိုး
…ရက်ဖြင့် လေ့လနေသည်။
ဟုတ်ပါ့ ဟုတ်ပါ့လား
ငါ့တူရှာပြီ မင်းပြောတာ
နားထောင်ရတာနဲ့
ကြက်သီးထရော…
ကွယ်
ဘာဖြစ်လို့လဲ
ဦးကြီး ကောလေ
မောင်မြမောင်ဥက္ကာရဲ့
သားက - ညွှန်နေ
၃ နှစ်ရှိတော့ကကပဲ
ဆုံးသွားပြီကော
ဟာ..
ဦးကြီး ကောလေကလည်း
ညီအစ်ကို အေး
ရှိမှာပေါ့
မဟုတ်ဘူး
ကိုရှိုင်း မောင်မြမောင်ဥက္ကာက
သားတစ်ယောက်
တည်း
၁၃
သည်တစ်ခါ ထိပ်ပြောသူက ဦးကောလေ
သမီး နှင်းကြာဖြူ ဖြစ်လေသည်။
ဦးမြက နှင်းကြာဖြူ၏ ဦးမျက်ခွံးကို
အံ့ဩမတတ် ကြည့်မိသွားသည်။
တောထဲတောင်ထဲမှ ကျေးရွာသူ
ဆိုသော်လည်း မြို့ကျော်တက်
မြို့ပွင့်နေခဲ့သော ကြာဖြူ အလှက
ခေတ်မီပြီး ရုပ်ချောပွင့်လင်း ဟန်ရှိသည်။
ရှိသည်။ အသက်အရွယ်မှာ ဦးမြနှင့်
ရုပ်တူညီ ဒါရာ ဦးမြ၏ ထမင်း
ပန်းကန်တွင် ဟင်းများ ခပ်ထည့်
ပေးနေသော လက်ချောင်းကလေးတို့
မှာလည်း ဖြူနု သန့်ရှင်း လှပ
နေလေသည်။

ဟုတ်တယ်
နေမြို့ကြီးက သားတစ်ယောက်
သမီး တစ်ယောက် သားက
ကများ

နာမည်ကတော့ မသိဘူး စာရေးတာကို ဖိနှိပ်ရောင်းလေတော်ပြီး တစ်ကျပ်လည်ချဲ့ ရေပြော ပြပြီ။
ဟုတ်တယ်ပဲ ကိုရှိုးမော်ရဲ့ဘာဓာလေသား ပေါ်တော့ ဖိနှိပ်ရောင်း စာကျိုးလေးခဲ့တဲ့
ဘုရား ကယ်ပါတော်မူပါ ကြက်သီးတွေထ လာတယ်
ဒါ...ခလေး မြတ်စွာဘုရား
ဖိုးပိကောက် သူ့ ရင်ဘတ်ကို လက်ဖြင့် ဖိသည်။ ပျက်သည့် မျက်နှာဖြင့်လည်း ပြုံး သွား ရလေသည်။
ဟောဒီ..နှမတို့ရှာ ကြောက်တတ်ကစာလေးကော တဲ့ နေ့ထိုင်ပါ သွားကြည့် မေယ်ပါ..မှာထိုက်တဲ့ စကား မှုမိရပြီတော့ ကြောက်ကြပေါ့
ထိုအခါတွင် ထမင်း ဆက်မစားနိုင် သူ ကြိုးတာသည်ကို သူ ကျိုးပဲ သည့်ပင် ဓာတ်ပြူမျက် ဦးကောသီ နှင့် စာတူ ပေါ်နှင့်ကိုးဖို့ ဘက်သို့ ထွက်ခဲ့ကြတော့သည်။

ဂူလာမိုးက စာတော်ကျယ်ပါပြီး သံချက်
မချွန်း ပိန္နဲပင်တို့ စုံညှိုင်းနေသည့်
ဗိုလ်ခဲ စာတော် များများ ကလည်းညှိုးခြိုင်ခြိုင်တွေ
ကျယ်ပြန့်သည်။ ဤရွာ၏ လက်ဝဲလက်ခြင့်
မြောက်ဘက်လင်း ခေတ်မီးတို့ ထိန်လင်းနေ
သော ဗိုလ်ခိုင်း တစ်ခုကို မြင်းပိုက်ရပ်မြို
ဝင်းပိုက် တွက်ပိုက် ရှိနေသော
ဘုန်းကြီးကျောင်း ဖြစ် ရည်သည်။
ဒါဒါ ဆရာကြီးတို့ ဒီနေ့ကြယ်ပဲ
ဟ..ကွေး ဒီကွေးဟာလေ
ဝုတ်...ဝုတ်...
ဘုန်းကြီးတစ်ယောက်က ခွေးဟောက်သံဖြင့်
ထိုင်းတို့ ဗိုလ်ခိုင်း စာကျွမ်း ထိန်ရှင်း။ ဗိုလ်ချုပ်
စာတော်ကျယ်ပြီး ထွပ်မိုး ပုဂ္ဂိုလ်တင် တစ်ခုပေါ်
ဖြစ်ချွ နောက်တွင် ခပ်ကြာကြာ မောက်ထားသည်

အိမ်ရှေ့တွင် သစ်ဝါးတို့ဖြင့် ကနားဖျင်း ထိုးထားပြီး ဝါးနှီးဖျာကြမ်း ခင်းထားသည်။ နာရေး အတွက် ဒေသ ထုံးစံအရ အရေးပေါ် ထိုးထားသော ကနားဖျင်းမှန်း သိသာသည်။
ဟော.. ဖြိုးကောသီလာပြီ အိမ်ပေါ်တက်
ကနားဖျင်း အတွင်းမှာက ကလေးတစ်သိုက်နှင့် ကာလသားနှစ်ယောက်သာ ရှိပြီး အိမ်ပေါ်တွင်မူ လူကြီး ၃ ယောက်ခန့်ကို လှမ်းမြင်ရသည်။ ထိုလူကြီး တစ်ဦးက လှမ်းခေါ်လိုက်သဖြင့် ဖြိုးကောသီက ဖိနပ်ချွတ်၍ အိမ်ပေါ်တက်သွားသည်။
ဟဲ..ဒီ
ငါ့တူ

နာရေးအိမ်ဖြစ်သည်ကိုတော့ မမြင်ခဲ့ရ
သိသာနေသော်လည်း အသုဘ ရုပ်အလောင်း
ဖြစ်သွားသည်ကို မတွေ့ဘဲရှိနေသဖြင့် ဦး
အတွေးရခက်သွားသဖြင့် အပြောရသည်။ အကိုရှုပြီ။
သည့်တော့ ဦးကောလီကပဲ အကျိုးအကြောင်း
စရှင်းပြတော့သည်။
ဦးကောလီ၏စကားအရတော့ မထိတ်တသည့်
တအံ့တဩဖြစ်ကာ ယူကြွေးသည်။ အံ့သြကြပြီး
ခေါင်းဆောင်ဦးက သမီး ဖြစ်သည်ကို သိရသည်။
သမီး ဖိလေးခင် မမလေး လာပါပြီ သမီးရဲ့
သမီး အဖကိုကို သမီး အကြိုး ပေးထားနိုင်သေး သလား
ဘာဖြစ်လို့လဲ အမေ
အယ်ဂျုက်ပါရှင့် ကြိုးပြတ်လို့ သက်ရှုအောင် အဖကို ဦးမင်းကို ပေး ထားတာ တစ်လလောက် ရှိပြီနဲ့တူတာပါအမေ
ရူးမူနေသော ဖိလေးခင်မှာ ယာဉ်ဥပင်အကြီး
သတိရမိသွားပြီး၊ ရှုအားလျော့သည်။ မျက်စိ
မျက်နှာ ပျက်ကာ တအံ့တဩ ဖြစ်ကျန်ကြ
၁၈

နောက်တစ်နေ့တွင် ကျော်စွာ ပြန်ရောက်လာ၏။ ကိုကိုမင်း အလောင်းကို သက်ဆိုင်ရာနှင့်အတူ မြို့ဆေးရုံသို့ မော်တော်ကားဖြင့် လိုက်ပို့ရာတွင် ကျော်စွာ ပါသွားခဲ့၏။ ယခု ကျော်စွာ ပြန်ရောက်လာသည်နှင့် သတင်း အစုံအလင် ရလာတော့သည်။
ကိုကိုမင်း အသတ်ခံရတာပဲ ဆိုတာ သေချာသွားပြီ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ဆေးစစ်ကြည့်တော့ ခေါင်းမှာ အရိုက်ခံထား ရလို့ ကွဲကြေနေတာ တွေ့ရတယ်
ပြီးတော့ ကျောကုန်းမှာလည်း ဓားနဲ့ အထိုးခံထားရတဲ့ ဒဏ်ရာ ရှိတယ်
ငါ့သားကြီးမှာ ဘယ်ရန်သူမှ မရှိပါဘူး ကွယ်
အစ်ကို့ အသူ တစ်ယောက် ပျောက်၊ ပျောက်နေတာတော့ ရှိတယ် ကိုကျော်စွာ
၂၀
အဲဒီလို ပြောလို့ မရဘူး အမေကြီး .. ရန်ငြိုး မထားပေမယ့် တခြား အကြောင်းလည်း ရှိနိုင်တာပဲ
အခု ငါလည်း အဲဒါကို တွေးကြည့်တယ် မိလေး ဒီကောင်က အတက်လုံ့သလောက် မပြေးနဲ့ သူ့ငယ်ချင်း အချင်းချင်း တောင်မှ ဘာမှ မပြောဘူး

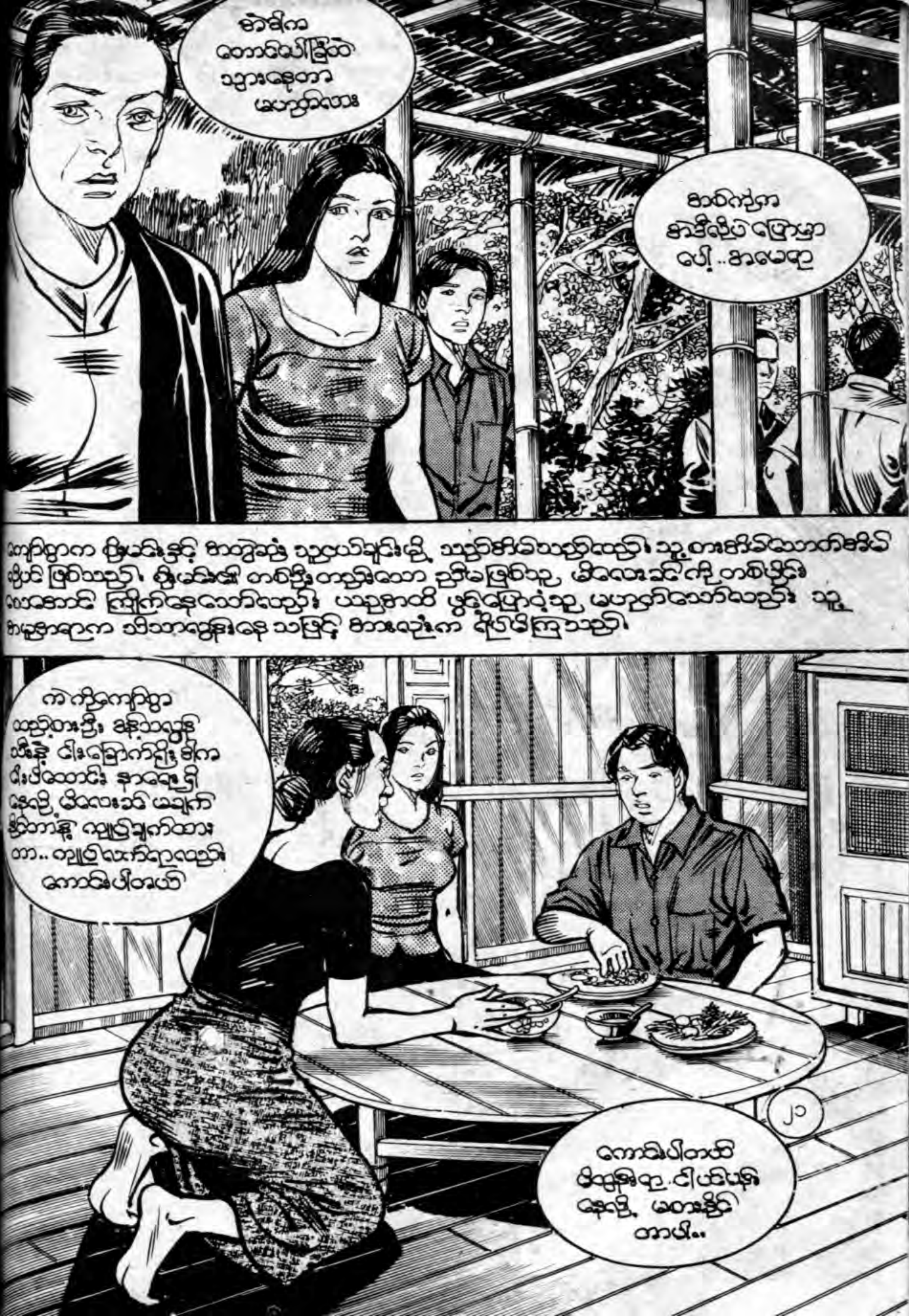
တောင်ပေါ်ခြံထဲ
သွားနေတာ
မဟုတ်လား

ကျော်ပြာက ပြောပြမှ မိထွေးခင်ယုဂန္ဓာကို ဦးကြည်ညွှန့်သည်။
မိထွေး၏ ဖြူနိုးစိုသော မျက်ဝန်းတို့သည် ညှို့ဖွဲ့မှုတို့ ရှုမိကာ ပါးပြင်
တင်းတင်းလေး ပေါ်တွင် မြင်နေကျ သနပ်ခါး ရေကျဲလေး မရှိ။
မဖြီးမသင်သော ဆံနွယ်တို့ကသည်ပင် ကပိုကရို ဖြစ်ကို မြင်တော့သည်။
ကျော်ပြာ ရှုပ်တွင် မကောင်း။
ဒါဖြင့်ရင် စားဖိုကို ပြုသင့်ကို သတင်တော ဘယ်သူ ထဲ.. ဟင်
ငါလည်း ဘယ်သိမလဲ မိတွေနဲ့ ရ နာဒါကို သတင်းသိတဲ့ဟာက လိုက်ပါလိမ့် မေယ်.. ပြောမရတော့ပါဘူး
ဟုတ်, ဟုတ် မဟုတ် ဟုတ်ကဲ့ယ် ဒီစာကြောင်းတွေ မမေးကြ မပြောကြနဲ့တော့ သူများကြားလို့လည်း မကောင်း ဘူး.. ကောင်းတောင် တင်ကြရင် လည်း မကောင်းဘူး၊ ကံတရား အတိုင်းသာ ရှိပါစေတော့
၂၂
ခြင်္သေ့ဂဂိုင်းက တရေးကို လက်ကိုင်ထားရ၏၊ အရည် အချည် မညီမျှဟု ဖြစ်မည်
ကိုသည်ကို မသိလား၊ သည်တော့ ဖြိုးတာကို အေးအေး ဆေးဆေး ပြန်ချင်သည်။

ဝုတ်…
ဝုတ်…

ကိုမှာလတို့
ထင်တယ်
ဗာရေ
နိုးကြာဖြူကြာ တာသံကို ဖြတ်ပြီးပုံ ရေညှိ၊
ထိုခြံရဲ့ တချို့ ရှေ့တားထိပ်ကို သွားကြည့်ရင်
အေး မာလာ
ထင်သားပဲ ဘယ်က
လှည့်လာတာတုန်း
ဦးကိုပြ ဘိုးကြီး
ဘိုးကြီး ဗိုလ်ဝ ရော့သည်
ရောက်တယ်ဆိုလို့.

အေးကွာ သူ့ကို
ဗိုလ်ကြီးက လာတာ
ကြားပေးမိတာ ငါ့
ယုံသွားရင်တော့
ပေါ့ကွယ်
ဦးကောင်းဒေါ်က ဗိုလ်မြင့်
မာလာတို့ကို စိတ်ဆက်
ပေးသည်။
ငါ့သရောက
ဘုန်းရှိန်မြင့် ယဉ်ကျေးမှုကွ
ဒီမှာလည်း ဦးကောက်ကြီး
ရောင်းဖို့ ရှိတယ် မဟုတ်လား
အဲဒါကြောင့် ငါ တရေး
သူ့ကို ပြောလိုက်တာ
ဟာ..
ကောင်းတာပေါ့ ပိုက်ဆံ
ရှိတဲ့ လူတွေ မြို့လည်ပိုင်း သင်း
သည်တော့ ဒေါက်မီ နည်း ထုံးစံ
တွေ သုံးနိုင်တာပေါ့ ဒီမြို့
ကျွန်တော်တို့လည်း အတွေ့အကြုံ
နိုင်ငံမှာ ယိုစီးပါတာရှိရင်
ပြောနော် ကိုကြီး ..
ယူလိုက်
ကိုမာလာ
ဘာမှ အားမနာနဲ့နော်
ကိုကြီး ဒီနယ်မှာတော့
ကိုမာလာက နဲ့ ယှဉ်နိုင်တယ်
တယ် ဩရာ လည်း
ပြောခဲ့တယ်
နှစ်ကြာ ပြုကျော် ဝင်ပြောင်း
ဒေါ်ဝါကောက်ပါမှ မဆိုင်
သလို့ ဝင်မယ်။

သူက ကျွန်တော့် သူငယ်ချင်း ဇိုပါတဲ့ သူက မခံနိုင်လို့ ရှုပ်တယ်ပေ ဂင် ပေါ်ပြာပဲ ဒုန်တောက်ခြံနှင့် ညီး မဝေးပါဘူး တောင်ပေါ်က ဘ ကြည့်ချင် ကျွန်တော်တို့ ဥက္က ဖြစ်ပါ့မယ်ပါ..
ကျေးဇူး ပါဗျာ..
ဇိုပါ ဆိုသူက ညှိုညှို ကျော်တဲ့ မာလာ ထက် အသျှဉ် အနည်းငယ် ပုရွှံ့၊ မာလာက ယောကျ်ားပီသ သနိုမာ တောင့်တင်း ခိုင်မာသည်၊ အသျှပ်အသေးသေး တောင်ကို ထက်မြောင်း ကြွက်သားများက ပွတ်ပေါ်ငေါင်းကြွ နေသည်၊
ကျွန်တော်တို့မှာ ကိုယ့်ကြည့်ပေးဖို့ ကိုယ့်ပြုစုခင်း သောပြင်မှု တွေ့ရတာတယ်ဆိုတော့ အံ့ဩမိုက်တာ လှပါကြီ ကိုယ့်ဖို့မယ်က စားတွေ ပြော လိုက်တာလဲ
သူ့ ခေါ်ခဲ့တဲ့ဟာ ထားတော့ သူ့ နှမ ဆွဲကြီးပါ
တကြားတော
တကြိမ်းတာမှ မပြောပါဘူး.. ကျွန်တော်တော့ဒီကိစ္စ ကို ခုထိ မယုံနိုင်သေး ဘူးပါတွေ့ ကြီးလို့သ ဗျာ...
အထူးအာဝေ မရှိပါဘူးဗျာ..သူ့ ပစ္စည်းတွေ ထားခဲ့ တာကိုပါ..
ဘာသူ့ပစ္စည်း တွေလဲ ဗျ

တော်သေးတာပေါ့ဗျာ ကိုကြီးဖေဖီ က မကြောက်တတ်လို့
မကြောက်တတ် တာ.. မဟုတ်ဘူး ဗျို့ သိကိုမသိတာ.. စိတ် ညှစ်ညှစ်ရှိ ဖြစ်ပြီး ထိုင်နေတဲ့ သူ့ညိုဦး ထင်တာ..
ဟား..ဟား ဟား
ကိုကြီး မင်း စာသတ်ခံရတယ် ဆိုတော့ ဘူးတို့ကာယကံရှင် သတ်လိုက်တာလို့ မပြောလိုက်ဘူးလား
ဒီပါကလေသွား ကိုကြီးဖေဖီက ရှူလာမယ်ဆိုတာကို ချိုပဲ ထင်နေတာ စာသတ်ခံ ရတယ် ဆိုတာ တွေးမို့ လေ တာကို သူဖော်ပြခဲ့တယ်တာ
ဒီမျိုးက ဟုတ်တယ်ကွ ပေါ်တဲ့လူ ကိုယ်တိုင်ကသာညွှန်း သူ့ကိုယ်ပါသူ့ သေမှုန်း တောင် မသိသေးဘူးတဲ့ တစ်ရက် နှစ်ရက်နေမှ သူ့ ဝိညာဉ်က ကိုယ်ပြန်မြင်ပြီး သူ့ ကိုယ်ပါသူ့ သေမှန်းသိတာ

ရှင့်ကိုဘယ်သူ ပြောတုန်း၊ ရှင်က ကြုံဖူးလို့လား
မာသာ၏စကားကို ဖြတ်၍ဝင် ပြောနေသော ဦးကောင်းကို ဒေါ်ပါကောက်က ဘုတော သံဖြင့် ပြောလိုက်သည်။
မမြကလည်းဗျာ တတွေ့မတွေ့ထဲမှာ ဖတ်ပြုံးတာပေါ့
နေ့လယ်က ချောင်ထဲကို ရှစ်တွ လာသွားသေးတယ် အဖြူအတွက် ရုံထမင်းတာနဲ့ တူပါတယ် ကျွန်တော်တို့ တောင်ပေါ်ရောက်နေတာနဲ့ မသိလိုက်ဘူး
ဟုတ်သလား မမြ ဘယ်တုန်းက ကြားတာလဲ
ဟုတ်တယ်လေ ရှင်၊ ဟုတ်မယ် ဦးကြီး.. ပိုမြေ အသောင်ကို သေချတယ် သတိပြုလိုက်ပြီတဲ့ ကော်ရွှာ သွား လုပ်ပေးတယ်လို့ ပြောတယ်

မာလော၏စကားအဆုံး နံနံ ကြာပြန့်နှင့် စာကြွယ်ပုံချမ်း ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်ကို ဦးကြီး သတိပြုမိလိုက်၏။ ထည်းနောက် မာလေးတို့က တွေ့ရာလေးပါ၊ ဆက်ပြော ကြသည်။ ဦးကြီးကိုလည်း တကယ် ဖိုက်လုပ် ဖော်ရွေမှာ ဆက်ဆံပြီး နူးညံ့ခြင်း လိုက်ကြည့်ပြီး ကျွင် သွေကို လိုက်ပို့ပေးမည်ဟု စာချိန်း စာချုပ်ပြု သွားကြသည်။

ဆူးရင်းမြို့များသည် တောင်ပြင်ကြီးများ
ပေါ်တွင် မဟုတ်၊ မြေနောက်၌ရှိ
ကျွန်းပင်များ နှင့် ချိုင့်ဝှမ်း ကျွန်းတွယ်များ
တွင် ဖြစ်၏၊ ခပ်ပြေပြေ တက်သွားသော
မြေသားတောင်များမှ သွားသော
စာတ်ခြေပြေအောက် စာပင်ကြီးများ
တချို့၌ အားကော သစ်တောင့်
သက်သာ ရှိသည်၏။
ကိုရှိန်းတော့
တောထဲ တောင်ထဲ
ရောက်နေလို့ ပျင်း
နေပြီလား မသိဘူး
ဟာ..
မဟုတ်ပါဘူး..
ကိုမှာလ ကျွန်တော်
တောထဲကိုသဘော
ကျပါတယ်
JC
ပိန္နဲပင် တချို့မှာ စာပင်အောက်ခြေနားမှ
ပင်ကိုင်းများ၌ ထွက်လာ သီးကင်းများ ပြွတ်
နေအောင် သီးနေပြီး တချို့ကိုင်းများတွင် စာပွင့်
ဖွေးဖွေး ဆုပ်ဆုပ်တို့ နှင့် ဝေနေသည်။

ဟာ..ဟို ကျောက်တုံးကြီး တွေက ဆန်းကြယ်တာ..
အေးဗျ ဒီ နေရာကို ကျွဲချော် ကျွဲခေါင်းလို့ခေါ်ကြ တယ်
ဘာဖြစ်လို့ လဲ..ဗျ
အကြောင်းတော့ မသိဘူး ကျွန်တော်တို့.. အဖိုးတော်တို့ ဘိုးဘေး လက်ထက်ကတည်းက ခေါ်လာတာလို့ပြောတာပဲ
ဒါထက် ဒီနေရာတွေဟာ ပတ်ဝန်းကျင် ရေမြောင်းတွေ ရှိနေတဲ့ နေရာ တွေတဲ့ နောက်ပြီး ပတ်လည်ပါက တဖြည်းဖြည်း သွက်သွားပြီ ဒီတောင်တန်းတွေ ပေါ်လာ တာတဲ့
ဒီကနေတော့ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်.. ကျောက်တုံးတွေ ကြည့်ရ ရတာ ရေစီးကြောင်း ဆိုင်း တောနေရာ ပုံပဲ
စိုင်းတို့ မြင်ရသော ကျောက်တုံးကြီးများမှာ ဘီလူး ယောက်ကျားတွေ့ ပုံသဏ္ဌာန် မကျတကျ ကြီးနေပြီး လူ့ခွက်ရုပ်နှင့် မြင်ရ၏။ တစ်လုံးနှင့် တစ်လုံး ပူးကာ ထိကပ်လျက် ရှေးလည်း တစ်ခု စည်းထား သကဲ့ သဏ္ဌာန် ဖြစ်သည်။

ယခုကလေးသည် ထိုကျောက်တုံး
စပ်ကြားမှ ဖြတ်သန်း သွားရ၏။
တစ်ပုံလျှင် လေးငါးဆယ် ရှိသော
ထိုကျောက်တုံးများသည် ကသေးများ
ကစားသော ဖောက်တချို့များကို
လေးဆုံးဖီ စုစု ပုံထားသကဲ့သို့
ဖြစ်နေရာ သဘာဝ အံ့ဖွယ်ရာ
ဖြစ်နေခြင်း သို့သည်ကိုပင် မယုံနိုင်စရာ
ရှိနေတော့၏။
ထိုကျောက်တုံးပုံ နှစ်ခုကြား လောက်မြေပြင်တွင် ကျောက်ပြာ
တစ်ချပ် ခံနေပြီး လှည့်ပတ်ဆိုင်းက ကျယ်ဝါ၏။ ကျောက်တုံးများ
တစ်ပေက်တစ်ချက် ဖိတွင် မည်မျှပင်သော ကျမ်းမြင့်ကဆိုင်းများ
ဖြစ်နေ၍ လှည့်ကိုယ်ထည်သည် ထိုထိပ်မှ ဖြတ်သွားရန်ရှိမြဲ
ထိုနေရာသည် ကျောက်ဂိတ်ပမာ ဖြစ်နေ၏။
၂၁

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ဗျ
ဒီနေရာက
နတ်ကြီးတယ်လို့
ပြောကြတယ်

ဖိုးကံသွင်ကား ကျောက်သားတို့ ထွက်ပေါ်သော တောင်ကျွန်း။ ထိုထို တောင်တောင်တွေသည်
ညှပ်။ အင်ဝေါ်ရဲ မြင့်ဝေါ်ရဲသို့ ပုံသဏ္ဍာန်တွေသည်။ ရှိသည်။ ကျွန်းထိပ် တစ်နေရာတွင်
တောင်ကြီးကို ကြီးသော ကျောက်တုံးကြီး တစ်လုံး။ သဏ္ဍာန်ကလည်း ထူးသည်။
ထွက်နေပုံကလည်း အံ့သည်။ ဟားစရာ ကောင်းသည်။ လောက်ချောင်းပါ ပြုတ်ကျတော့မည့်ပုံ။

ထိုနေရာ ဝန်းကျင်မှာ ရှာသာတော
တို့၊ များပြီး ရှာသာတော အတွင်းတွင်
ချောင်းငယ် တစ်ခုကို တွေ့ရ၏။
ဒီချောင်းက တစ်နှစ်ပတ်လုံး ရေမခန်းဘူး ချောင်း ဟိုဘက် အိုးရှိ ကိုဖိုး ငယ်ချင်းတို့ ဦးကောက်ခြံကို ရောက်ပါပြီ။
ချောင်းကူးတံတားလေး ကျော်ခဲ့ပြီးတော့ ....
ဖြိုက .. ဘယ်ဒို့ရှိလဲ ကိုဖိုးဘ ။
သဘောကျပါတယ် ဖို့ပေးမယ်၊ ဦးရှုပ်ပင်တွေက ပင်စိုက်တွေ များ နေပုံရှာတယ်။
ဟုတ်တယ်ဗျ ကိုဖိုးဘ ငယ်ဖြူသူ တော့ ပင်စိုက်တွေ ရှင်းပြီး အသစ် စိုက်ရမှာပါမယ်
ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော်လျှောက် ကြည့်ဦးမယ် ကိုဖိုးလ ....

ဒီပါက အဝေးသို့ ရောက် သွားပြီ ဖြစ်သော ဦးနီး ကို တစ်ချက် လှမ်းကြည့်ပြီး မာလကို သတိတွေ့ တွေ့ ပြောသည်။
မာလ ဒီကောင်တော့မှ မသိဘူး ထင်တယ်
နေဦး..
၃၅

ထိုသည့် တောင်ကုန်း ခါးဝိုက်
တဖြည်းဖြည်း ဆင်းသွားရာ လူသွား
လမ်းငယ်လေး တစ်ခုသို့ ရောက်သည်
ဖြတ်ထိပေ၏။ ထိုမှ ချောင်းငယ် တစ်ခုသို့
ရောက်ပြန်သည်။ လမ်းကလေး သည်
ချောင်းနှင့် ယှဉ်လျက် ဆက်သွားရာ
လယ်ခင်းစိုက်ကွင်း၊ ချောက်ကမ်းပါး
နှင့်ပြင်းကို ဖြတ်ကျော်ရသည်။
ဟင်.. မိလေးခင်
ရုတ်တရက် မမှတ်မိသေးသော်လည်း၊
မှတ်မိသည့် တစ်ခဏ မြင်ကွင်းတွင် တွဲခနဲ ပေါ်လာ၏
မိလေးခင်လည်း ပေါ်လာ၏။
ဟို... ဟို... ရှင်... ရှင်
ဟဲ့ ဘာဖြစ်သွားလဲ မိလေးခင်
ဟိုလေ... တစ်ခါက ဒို့ရွာကိုလာခဲ့ တွေ့တဲ့သူပါ... ... တစ်ခါတွေ့ဖူး
၃၇

အမှန်တော့
ကြိုးစားမှာပါ
ဪ သိပြီ
သိပြီ ရှမ်းကျွန်းက သာတဲ့
ကောင်လေး နင် ချစ်ပြီးပြီ
ဝယ်မလို့ဆို စာဒါ လာ
ကြည့်တာလား
ဟုတ်ကဲ့
စစ်မထွန်း
ဗိုလ်က မိထွန်းကို မိလေးသင် ခေါ်သလိုပင် စစ်မထွန်း ဟု ခေါ်လိုက်သည်။ မိထွန်းက ဓားရှည်တစ်ချောင်းကို လွယ်ထားပြီး ပခုံးတစ်ဖက်နှင့် သည့်တော သည့်တောင်ကို သွားသော ခရီးဖြစ်၍ မိလေးသင် အတွက် အဖော်ကောင်း ဖြစ်နေပုံ ရသည်။
မိလေးသင်တို့
ဘယ်သွားကြ
မှာလဲ
၃၈
မြို့ကိုပါ
ကိုဗိုလ်.. ရောက်သည့်
တဲ့ နေ့က ကိုဗိုလ်
အကို့ ပြောတာ
လေ..

မသိ၊ ကျွန်တော်က သူပါဖြစ်နေ ပါစေ..တော်တော့် သေချင်ပါသား
ဘာမိန့်ပြီပါလဲ
လောခဲ့ပြီကွာ ဖြိုးကော်ပဲ့ရှင်ဒါမှ သည်း ကျိုက်း ကို တွေ့ချင်နေတာ
ဟုတ်ကဲ့သား မဒေါ်ကြော .. နေကောင်းရဲ့လား
မမေါ်ကြ မဝ ကာတည်းက ကျွန်မတစ်ယောက် မကောင်းတာ.. ငါ့မောင်ရဲ့ ဖျားပြီး ခဲ့ပြီတော့ စိတ်ပိုဆိုးပြီ သွားပုံရပါ တယ်.. ကဲပါပါခင်ဗျာ ထိုင်ကြရအောင်
ကိုကြီးဖေဝင်း သတင်းကြားရှာ ကြားသေးလဲ
ဘာမှ မကြားပါဘူး ကိုကြီး

အေးဗျာ..
ကျွန်တော်တို့ကတော့ ဗိုက်မကောင်း
ပါဘူး စားစရာ သားစာမဲ့
နွမ်းပါးပေါက်ကြတို့ ပြီးစားစရာ
လည်းမနေရတော့ဘူး
မှန်ပါ့
ငါ့မောင် ယောကျ်ားသား
မှန်တော့ မိန်းကလေးတွေလို
ငိုယိုမနေတော့ပေါ့
ဒီပြီ စားစရာမရှိ
ကလည်းကိုယ့် မိန်းကလေးခင်
လည်းချိုပါတယ်
အမလေးလေးတော်
တစ်သက်လုံး ကျော့ခဲ့တော့
ကြည့်စမ်း
မိလေးခင်က
ဘယ်ချစ်သားကို
မပြောဘူး
ဒီ
သက်ဆိုတာ
စာကြောင်းမှ
မှန်တာ...

မိုးလေးခင်က ဒီစာတို့ခြံပဲပေါ့ အဝေက ငါ့မောင်တို့ ယုံခဲ့တာ .. မပျော့ပါဘူး
ဒါဗျို တစ်ခါလှမ်း ရှေ့ကို
ကျွန်တော်တို့ မယုံဘူး ... ဘာဖြစ်လို့လဲဗျာ
ငါ့မောင်က နှမကြီးဖြင့်ဘို့ အိမ်မှာနေတာ မပျော့ဘူးလား
ပျော့ပါတယ် အဖွဲ့နဲ့ ဘာဆိုင် လို့လဲ..
ငါကတော့ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောရမှာ ရှင်းပါတယ် ဟဲ့ နှမပြောချင်နေ ငါ ပြောမယ် မိုးလေးခင်
နှမကြီးဖြင့်က ရိုးဖတ်ချို့ပေါ်ရှည်တော့ ဟဲ့.. သောတာတောင် အပြုံးတစ်ချက်မပျက် တဲ့ ကောင်မ
တစ်ခုလှုန်း စကားကြောင့် ဖြိုး တကယ်ပင် စိတ်ညစ်သွားရသည်။ မိုးလေးခင် သည်လည်း စားတွဲ့ စကားနာဖြစ်ကာ ခေါင်းမဖော် တော့၊ ချောင်းရေစီးသာ မြေမြင့် တစ်ပြင်ပြင် ခတ်နေတော့သည်။
၄၁

တော်ပါပြီ ကိုကျော်ထွန်း ရပါပြီ ..
ဟာ.. နှင်း
နေပါစေပါ..

အိမ်ဝင်းပြင်ရောက်သွားသော ဘွေးမကြီး
ကောနက်ဖွဲ့က ထွက်ပြေးကျေ လှမ်းပေါင်
သဖြင့် ထိ...သည်က ရပ်မှီ လှမ်းစာကါသည်။
ကော်ကိုဦး
မင်္ဂလာ
မိလေးသိစကားကြောင့် ကောနက်ဖွဲ့ စာပေါင်ပြုကာ ထင်းပေါက်
နေသော ကျော်စွာကလည်း ခြံပေါက်ဝကို လှမ်းကြည့်သည်။
ကိုဦး ဘယ်ပါက
ပြန်လာတာလဲ
ကိုဦး လာခဲ့တာပါ
မိလေးသိ ကျွန်မတော့
ပြန်တော့မလို့ လာ
နှုတ်ဆက်တာ
ဟာဝါ
ပြန်တော့မယ်
အံ့အားသင့်သွားသော မိလေးသိ၏ စကားသံ
ကြောင့် ကျော်စွာက ထင်းပေါက်နေရာမှ
မိလေးသိကို လှမ်းကြည့်သည်။

ဟုတ်တာပေါ့၊ ကျုပ်မြင်ခင်ကျုပ်လည်း ဝေါ်ဖောက်ခံရတာ အိပ်မက်မက်ပြီ ကောနက်မှလည်း မက်ခဲ့တာပဲ
ကျော်စွာ့စကားက ဘာကို ဆိုလိုသည်ကို မသိသော်လည်း ဗိုလ်ကို မကြည့်ချင်သည့်မျက်နှာတော့ ထင်ရှားနေ၏။ သည်တော့ ဗိုလ်က ဘုရားပါသည့်မျှ မာရေးဘိုမာပျက်ပေးပြီ သာဓုပြုမှား ဖြစ်သွားပြီလား ဟု တွေးမိပြီ ... ...
ကဲ... ကျွန်တော်ပြန်တော့မယ်... မိလေးခင် တော်ကိုကျွန်တော် ဟာနှုတ်ဆက်တယ်လို့ ပြောပေးပါ...
ဟုတ် ဟုတ်ကဲ့
မိလေးခင်လည်း အခြေအနေကို မသက်မသာဖြစ်၍ မျက်နှာ မကောင်းပေ။ ကျော်စွာက မသိသလိုပင် ထင်း ဆက်ပေါက်နေ၏။

လှေငယ်က လူ ၄ ယောက်ဖြင့် ကမ်းခြေခွာ၏။
မာလာက လှေဦးမှာ နေ၍ သူ့နောက်တွင် ဖိုးဖြိုး
ပြီးတော့ ဇော်ပါ၊ ပဲ့ကိုင်လှော်ခတ်သူက ငါးဖောင်ကြီး
ငါးယောင်ကြီးက လှေတစ်စင်းဖြင့် ငါးရှာစားနေသူ
ဒီရွာမှာ ရေလုပ်အကျွမ်းကျင်ဆုံးဟု မာလာက
သူ့ကို မိတ်ဆက်ပေးဖူးသည်။
ကိုဖိုး
မြန်မြန်ပြန်ခဲ့တော့
နော် ...
ကမ်းစပ်မှ နေ၍ နှုတ်ဆက်ဟန် လက်ပြနေသော့ ဖိုးဖြိုးက ခေါင်းညိတ်
ပြီး လက်ပြန်ပြသည်။
ရေပြင်ယံသို့ ရောက်လှေပြီးတော့ ကမ်းတစ်နေရာတွင်
သူ့ဖိုးတာစ်ခုကို တွေ့ရပြီက မြင်ရသည်ဖြင့် အသေအချာကြည့်
မိလေသည်။ လက်မပြပေမယ့် ဖိုးဖြိုးတို့လှေကို လှမ်း
ကြည့်ကာ ငေးနေ၏။ ဖိုးဖြိုးက လက်လှမ်းပြသည်။
ပါးလေးသင်က ရေခြင်းထဲတွင် အထုပ်တစ်ထုပ်ပိုက်၍ ရပ်နေ

ဟာ...
ပဲ့ကိုင်နေသော ငါးဖောင်ချို့ဆီမှ
ဖြစ်သည်။ လှေလည်း ယိမ်းခါ
သွားသည်။
မသာကောင့်
ဘာဖြစ်တာလဲ
ဒီပါက ရေကြောက်သူပဲ့
ဖိုးဒိုမှ တကြိမ်း ညည်းကာ မေးသည်။
ငါးဖောင်ချို့က ယက်လှော်၍ ကြီး
မပြုံးသားဖြင့် ချောင်းရေပြင်ကို
ကြည့်နေသည်။
ဗိုးမင်း...
ဗိုးမင်!
ထိုနောက် ချောင်းရေပြင်မှ ဖြိုက်ကြ
မာလှုပ်ရှားတိုင်း တွန့်တွန့် အိပ်
မြင်နေရသော ဖိုးယင်းကောင်ပုံကို
လျော်တက်ဖြင့် ဓာတ်ဓား ကျူးမြို
ပြိုက်တော့သည်။

ဂျိုဟောင်ခြိုက ပြုံးတုံးဖြတ်၊ ဒီပီက အဝတ်တဲ့တိုသိနှိုး၊ ဇိုဒီက ဘာဖြစ်မှန်း မသိ၊ ဘာမျှသေချာ မပြောလိုက်၊ မအောက ညာဘက် အနောက် ဖြောက တစ်ဖက် တောင်းကာ ပျောက်တော့၏။
ဇိုဒီ နားထဲတွင် ဆိုးနှံ ဖြစ်သွားပြီး ကျောပိုးအိတ် လွယ်ထားသော သူ့ ကိုယ်ခန္ဓာ ခဲတစ်ခဲ့လို ရေအောက်သို့ နစ်ဆင်းသွား၏။

မပြိတ်မိသော ပျက်စုံ့တွင် ဝါတာတာ
ရေအားရှိပြီများနှင့် အတူ မသည်း မသည်း
ဖျော်ဖျော် လှူအားရှိပြီများကိုသည်
မြင်ရသည်။ သူ့နှင့်ပါသည့် အဖော်
၃ယောက်။ မာလ ခိပါနှင့်ငါး ယောကြီး
ဘို့သေက်ပာချုတွေ့ရှိသော လူရှိပြီက
လူ၄ယောက် ဖြစ်နေသပြိုင်။
၄၆
ပသည်နောက်တော့ ပသူ့ကိုပယ်သည်
ရေအောက်တွင် တဆိပက်သည်
သွားသလို့ သက်သည်သည်
ဖြစ်ခဲ့ ပျောက်ကွယ်သွားသော
တော့သည်။

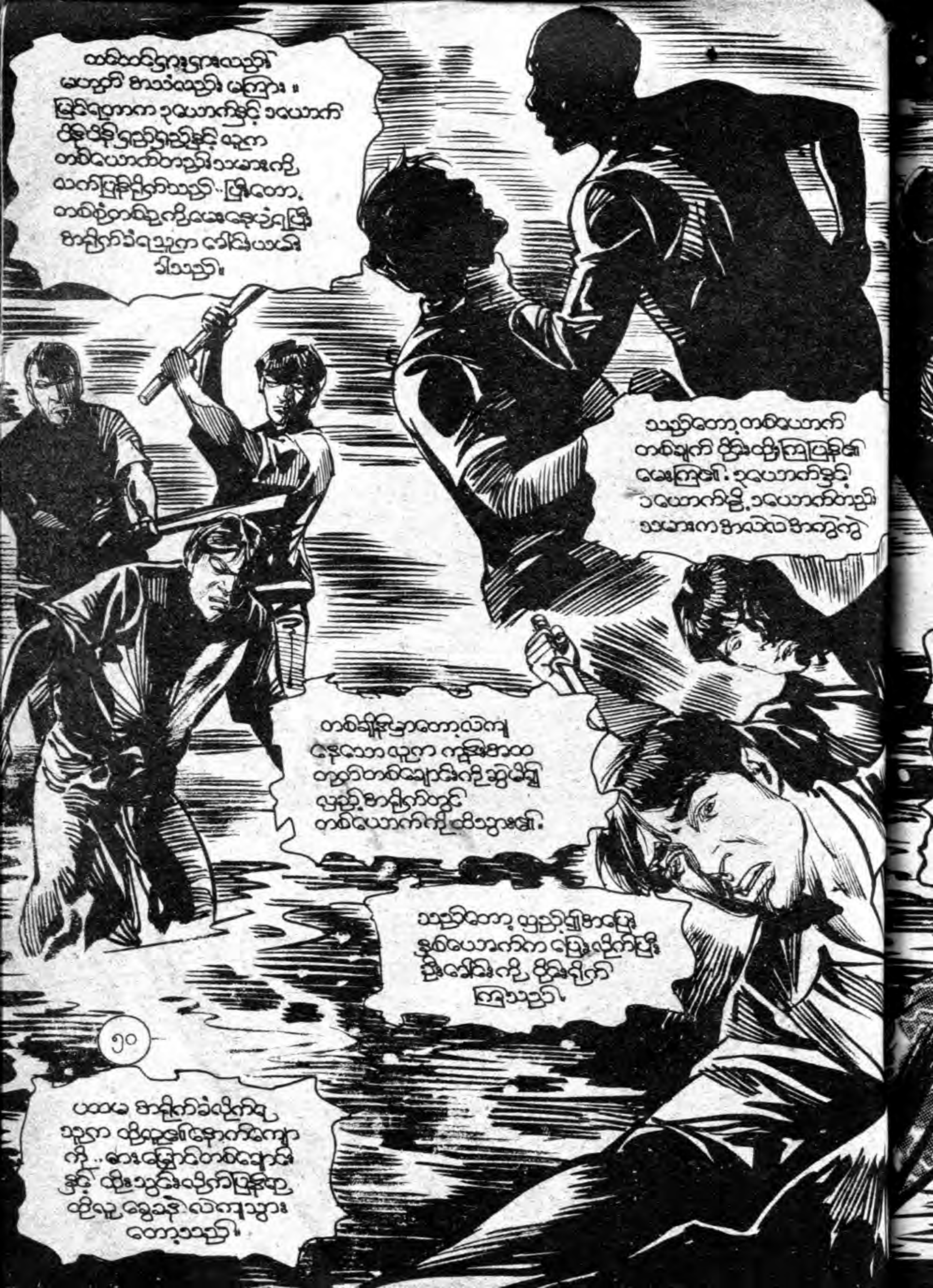
တဖိတ်ဖိတ်ရှဲ့ရှားလည်း
မယုတ် စိတ်ဓာတ်လည်း မကြွား ။
မြင်ရှာက ၃ယောက်နှင့် ၁ယောက်
ဖိုဖိုရည်ရည်နှင့် လူက
တစ်ယောက်တည်းသမားကို
သက်ပြန့်ပြိုက်သည်..ပြီးတော့
တစ်ချက်တစ်ချက်ကို ပေးနေခဲ့ရပြီ
စိတ်ချက်ခံရသူက ဝါဆိုယာသမ
ဒါသည်။
သည်တော့ တစ်ယောက်
တစ်ချက် ဝိုင်းထိုးကြပြန်၏
ပေးကြ၏ ၃ယောက်နှင့်
၁ယောက်ဖို့ ၁ယောက်တည်း
သမားက ဗိုလ်လဲလဲဗိုလ်ကွဲကွဲ
တစ်ချိန်မှာတော့ လဲကျ
နေသော လူက ကျွန်းစာဝဝ
တုတ်တစ်ချောင်းကို ဆွဲမိ၍
သူ၏ စိတ်ချက်တွင်
တစ်ယောက်ကို ထိသွား၏။
သည်တော့ သူ၏ချိုးဖြူ
နှစ်ယောက်က ပြေးလိုက်ပြီး
ပြိုဝိုင်းကို ဝိုင်းချိုက်
ကြသည်။
၅၀
ပထမ စာချိုက်ခံလိုက်ရ
သူက ထိုလူ၏နောက်ကျော
ကို.. တေးခြောင်တစ်ချောင်း
နှင့် ထိုးသွင်းလိုက်ပြန်ရာ
ထိုလူ ခွေခနဲ လဲကျသွား
တော့သည်။

၃ယောက်ခုညှိမှ
ခေတ္တကြောင်ချ ရပ်နေပြီး
လဲကျနေသူကို ကြည့်သည်။
ထို့နောက် ဓားမြှောင်ကိုင်
ထားသော ရှူတာ လဲနေသူကို
ခြုံလှည့်မိ၏။ သည်တွင် ဓားမြှောင်
ကိုင်ထားသူ၏ ဗာကျိုးဗာလျင်
လက်ခနဲ ပေါ်လာသည်
ကြက်သွေးရောင်ရဲရဲ
သက်တံ့ ရှူးမြှားသည်ကာ
တိုက်ပုံ ဗာကျိုး၏ ကြယ်သီး
များလို့ ကြယ်သီးပွင့်နှင့်
ကြယ်သီးတံများ ...။
ဗိုး ဝံ့ဩနေလျှင်ဘာပေါ်..
လူ၃ယောက်က လဲကျတာ ဗာသက်
ပျောက်သွားပုံ ရှုဘော ရှုကို ဗိုး
မကြိုပြီး အလှူခံနှင့် ဖွဲ့ပစ်လိုက်ရ
ဗာယောင်း မျက်နှာ သည်ကို သူ့
တည့်တည့်ကြီး မြဲထင်လာသဖြင့်
မျက်နှာကို ပြန်ပြီးကြော်က်သေလို့
မရှောင်နိုင် သဖြင့်လည်း သူ့ ဗာမြင်
တွင် ထို မျက်နှာကြီးက ဖိတ်ကျယ်
ကာသိ သွားတော့၏။
ဗျာ...
စိုးမင်း

ကိုစိုးမြင့်..
ဘဘား....
လူနာ
သတိရလာပြီ
ဆြာကြီးခေါ်ပေးပါ
ဟို
ကျွန်တော်..
ဘယ်ရောက်ကြ
ရှင်..
ကျွန်မတို့ဗေဒသုခ
ဆေးခန်းကိုရောက်နေပါ
တယ်.. ရှေ့နားမှာတို့
မိန်းမပျိုသားတစ်ယောက်နဲ့
မိန်းမကြီးသယ်ရင်းတစ်ယောက်
ပါရှိတာ..
ဓာတ်ခဲ့ကြောင့် ကြီး မျက်သည့်တို့ ပူရှိ
ကြည့်ရှုသိုက်တော့ ဘူနာပြု
သရုပ်ဆောင်တစ်ဦးကို ခြင်းစိုးကြည့်ပြီး
ပြီးတော့ ဆေးခန်းတစ်ခု ဓာတ်ပုံအသင်
ဪ
သတိရပြီ
ရှင့် ဘာဖြစ်လာနေ
ကောင်းတာနဲ့ ညီမှာ
ဟော့ ကိုရှင်တာနဲ့
မြန်မြန်သွားကြမှာ

ထင်တာပဲ
ကိုယ့်တော့ ကျွန်မ မသိဘူး ..
ဆရာမလေးက သူ့ ညာဘက် ခေါင်းရင်း စားပွဲတင် ချထားသော ကော်ဖီခွက်ကို ပြသည်။ ပြီးတော့ ဆေးတစ်လုံး ထိုးပေးသည်။

ဟုတ်ကဲ့
ဟုတ်ကဲ့

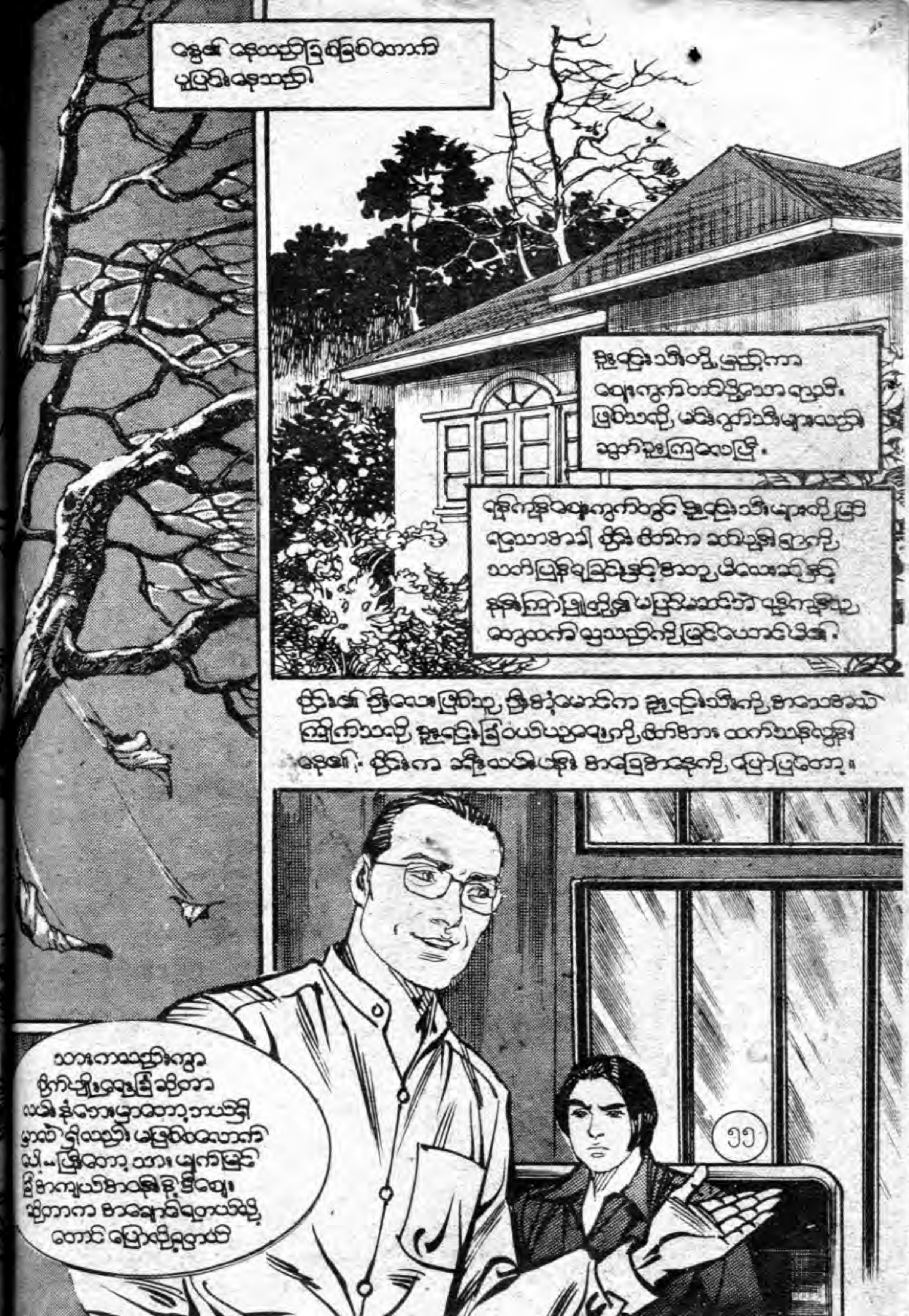
ဆွေ၏ နေသည့်ခြံဝိုင်းကြီးကတော့
ပုပြင်းနေသည်။
နိုးရည်းသီးတို့ဖြည့်ကာ
ဈေးကွက်တင်ပို့ရာသာ ရှည်၊
ဖြစ်သည့် မင်းကွက်သီးများသည်
အောက်ကျငြင်းလေပြီ.
ရုပ်ကနိုင်ဈေးကွက်တွင် ဒူးရင်းသီးများကိုဖြင့်
ရောင်းသောအခါ ဦးဇင်းစိတ်က ဆလိုက်ရသော့
သက်ပြင်းရှည်ကြီးချပြီး အသုဖိတ်လှသိမ်းသွင်း
နှစ်ကြာမြင့်ပြီ မကြုံပါသည့် ချမ်းသာမှု
တွေ ထက်ကြည့်သည့်ကို ဖြင့်ဖြစ်ပေါ်ပါပြီ.
ဦးဝင်း၏ ဖွဲ့လေးဖြစ်သူ ကိုအောင်မောင်က ဒူးရင်းသီးကို စာလောဒိုဆော်
ကြိုက်သည်၊ ဒူးရင်းခြံပေါ်ပညာရေးကို အိမ်အား ထက်သန်လှုံ့
နေ၏၊ ဦးဝင်းက ခရီးသယ်ပနိုး စာရေးစာနေကို ပြောပြတော့။
သား ကသည်းကြွာ
ဖိုက်ချိုးရှင်ပြီ ဆိုတာ
ယခုနဲ့တော့မှာတော့ ဘာသိရှိ
မှာလဲ ရှိသည်း မဖြစ်ပေလောက်
ပါ... ဒြိုတော့ သား မျက်မြင်
ဦး အကျယ်စိတ်ပါနိုင်မှ ဒီဈေး
ဆိုတာက စာရွေးရမှာပါဘဲ့
တောင် ပြောပို့ရမှာပါ

ပြီးတော့ တယ်ညှို့ဖြစ်ဖူးတာပါခင်ဗျာ ဦးလေးကလည်းကိုယ့်ညာဏ်ကျော်တော် သိပါလိမ့်ကြီးခါကွ ပြန်နေရပါ ဦးနေရာပါနို့တော်ပါယောက်ျား
ဒါကတော့ သူ့ဝသီပါပေါ်ကွ ကိုယ့်ပိုဒုဝေပါ မကောင်းနိုင်ကြဲရပြ ပြီးတော့ပဲ
မယာဗုဒ်သူရေသ ကြီးကဝယ်ပြီ သူနို့ စာပါသားရေမှာသို့တော့ သူချိုသားပို့တော့ ထို့တော့ပါ ဦးလေးရဲ့
ဦးခင့်မောင်က လယ်ကိုယ်ပိုင်မယားနှစ်ယော တစ်ညီ၊ သားသမီး မတွေ့ခြင်းကား၊ ထို့ဝြ ချူဖြစ်ပါသူ့ ဗိုလ်ကိုယ်လင်မယားနှစ်ယောက် သားစာခြေပယာ ချစ်ကြသည်။
ညီဘိချိုနဲ့မှာ ကိုယ့်ပိုက သွားထောင့်မှာပါကွာ စာပို့လောက်ကြီး ပုံမှာနေပါနို့ ငါက စာလည်းပါနားရှင်သေးသေး သေးသေး မြို့ထဲမှာ နေချင်တာကွ စာညနေ ယပ်သားမှ စာစစ စာရေးရေး စာသင်သင့်ဖြစ်ပါ မှာကွ
အိုဒေ့ ဘာကိစ္စ ဦးလေးငွေသွား ထုတ်ပေးတာမယ် သားဘွား ငွေချေထားနှင့် သကြံ့ခြိ တော့ ဦးလေးတို့ဆိုက် လာမယ်
ဦးခင့်မောင်မှာ ဘယ်ရည်ပြ စာချွတ်ပြ ပြည်မှ ဗိုလ် မဟုတ်၊ စာပိစာစပ်တွေ ချစ်။

ဒီ ဦးလေး အသိအတွေ့ထဲမှာ ကျွန်တော်ဟာ ... မရှိနေပြီ ဘယ်သိမ်း ရှာပါမယ်...
ငါ့သားလေးပြီ တော့ ရန်ကုန်ကသူ့သူငယ်ချင်း သဘောကျ နေရာမှာ ... ဖြေ ... တောင်းလိုက်ပါဦးမယ်
ဟား ဟား ဟား သားက တွေ့ထားပြီးနဲ့ တူတယ် ဒါတောင် မသွားချင်ဘဲ ... နေတယ် ဟား ဟား ဟား
ဟာလေ ဦးလေးကပဲ သမီး လား သူ့မှာ သမီးချောတစ်ယောက် ရှိတယ်လို့ ကြားထားတယ် ကွ
ဦးဖိုး ဘာမှမပြောဘဲ ပြုံးနေသော နေ၏။ သူ့ အမြင်တွင် သွက်သွက် လက်လက် ... ဖြစ်ပေါ်နေ၏။

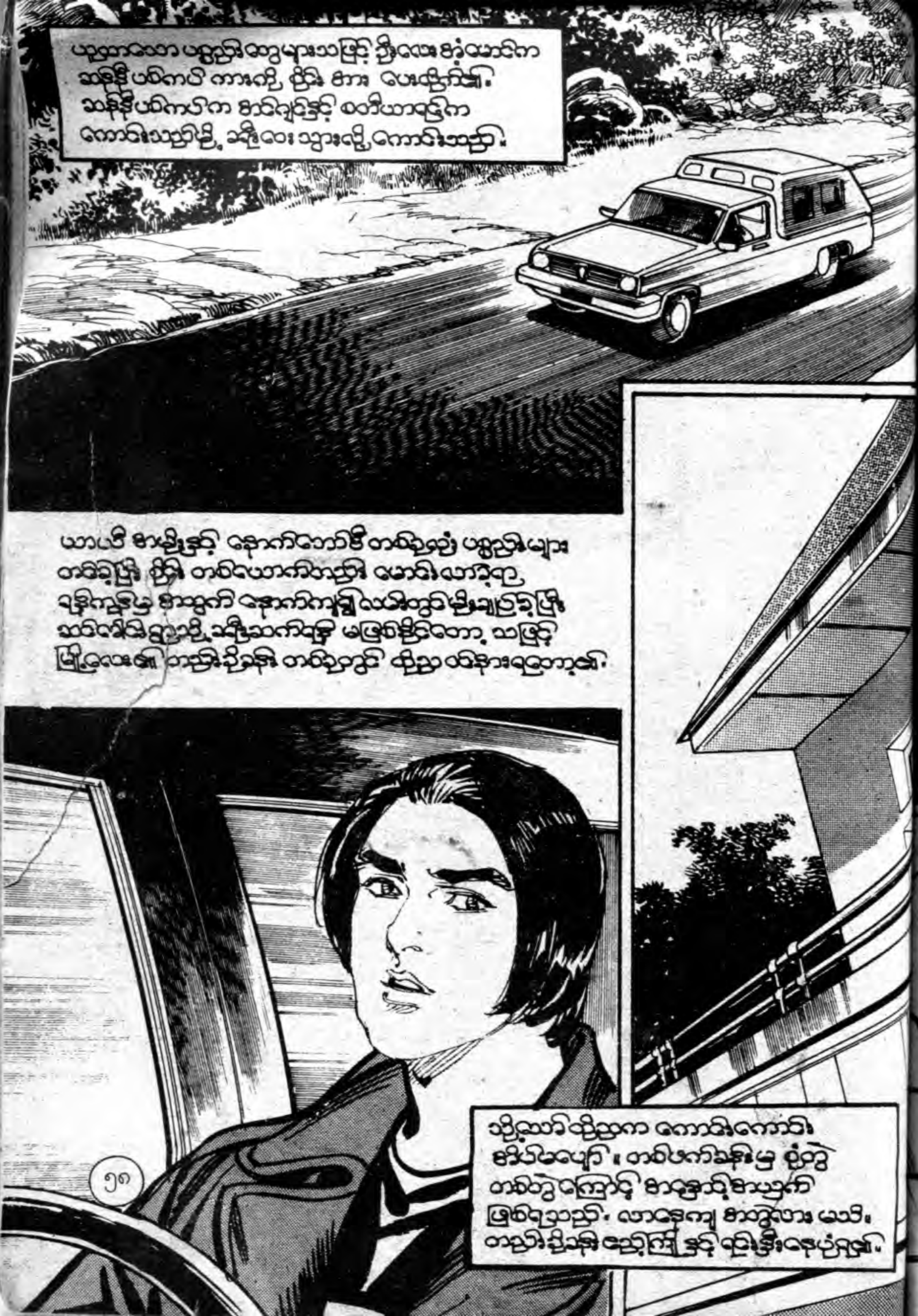
ပသွာသောသော ပန္နညိုတွေများသဖြင့် ဘီးလေးစုံ့သောင်က
ဆန်နီ ပစ်ကပ် ကားကို ဖြိုး စား ပေးလိုက်၏။
ဆန်နီပစ်ကပ်က စာင်ချင်ဖြင့် စတီယာရင်က
ကောင်းသည်ပြီ၊ အရှိလေး သွားလို့ကောင်းသည်။
ယာယပီ စာချို့နှင့် နောက်ဘောဘီ တစ်ရုံးချဲ့ ပန္နညိုများ
တစ်ခု၏ ဖိုင် တစ်ငယ်ကက်ဘ်သည် မောင်း လာခဲ့ရ
ချိုကျန်ရှိမှ စာသွက် နောက်ကျချို့ လယ်တွင်မြို့ချဉ်ခဲ့ပြီး
ဆင်ကြီးလို့ရှာသို့ ချိုးသက်ရှိ မဖြစ်နိုင်တော့ သဖြင့်
မြို့လေး၏ တည်းခိုခန်း တစ်ခုတွင် ထိုည တည်းခိုရတော့၏။
ဘွိုင်းယာ ထိုညက ကောင်းကောင်း
အိပ်မပျော်၊ တစ်ပတ်ခန်းမှ ထုံ့တွဲ
တစ်တွဲကြောင့် စာရေးဆရာ စာပေအက်
ဖြစ်ရသည်။ လောနေကျ စာတွေလား မသိ၊
တည်းခိုခန်း ပြောင်ကြ ဖွင့် ရည်းဖြေးနေပုံရသည်။

ဟုတ်ပါတယ်
ဆရာ ။
၁၉

သူနဲ့ပါလာတဲ့ အမျိုးသမီး ရော...
နှစ်နှစ်လောက် ရှိနေပြီ ဆိုတော့ အတော်ကြာပြီပဲ ဟု ဂျိမ်း တွေးလိုက် မိသည်။ ကိုမြလည်း နှင့် သူ တွေ့ခဲ့ ရတာ သိပ်မကြာသေးတော့ ဒီကိစ္စကို စကားမစပ်မိ၍ မပြော မိခြင်း ဖြစ်မည်။ သူသာ စောစော မျက်နှာသစ်၍ အသင့်ရှိ လျှောက်ပြီ လျှင် ကားတံခါးဖွင့် အသွင်း အမ ဝင်သွားသော အမျိုးသမီး၏ ကိုယ်ခြ ရှိကိုမှာ သေချာပြီး ရုပ်ပြောက်လျှင် စ တွင် နောက်ကြောင်းပေးမည်။
အဲ.. အဲဒါတော့ မသိဘူး ဆရာ သူတို့ စုံတွဲ ဒီကိုလာ လာနေတာ နှစ်နှစ်လောက်တော့ရှိပြီ
မြို့ထဲမှ ဆိုင်ကယ်စီးသူတွင် လက်ဖက်ရည်သောက် နှုတ်ဆက်ကာ ထွက်ခဲ့ပြီ ဆင်ခေါင်ရှာ ခရီး... ကားကို ခေါက်မောင်း လာခဲ့သည်။ သိပ်မဝေးတော့၍ နေမမြင့်မီမှာပင် ဆင်ခေါင်းရွာသို့ ရောက်၏

ကိုကြီး
ကိုကြီး ပြန်လာပြီ
မျှော်နေတာ..
၆၁

ခြံဝရှေ့ရောက်ခါတော့ ခွေးဟောင်သံက ဝေါ်းဝေါ်းဝေါ်း ကျောနောက်မှ အသံ မဟုတ်ပါ။ ကိုကြီးက ယောက်ပျစ်တင်း လှိုက်ခါတော့ ခွေးကလေး ၃ ကောင် · သည်းမခံထဲ အမြီးနှင့် အနက်ကြီး ကောင်လေးက ကိုကြီးထံ အမြီးနှံ့ကာ အတင်းပြေးလာ၏။
ချစ်စရာခွေးကလေးများ၊ ကိုကြီးက လှမ်းကာ ဆီးကြို လိုက်တော့ ကိုကြီး ပေါင်ပေါ် အထိ တက်ကာ ကိုကြီးကို တရှုံ့ရှုံ့နမ်းတော့သည်။
ဟဲ့ ဘယ်သူလဲ ကျော်စွာလား
မဟုတ်ပါဘူး အဒေါ်ကြီးရေ ကိုကြီးပေါ့..ပါ..

ဪ
ပြန်သွားတဲ့
ကလေး
ဒီခွေးလေး က
ဘယ်ကလာတာလဲ
ခွေးနက်ကြား
ကလေးက သူ့
ခြေသလုံးကို ပွတ်ရင်း
လိုက်လာတယ်.

ဒီမှာ
အဒေါ့်အတွက် မြို့က
ဝယ်လာတဲ့ လက်ဆောင်
လေးတွေပါ ဒါက...
ဖိုးလေးသင်အတွက်
ကျွန်တော့်
အတွက် ဘာမှ မကြီး
ပါဘူး.. အဒေါ် ဒီမှာ ရှာရ
ဖွေရ ခက်မယ့် ပစ္စည်းပဲ
ဈေးကြီး တန်ဖိုးကြီး
မဟုတ်ပါဘူး လက်ခံပါ။
ကြော်
ဒီမျိုးတွေ မလုပ်ပါ
ပါနဲ့ ငါ့တူရယ်...
တို့ ကြိုကြိုသားသားပဲ
အကြာတာပေါ့...
အားတုံ့အားနာ ဖြစ်နေသော ဒေါ်ခြင်းတို့
ဖြိုးက ပျော့ပျော့ ဖျော့ ဆေးပုလင်းများကို
ပေးသည်။
ဒါနဲ့ ဖိုးလေးသင်တောင်
ပြန်မလာသေးဘူးကွယ့်
ဪ
သွားတာလား
အဒေါ်...
မလာသေးဘူးကွယ့်
သွားပို့တာ တစ်ညအိပ်ပြီး
ဒီနေ့ ပြန်ရောက်မယ်
ထင်တာပဲ
ဗျာ..အဲ

သေးခင် မြို့ကို တစ်ခေါက် ပြန်သွားသည်
သော စကားက ကိုကြီး နားတွင် ပဲ့တင်
ကာ ထပ်တလဲလဲ ပြန်ကြားယောင်
ပြီ တည်းခိုခန်းတွင် တွေ့ရှိကြသော
လောက်ကိုလည်း ပြန်မြင်မိ၏။
ပြီးတော့ သူ့ရဲ့ ထုံးစံ ဗီကို လာနေကျ
အိပ်ခန်းလေးက ရှိပြီဆိုသော
ညှို့ကြည့် ကောင်လေး၏ စကား
တားလျှံကို သတိပေါ်ကြည့်တော့
ပျုပ်ချဲ့ ပေါ်လာသည်။
သည်စကားတွက်ရေကြောင့်ပင် မိုးလေးခါတွင်
ဗိုလ်တက် သပ်ရှက်ရှက် နေခဲ့မိရ
သည်ကြားထဲတွင် ဦးကောက်နှင့်တွေ့ရ
မြို့ကို တစ်ချပ် ချမ့်ကာ ဝေးပါသွား၍ ဖြီးပြီ
မြို့တော်ငှ ကိုပြားနှင့် လူသစ် ဖြစ်သော
ဆိုင်ပနိုး ထိုနက်ကိုလည်း ခေါ်ယူတွေ့ဆုံပြီး
ပြီးဘလှပါကို သတိရှည်ပြီး မှာကြား
ခဲ့ပြီး ဝေသားပြီး ဖြစ်သည်။
၆၅
ဦးကောလိက မြို့ပေါ်ပသူရေး ကိစ္စတွင် သူ့သက်သူ့စောင့် သူ့ကိုယ်သင်ကြီး ငွေပေးချေ
ပေါ်ယူပေးခဲ့ပြီး ပွဲလည်း မြိုးမြိုး မြက်မြက်ကလေး ရှင်းလင်းပဲ့ဖြင့်
တက်ကြွကာ ကိုကြီးကို စာရေးပေးနေသည်၊ နိုးကြားမြဲကလည်း ကိုကြီး စာပေါ်
စာရေးပေးလျှင် နေ၏။

စိုင်းက ကိုသွယ်များ ပြိုးပြီးသွားပြီ ဖြစ်ချ
ပြီလေး ခုံပေါ်ထိုင်တို့ စာသာကိုဖတ်
မစောင့်ချင်တော့ ပြန်ချင်နေပြီ၊
စာသာဝတ္ထုက တက်ကြွနေသာမူဘက်
ပုံ၊ရိုး ဖမ်းကိုကာဝ်နေသည်။
ကိုစိုင်း..
နှင်းကြာ
ကိုစိုင်း ကြည့်ရတာ
မပျော်သလိုပဲ
နှင်းနဲ့ တွေ့တဲ့အတွက်
နေပါစေကွာ
မသွားချင်ပါဘူး
လား
ဟင်...
ဆုံပြီ......

ကြားတယ်နော် ကိုယ့်ကိုယ်ကို မချစ်တဲ့သူကို ဖြစ်နေတယ်ဆိုရင် သူ့ကို ထပ်ပြီးမရှာတော့ဘူး
မာမာ့ခြံထဲမှာနေက သူဟာ ကိုယ့်ဗိုလ်ဖြစ်နေတယ်။ မဟုတ်ဘူးလား ဝေဝါးကသူကို စားပါလေ
နှင်းကြာပြုံး တွေ့ခဲ့ ဖြစ်သွား ပြီးတော့ ဖြူ ကိုယ်သည် အကဲခတ်ဘာသို့ ကြည့်သည်
ပြောလိုက်တော့မှကော ပါဘူး။ ကိုကိုကို သူ့ ညီမ ကိုယ့်ကို ပတ်သက် မယ်လို့ ဆိုပြီး နေ ကြတယ်။
ကိုကိုယ့် ပေတဲ့ မာမာကြီးကို နှစ်တို့ ရှေ့မှာ ဘယ်လို ထင်ကြမလဲ။
ဘယ်လို သူ့ညီမ ပိုဝေးသွားကို ပြောတာလား
ဟုတ်တယ် ဖိုးဝေးသင်ကောသ် ရုပ်ရုပ် မဟုတ်ဘူးလား ဒါတော့ ကိုကိုယ့် သိသွားပြီး ရှင်တွေ ဘာတွေ ဖြစ်ကြတာ သူ့ကို ဖြစ်နိုင်တာ ပေါ့။
ဟင်း
ဦးမြင့်က လေပူတစ်ချက်ကို ထုတ်ကာ အဝေးသို့ ငေးသွားသည်။

ကိုဖြိုး ကတိပေးမယ် နော်
ယုံကြည်ပါတယ် မေပါ..ကိုဖြိုး
ကိုဖြိုးပေါ်နဲ့ နုနု..က
ဖြိုးက မေးစုန်းကို ဆုံးချောင်းမမေး သောင်းထွန်းလျှင် နုနုကြာဖြူက ရှက်ရွံ့သလို ခေါင်းငုံ့သွားမေ၊ ပြီးတော့ တိုးတိတ်သော အသံလေးဖြင့် ..။
မိုက်ဆိုရင်တော့ နုနု ပြောပြချင်နေတာပါ ဒီကိစ္စက နုနု အလှဲ့အတား အသင်အခြင် နူညံ့သောတဲ့ အချုပ်က မဖြစ်ပါ...ဘာရယ် မဟုတ်ဘူး ကိုဖြိုးမေ့ အချစ်ကို နုနု လက်ခံ ပါ့ခဲ့တာပါ..
ဒီလောက် နောက်တော့ အသက်ဖြတ်ခံပါတယ် ဒီဟာ နုနု အပြုစုပြီး ကိုဖြိုးကို ချစ်ချင်ပါ တယ်..
ဖြိုးက စိတ်မကောင်း ဖြစ်သွားပြီး နုနုကြာဖြူ လက်ဖဝါး နုနုလေးကို အားပေး ဆုပ်ကိုင် သလို ဖျစ်ညှစ် ဆုပ်ကိုင်ပြီးကာကြ၏။

ပန်းတော်ခိုငှက်စိမ်းစိမ်းလေးတို့က နွယ်ပြုံးပင်
သစ်ပင်များတွင် ပျော်ဘွယ် ချိုကျူးရင်း ဆော့ပြေး
နေကြသည်၊ ရှဉ့်ပျံနှစ်ကောင်သည် အမြီး
တဖွားဖွား ထလျက် တစ်ကောင်နှင့်တစ်ကောင်
လိုက်တမ်း ပြေးတမ်း ကစားနေကြသည်၊
တောသည်လည်း ခြောက်သွေ့လျက် အသီး
သွတ်ခူး ရာသီ ကျရောက်ပြီဖြစ်၍ အပင်တို့တွင် အသီးတို့
ကားရှင်းနေသည်။
ဖိုးပန်းပိန်းက ဗိုလ်း ပစ္စည်းတချို့ကို ထမ်းလျက် ရှေ့မှ
သွားနေသည်၊ ဗိုလ်းက ခြေလှမ်း ခပ်သော့သော့ဖြင့်
နောက်မှ လိုက်သည်။ မြို့ပေါ်ပြီး ကတည်းက
ဗြိတ်ကို ဗိုလ်း မရောက်သေး၊ သည်တစ်ခေါက်သွား
ကြည့်ပြီး သူ့ပါချ ကိုင်ပါချ တို့ကို ရှာဖွေပြီး
သူ့ ဖြစ်မည်ဟု စိတ်ကူးထားသည်။
၇၀

ဦးကောသိ ပြောပြဦးပါ ဆရာ။
တစ်ယောက်မှ မမှတ်မိတော့ဘူးလား ဆရာ။
၇၁

ဒီကောင်က ရေထဲမှာ
ကြီးလာတဲ့ကောင်
ပြောနေတာပဲ
ဒါဆို ကျွန်တော်
မတွေ့တာ
ပြောပြလိုက်သည်။
ဘာဖြစ်ပြီ
လဲ...

ငါကတော့ ဘာမှ မဖြစ်ဘူး ဟဲ့ နှင်း ပိုလေးသင် မိန်းကလေး ဆိုတော့ မျှော်လင့်ရတာ ဖျားနာသည်ပင် ဖြစ်တော့မယ်
ဘာကို မျှော်တာလဲ
နှင်းကို ဟဲ့ နှင်းကို တကတည်း ငါ မပြောလိုက်ချင်ဘူး
အိမ်ထောင်ပြု လက်ဆောင်ထုပ်တွေလေး ပေးပြီး တော့ တစ်ခါတည်း ပျောက်သွားလိုက်တာ ပဲ့ဟာ....
ဝမ်းနည်းရမှာလို့ ဝမ်းသာ ရမှာလို့ လိုက်ခေါ်ရ ကောင်းမှန်းမှ မသိ ပေးရ ကောင်းမှန်းမှ မသိ အိမ်ထောင်ဖြောင်း ဖြစ်လို့ ပြုလောက်ကို ဖြစ်နေရော့ ဒီလိုမှာနဲ့ ဘယ်ရပ် မြို့ကို နေးရခြင်း ဘိုးပုံကောင်း မသွား ဘူးတဲ့ ငါ ခေါ်လို့ လိုက်ရတာ အပြီး
ငါ့ကိုတောင် ဖြေရှင်းပါဦးလေ သားတယ် ငါကလည်း ငါ့ပါအော အဖေါ်ကို တစ်ခုဘာဖြင့်..
ဘာ.. ဘာရှင်ပင်မြို့ကို သွားတာ ဘာဖြစ်မ သွားလို့ လား
၇၃

တာ..
မပြစ်ပါဘူး
..ကျွန်တော်လေ
..ဗိုလ်..ဗိုလ်
သွားသင် ဘယ်
မှာလဲ..
သွား
အိမ်ပြန်ပြာပေါ့
ဟဲ့
ကျွန်တော်
ကျွန်တော်သွားမယ်ပါ
ဖိုးလေးသင် ဆို
ကျွန်တော်သွား
မယ်ပါ..
ဟဲ့..ဟဲ့
ကောင်လေး..နေဦး
ငါလည်း လိုက်ခဲ့မှာပေါ့
တကာတည်း ဗိုလ်ချုပ်ရဲ့
ဘယ်ကိုပြေးသွားရမှာလဲ
မသိဘူး
မိချွန်၏ တစ်ပေအကွာ ဗိုလ်ပေါ်လောင်ပြောင်းခဲ့ လှနားရှိသည်။
ပန်းပင်ကို ကောက်ကိုင်ယူကာ ဆိုင်း နောက်သို့ ကမန်းကတန်း
လိုက်ရလေတော့သည်။
၇၅

ဝုတ်.. ဝုတ်—
အီ.. အီ..
နက်ကျားသံက ချွဲသား မပြောက်သေး။ သူကတော့
နှင့် နောက်တော့ တဇာ့ဇာ့နှင့် မြူးတူးကာ ပြေးသွားသော
မိလေးသိက စုံညွှန်ရာ ခြံဝမှ ဝင်လာသော ကိုကြီးကို
သည့်၊ နက်ကျား ခုပြုံးနေသည်။
အမလေးတော်..
တကတည်း ခြေကျနာသည်
ကိုကြီးပါ ငါမနည်း..
ရှိုက်ရတယ်
မိထွေးက ပန်းကန်ကို ခုံတန်းပေါ်ချပြီး ပန်းကန်ပြင့်
ချွေးတို့ကို သုတ်ရင်း ထိုင်သည်။ သည်တော့
မိလေးသိ၏ ကိုကြီးလက် နေသော မျက်ဝန်းတွင်
မျက်ရည်တို့ တသက်လက် တောက်ပလာကာ
မျက်နှာတစ်ပြင်လုံး ပျော်ရွှင် သွားမိလေသည်။
ကို.. ကိုကြီး
မိလေး
ကိုကြီး လည်း မိလေးသိတွင် စကားမပြောဘဲ တစ်ချို့
သော်လည်း ပြောမထွက်။ မိလေးသိ
ကိုကြီး ခုပဲ ဘာကို ပြောရကာ
စိတ်ကို ချုပ် တည်း ထားရသည်။
၇၆

နက်ကျား၊ ဘာဖြစ်နေတာ လဲ..
စောစောက ဒီနေ့တော့ ဒီလူ့ ကိုသင်ကို ချည်နှောင်ပဲ.. နက်ကျားဆိုတဲ့ ကောင်က လူကြိုက်မခံဘူး
ဒီလူပါနဲ့ မလိုက်တော့ဘဲ ရှေ့ပြေးတတ်တာ
ဟိုး ကောင်မ နက်ကျား ဆွဲခေါ်နေ ဟဲ့- လိုက်သွား.. ကြည့်ရအောင်
ပြောပါသည်။ မိတ္တုနှင့် ပြောသလိုပင် နက်ကျားက ဆွဲခေါ်နေသဖြင့် ထိုင်ရာမှ လိုက်သွားကြည့်တော့ နက်ကျားက တစ်ကောင်တည်းမြင့်သော ပန်းပင်ချုံပေါ်ကျော်ကာပြီး အိမ်ထဲ ဝင်သွားသည်။ ထိုနောက် မိလေးခင်က နောက်မှ လိုက်ကြည့်သည်။

နက်ကျားက ဦးမြကို
ကိုမာဆန်ကို ဆဲထိတော့
ထားပေးမည်လို့
ကူညာပါပြီလေအေးဆင်
ဗီဝိမတွေ့ခင်.. နော်..
ရုတ်.. ရုတ်....
မိုလေးဘင် ထံမှ အသံစကား တစ်ခွန်းပဲ ထွက်လာ၏။
ဂျိတ်တွင်တော့ တမျိုးမျိုးပြုပြီးကာ
ကြည့်ရှုနေသည်။
ဒီ ကိုကြိုးပင်၊ ဗီသနိ
ကျွဲကြီး
သည်နောက် နက်ကျားက
ဗွီ လောင်ဘိစ ကို
ဆွဲပြန်သည်။
နက်ကျားက ဥတင်နှံ့တောမှ
တမဲ့ပဲဝင်ကို ယောင်း ပြ ပြန်သည်။

စိုင်းနှင့် မိလေးခင်က နှုတ်ဆက်သည်တော့ နက်ကျားက
ထပ်ပေါက်ပြုနိုး၏။ နောက်ဆုံးတော့ နက်ကျားက
စာအုပ်စင်ကို ပဇပ်ပြင်မှ စာအုပ်များကို
ကိုက်ချီကာ စိုင်းကို ပေးသည်။
ပြီးတော့ အောက်ကျယာသော စာအုပ်များထဲမှ စာအုပ်
တစ်အုပ်ကို ကိုက်ချီကာ စိုင်းကို ပေးသည်။
စိုင်းက ဖူးတောက်ထိုးချကာ စာအုပ်ကို ယူကြည့်လိုက်တော့
စာအုပ်ထဲတွင် ညှပ်ထားသော စာရွက်ခေါက်လေး တစ်ရွက်
ပြန့်ကြည့်လိုက်တော့။
အစ်ကိုစိုင်း
ညီမတို့ တွေ့ရကျ ချောင်းနံဘေးက
ဖွဲ့ပင်တောကို နေ့လယ် ဝေဝေ
တာပြီးရင် လောက် လာခဲ့ပါလား
အစ်ကိုစိုင်းကို ပြောစရာတွေ
အများကြီး ရှိတယ် ပြီးတော့
၈၀

ဟဒို့ အဆိုး
ခံမိကြဲ့သည်...
မိလေး မသိပါ
ကိုကြီး
ဝုတ်
ဝုတ်..
နက်ကျားကို
ဘယ်ကတည်းက
မွေးတာလဲ...
ကိုကြီး စဉ့်ပြ သွားသည်။ သူပြ
သွားပြီး ရက်ကို မိလေး အာဂြ
မှတ်သား ရလေသည်။ ကောန
မွေးသော ရက်မှ သတိပြုမိလေ
သူ့ ကို သတိရ၍ ကောနက်မှ မွေ
သည်ကို မှတ်မိလေသည်သား။
၈၂

ပေါ်၌ မှုန်ရွာသော အငွေ့တို့သည် သစ်ကိုင်း အပေါ် ဖြူဖွေးနေသဲ ဖြစ်သည်။ ညတော့ ထိုညက လူများ၏ အရိပ်အခြည်တို့ ပြည့်သည်။ ဦးကောလင်က ပြုတ် သွားရှိ တံခါးကောက်ကြွင် ညီညွတ်ပေါ့က ပါးပြီးနှုတ်တွင် ဖိုးသောင်းနေပြီး နှုတ်ကြောဖြူဖြူ အရိပ်အယောင် မတွေ့ရ။
သည်တော့ ကိုင်း မပေါ်ပါမသည်ဖြင့် ထကာ အိမ်အပေါ်ထပ်သို့ တက်၍ နှင်းကြောဖြူ အခန်း အနီး အသာကပ်သည်။ တံခါးပိတ်နေသဖြင့် ဘယ်သူမှ မရှိမှန်း သေချာမှ အခန်းတံခါးကို အသံမမြည်အောင် ဖွင့်ဝင်၏။ ယနေ့သည် ဖွင့်ထားသော ပြတင်းမှ ကျူးကျော်ဝင်နေသည်။
၈၃
အခန်းတွင်း၌ သင်းသင်းလေး မွှေး နေပြီး ချွတ်ချွတ် အိပ်ရာ အဝတ်အစား အသုံး အဆောင် အားလုံးတို့သည် သပ်သပ် ရပ်ရပ်။

ဟာ့
ဟိုမြို့ကဆွေမျိုးတွေ
မတွေ့ရဦး

အောက်မှ ထိုင်ပြီး ပျက်ခဲ့ ပြုံးနေပြီ။
တော်တော့ သူ့ ကျော်နိုင် ပါမည်လား။
စာဖိမညီးစွဲပေါ့နော် သွား..သွား ကြိုးကို သွားရှာချေ ဒီမှာ.. ကျွေးပေးရှိပြီ။
အညိုခက် ဘာတွေ့မဖြစ်ပါဘဲ အခုမှ လျှော့မှာလား ငါက ချော့ပြီး ပြုံတောင် ထိုင်နေတာ
ဒီက အကောင်း ပြော နေတာ.. ငါ့ယောက်ျား ရှာဦး ဖိုးပုတ်ပြုံ ဖိုးကို ရေချိုးကြမိန့် တိုက်မည်။
နှုန်းကြာဖြူက ပြောပြောမှ လဲ့ချည်သဲကော ရေမြဲ ငဲ့ချည်ကို ခြေထောက်လေး တစ်ချောင်း မြှောက်၍ ချုတ်၏။ မညိုမိပေါ့က လဲ့ချည်ကို ကူ၍တောက်ပေးသည်။
ငါး မြောက်ပုတ် ကျွေးချစ်တို့ ပေါ့ ပြုတ်သား .. ပြိန်ချို အိုမလေး ပလွှတ်ပုတ်

မညိုမြပေါ့က ချွတ်ချောက်ခဲ့ ဗိုက်ကို
မြင်ရှု လန့်အော်သည်။ နန်းကြာမြင့်သည်
လန့်သွားသည်။
ဒီမှာ..ဒီမှာ..ချွတ်
ချောက်မှာ မိန်းမ ပေါ်
ရှက်သွားတာပဲ.. နင်
တကယ်ပဲရှက်သွားတာ
မညိုမြပေါ့ ဓာတ်က တကယ်ပဲကို တစ်ခုတည်းကြီး
ထဲ့ချွတ်ကို ကျွန်ုပ်ကောက်ပြီး ချွတ်ချောက်ခဲ့ ဗိုက်ကို
တစ်ဖွဲ့တည်းကြီး မြင်သွားလေရဲ့ ကြမ်းပြင်ပေါ် ထိုင်ကာ
ပေးပေးကြီး ဖြစ်နေတော့သည်။
အပေါ့
ညိုမြပေါ့တို့ ထင်
ထော်လိုက် လျှော်ပေမြဲ
အပေါ့..ပေါ့...
ဘာလဲဟာ

ကြွမနေနို့ ပိုဝင်
ဆို့ ညည်း စာကောင်ကို
ဖွင့် အောက်ဖွက်ထားတော
ယာဉ်ထား..ကိုထွက်ခဲ့
ကျွပ်တော်ချော -
ဒါတော့ နှိုးကြာဖြူ ချတင်အောက် ငုံ့ကြည့်လိုက်သည်။
ဟင် ကျိုးပြီ
ကြာဖြူ ရုပ်တစ်ခုလုံး ဝမ်းသာရမှာလား ၊ ဝမ်းနည်းရမှာလား..
ခါကြည့် ပြိုင်သွားသည် . ထိုး စာပို့ကတော့ ထိုင် ကောင်းချုပ်
ကိုသည်လား ၊ သေချာကဲ့ ကျားမျိုး စာသိုးဝင်ရောက်မိသည်လား ၊
ပြီက ငိုချုပ် ယှက် ရှိနေသော နှိုးကြာဖြူကို လက်တို့ မိသလို
သွား ချေပြီ .

မလေးခင်ကို တွေ့ချင်လို့ပါ..
မရှိဘူး

ကျွဲပွဲ စာတင်က မောသည်။ ဗိုလ်ကျ ကျော်ရှာကို ကျော်ရှိ ဗိုလ်ဆိုသို့ စာကိုသတ်ကြည့်သည်။
ဘောင် စာမိုပ်စာပေယောင်ကို မမြင် ရသဖြင့် ဒေါ်ခင်ဗိုလ်၏ စာသွင်သစ်ကျွန်ကိုသည်။
ကွဲ၍ ယခုအခါ စာသုံ့ နက်ကျွားကိုဖွင့် မမြင်ရဘဲ တစ်ခါတည်း တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက် နေ၏။

နှိုးကြာဖြူ
လာ ပြောတယ်
အေး ဟုတ်ပါတယ်
နှိုးကြာဖြူဟာ သူ့ အစ်ကိုရဲ့
ရုပ်အလောင်း ချိတ်ထားလျက် မင်း
သိမ်းသွားနဲ့ သူ့ အစ်ကို သုံး
တာမှ မကြာသေးဘူး ကွာ
ဟာကက်
ကိုကိုမင်းမှာ
ရည်းစားဘယ်
နှစ်ယောက်ရှိ
လဲ
နှိုးကြာဖြူ
တစ်ယောက်တည်းကွ
ပိုးသားဖြိုး သန္တာရှိ
တဲ့..လေ
ခင်ဗျားက ကိုယ့်
ငါးချဉ် ကိုယ်ပယ်ချင်နေတာပဲဗျ
ကျုပ် ကိုကိုမင်း စာမေးပွဲတော
မိန်းကလေးက ပေးတဲ့ ရည်းစား
စာတစ်စောင် ရှာပယ်
ကိုကိုမင်းကို တွေ့ပြီးနိုးကာ
ဘယ်ပိုနေရောက်
ချောင်းနား
ပိဋကတော
အချိန်က
နေ့လယ်
ထမင်းစားပြီး
ချိန်

မိသိုလ်ရှိ ကျော်ယင်း တသက်ခံရတဲ့ အချိန်ငြ နေရဖြစ်ဖို့ ဝေါ်ဝေါ် များနေပြီ .. အဲဒီတော့ဟာ နှင်းကြာဖြူတောပါ ဖြစ် ရမယ်
မင်းက ဘာပိုင်ခွင့်ရှိ သိတာလဲ
ကျုပ် နှင်းကြာဖြူ တစ်ပွင့် တစ်ပွင့် ခူးပြီး သက်သေချင်း တိုက်ကြည့် ပြီးပြီ မတွေ့ဘူး ..
ကိုင်းက သည့်ကိုတော့မှ နှင်းကြာဖြူ အကြောင်း ထဲ သူ့ ထပ်ပြောက် ရဲ့ ကို အလေးအနက် ဖြစ်ပြီးမြှင့်ခဲ့သည်. ကိုင်း ဝကားခဲ့တော့ ကျော်ကြွာ တွေဝေသွားရ၏
ခင်ဗျား ယုံတာ မယုံတာ တော့ ကျုပ် မတတ်နိုင်ဘူး .. ဒါ ကျုပ် အမှန်အတိုင်း ပြောတာပါ ကျုပ်မိလေးခင်ကို ချစ်တယ်
၉၃
ငါသိတယ် မိလေးခင်ကို ချစ်တာလဲ မင်း အရွယ် အများကြီးတော့ဖြင့် ချစ်တာ.. .. ....

စောတာနဲ့ ဆောက်ကျ တာဟာ ထူထူညှိနဲ့ မသိုင်ပါအုံး
ထူထူညှိဆိုတာ ဘာလဲ ..
မိလေးခင် ပျောက်နေတာ စိတ်ချမ်းနေတာတို့ ဘယ်လောက်မြင်ချင်သလဲ ဆိုတဲ့ သဘ္ဘ
ဟား .. ငါ့ ရင်ထဲမှာ စာများကြီးကျ ပြည့်ပြီး ပုံ့ထွက်နေတယ်
ကျွန်တော့်ကို မိလေးခင် တွေ့ရင် ပျော်မယ်ဆိုတာ ခင်ဗျား မသိဘူးလား
မသိဘူး မိလေးခင်ကိုငါ မေးကြည့်ဦးမယ်
စိုင်း စိတ်ပျက်သွားကာ ဒေါ်ဒေါ်ကို ကြွက်ထိုက်ပါစေ၊ စကားကို စာဝေါ်ဇာ ပြောနိုင် လုပ်ပေးလည်း ကျောက်ရှာ ဆိုသော ပုဂ္ဂိုလ်က ဘာမှ နားမလည် နိုင်ပါလား။

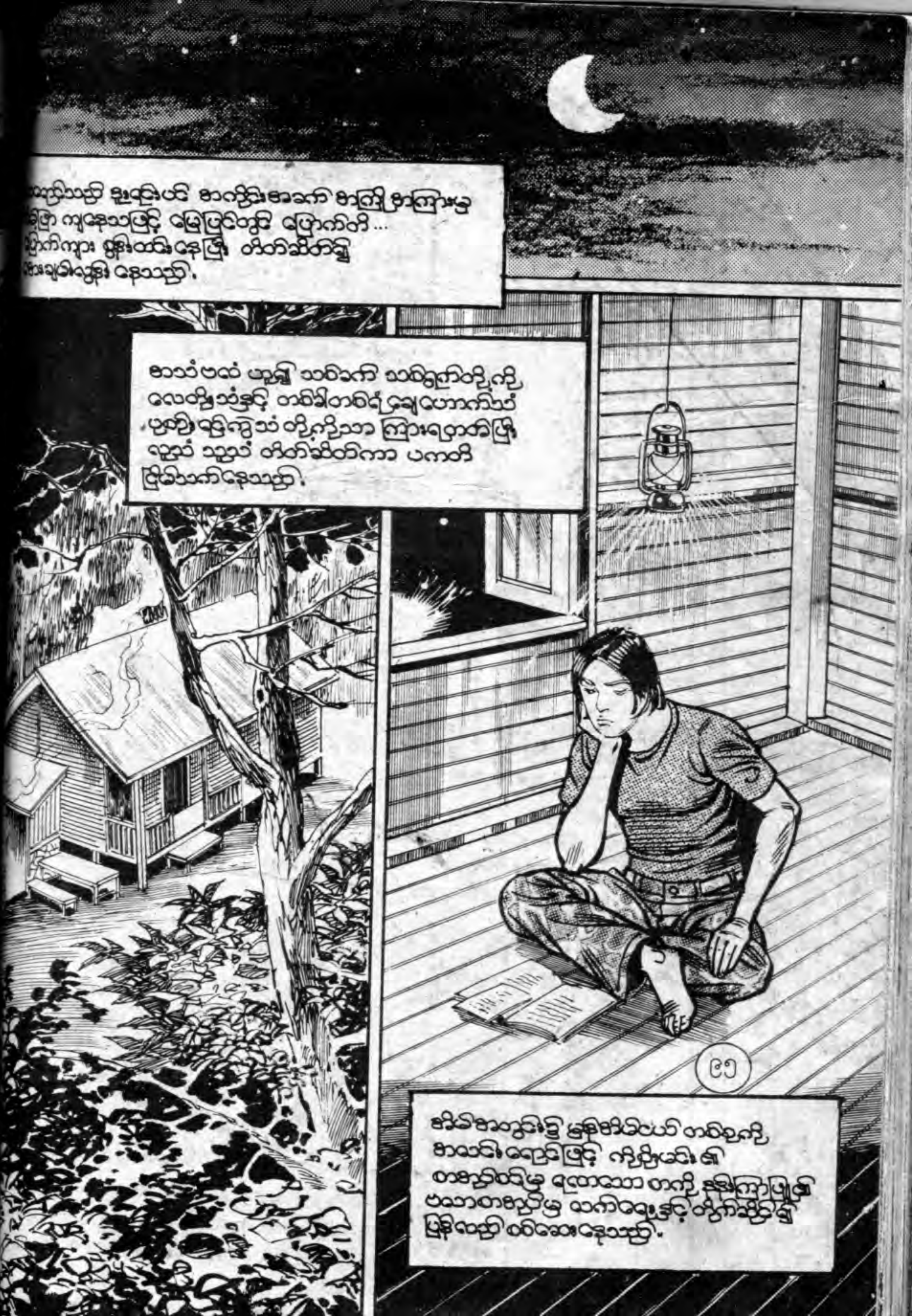
ညဉ့်ကြီးသည် ဆူညံပင် စာကြည့်စားပွဲ စာကြည့်ခန်းမှ
ငြိမ်ကျနေသဖြင့် မြေပြင်တွင် မှောက်တိ...
မှောက်ကျား ဖွေးတေးနေပြီ တိတ်ဆိတ်စွာ
အေးချမ်းလျက်ရှိ နေသည်။
စာသံဗလံ ဟူ၍ သာစဲက သားငှက်တို့ကို
လေတိုးသံနှင့် တစ်ခါတစ်ရံ ခွေးဟောင်သံ
ပူဇော်ချူကြွေသံ တို့ကိုသာ ကြားရတော့ပြီ
ရှည်သည် သည်သည် တိတ်ဆိတ်ခြင်း ပကတိ
ငြိမ်သက်နေသည်။
၉၅
ဆိုခါအတွင်း၌ ဖျော့တော့ပြီ တစ်ခုကို
အသေးငယ်ဖြင့် ကိုယ့်ဦးခေါင်း၏
တစ်ဖက်တိုက်မှ ရှောသော တက်၍ စိမ်းကြာဖြင့်
ဝေသာတာစုပ်မှ သက်ရောင်နှင့် တိတ်ဆိတ်စွာ
ပြိုကျ၍ ဝေဝေးနေသည်။

ဗယာတာဝန်ခံမှ သက်သေရှာ
ပြီး ပြီးတော်ကော်ဖွင့် သွက်သွက်...
သက်သေကို ဦးဖြိုး ရှေ့သွားမေ
ရှိသော ပုံစံ ။
ကိုညိုပိုင်ကဲ့ ချိုခါးဆိုသော
တာက သက်သေက ဘိပါ
မသာပါမရှိ၊ ဗာသာဘာသာ
တို့က ခပ်ချိုချိုး ချိုး ပုံစံ၊
ဘိုလော် သာအပ်ကို မြန်မာ၊
တစ်ခု စ၍ပုံ မာသည်ကျပုံ
ကျတော့ ဗယာတာဝန်ခံမှ
သက်သေက လက်ဝေ
မာကျိုက်ချင့် တွေ့ပြန်သည်။
ဆရာ ကော်ဖီသောက်ခဲ့ ရမှာလား
အေးဗျာ... ကိုညိုပန်းမိုး သောက်တော်မူ လှည့်ဗျာ
ဆရာကလည်း ကော်ဖီဆိုက ဘာ ခက်တာရှိလို့လဲ ကျွန်တော်တို့ မာကျိုက် ဦးသိန်းနုတ်နုတ် ထမ်းထည့်ခဲ့မယ်...
ကိုပြုံးက ရှုရှာ ဖြူနုဆုံပါသည်။ ဦးပန်း
ဖြူတွင် နေရှ ဖိုး ရောက်တာတော့
ဒွိယောက်သား မာမော် ရသည်။

ဆရာ ဘာတွေ ကြည့်နေတာလဲ
ဗွိုင်ပန်းဖိန်က ကော်ဖီဖျော် ပြီးတော့ အိပ်ပေါ်တက်လာ၍ ဗိုင်ကိုပေးရင်း ဘေးနားတွင် ထိုင်သည်။
ကိုယ့်ဗွိုင်ပန်းဖိန် ကြည့်ပါဦး ဒီလက်ရေး နှစ်ခု တူလားတဲ့။
ပန်းဖိန်က စာလေးစာချုပ်ကြည့်ပြီးတော့
မတူပါဘူး ဆရာ လက်တစ်ခွဲပါ
ဟုတ်တယ်ပါလေ ဆရာရဲ့ ဒီစာရေးတဲ့ လက်ရေးက စာလေး အကျင့် မရှိတဲ့ လက်ရေး ဗလာတစ်ခုဖြစ်ပြီး လက်ရေးက စာလေးအကျင့် ရှိတဲ့ လက်ရေး
၉၇
လက်တစ်ခွဲ
ဝိုင်းရဲ့ အလိုရှိသော အသံရှည်ကြီးသွားသလို တစ်ခုံတစ်ခုကို စဉ်းစားနေပုံရ၏။ ကျော်ဖြာက

ထိုစဉ် ပြတင်းပေါက်မှ ကျွန်းတောင် ချိုင့်ဝှမ်း
အောက်ခြေတွင် လှုပ်ရှား တစ်ခု
လရောင် ပြောက်တိ ပြောက်ကျား ကြောင့်
အထင်အမြင် မှားကာ ထင်ယောင်ထင်မှား
ဖြစ်ခြင်းလား ဟု တွေးလိုက် ရသည်။

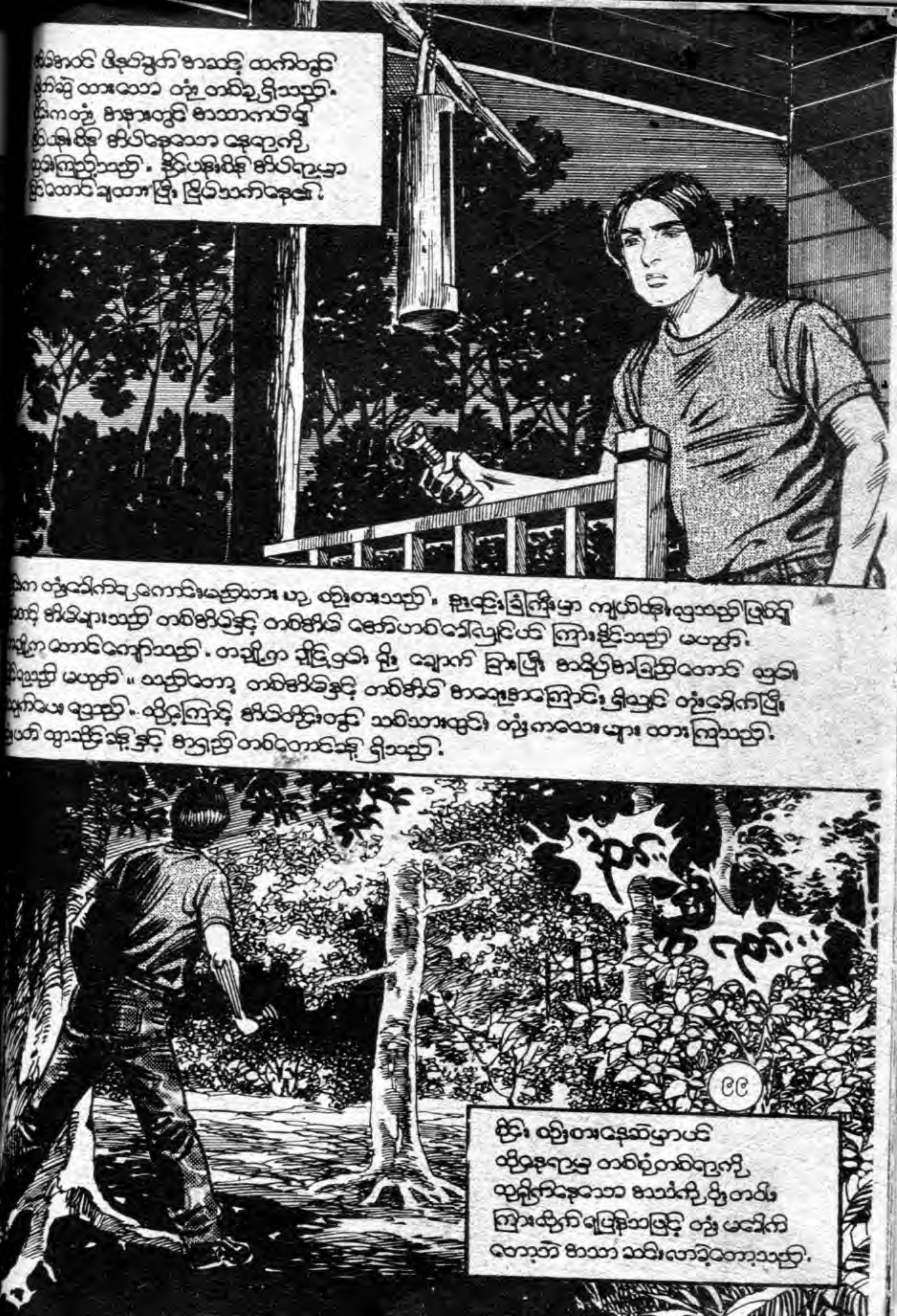

ညအဝင် ပိုးဟပ်ဖွတ် အသံ့ ထက်တွင်
ချိတ်ဆွဲ ထားသော တဲ့ တစ်ခု ရှိသည်။
ကဗိုလ်ကတဲ့ အနားတွင် အသားကပ်၍
ပန်းပိန် စိပ်ပါနေသော နေရာကို
ကြည့်ကြည့်သည်။ ထိုပန်းပိန် စိပ်ပါရာမှာ
တောင် ချထားပြီး ငြိမ်သက်နေ၏။
ဘိုက တဲ့ဝေါက်ရှ ကောင်းမည်ထား ဟု တွေးတားသည်။ နေ့ညနေ ခြံကြီးမှာ ကျယ်ဝန်း လှသည်ဖြစ်၍
သော့ စီမံများသည် တစ်စီခြင့် တစ်စီမံ ဝေးပါတ်ဝေါ်ပြင်ပင် ကြားနိုင်သည် မဟုတ်။
ချို့က တောင်ကျော်သည်။ တချို့မှာ ချုံပုတ်၊ ချုံ ချောက် ခြားပြီး အသိုင်းအဝိုင်းတောင် ဖြစ်၍
နိုင်သည် မဟုတ်။ သည်တော့ တစ်စီခြင့် တစ်စီမံ အဝေးမှ ကြောင်း ရှိသည် တဲ့ဝေါက်ပြီး
သွက်ပေး ရသည်။ ထို့ကြောင့် စီမံတိုင်းတွင် သစ်သားတုံး တဲ့ ကလေး များ ထားကြသည်။
လှုပ်ဖွယ် ရှိသည်နှင့် အချက် တစ်ကောင်ချင်း ရှိသည်။
၉၉
ထိုင်း တွေးတားနေဆဲမှာပင်
ထိုဝနေရာမှ တစ်စုံတစ်ရာကို
ထုကိုက်နေသော အသံကို တိုးတစ်
ကြားလိုက်ရပြန်သဖြင့် တဲ့ မဝေါက်
တော့ဘဲ အသံ သဲ့လာခဲ့တော့သည်။

သေချာသွားပြီ ။ အသံက ကျိုးတိုးညည်
နေသည့် အသံ ။ ရှုပ်ယှက်ခြောက်များ .. ကိုင်း
များကို ရှောင်၍ ခုန်ကာ တဖြည်းဖြည်း
လာခဲ့သော ဖိုး ကျွန်းထိပ်ပေါ်ရောက်တော့
အသံက ပို၍ ပီပြင်လာသည်၊ မြို့ဒါတွင်
သောတုံ့ရှိ ချုံနွယ်ပင်များ ထိုးပြောက်တက်
နေသော ကျောက်ပုံဆီမှ အသံ ဖြစ်သည်ကို
သိလိုက်ရသည်။
ကျောက်တုံးပုံသည် ကျွန်းတောင်၊ အောက်ခြေတွင်
ဖြစ်၍ ဖိုးနှင့် အတော် ဝေးနေသေးသည်။
သည်တော့ ဖိုးက လက်နှိပ်ဓာတ်မီးနှင့် ထိုးကြည့်၊
လိုက်တော့ အသံက ချက်ချင်း ရပ်သွားသည်။
သည့်နောက်တော့ ရွေ့နေသော လူ့
ဓာတ်မီးရောင် အောက်တွင် ဝုန်းခနဲ ထွက်ပြေး
သွားသော မည်းမည်း သဏ္ဍာန် တစ်ခုကို
မသဲမကွဲ မြင်လိုက်ရသည်။

ဝုတ်–ဝုတ်–ဝုတ်
နက်ကျား
လာ..ခဲ့
နက်ကျားက နှုတ်ခမ်းဖြဲမြည်တွင်၊ ပြေးသွားကာ
သွေးကပ် ဟောင်နေသဖြင့် မိလေးခင်က
နက်ကျားကို ပြန်ခေါ်၏။ ထိုကျင်းသင်
ခြံထဲမှ ဒီမိုကို ရောက်သော နေ့မှစ၍
နက်ကျား မြူးပျော်နေသည်။
ရှူးလေးများကို လိုက်၏။ တောကြက်နှင့်
ငှက်များကို ဟောင်၏။ ယခင်က ကိုကိုမောင်
ခြံထဲမှ အိမ်တွင် လာနေပြီး စာသင် ပေးနေကျ
မိလေးခင်တို့ သားအမိက တစ်ခါတစ်ရံမှသာ
ရောက်၍ ညနေတွင် ပြန်၏။ ယခုတော့
ကိုကိုမောင် မရှိတော့ပြီဖြစ်၍ မိလေးခင်တို့
သားအမိသာ ခြံအလုပ်ကို လုပ်ရင်း သည်တွင်
ညအိပ် ညနေ နေကြတော့၏။
ငါ
ပြောတာ ကြားလား
နက်ကျား.. မဆွဲရဘူး
အကောင်တွေကို
မကိုက်ရဘူး

နက်ကျားက နားသည်ဘသတို့ဖြင့် မိသေးခင် ရှေ့တွင် ဝပ်နေပြီး အမြီးနှံ့၍ အသံပြုလေ၏· မိသေးခင်က သစ်ကိုင်းခြောက်လေးနှင့် ရွယ်လိုက်တော့ နက်ကျားက မြေပြင်ကို မေး ကပ်ကာ မျက်ခွံလေး ကသေယင်ကလေးဖြင့် ကြည့်သည်·
ရှူးသွားကိုသည်၊ မကိုက်ရဘူး သိလား
အချာဘက လာတဲ့လူ အကုန်ကိုက် နေတာ.. နင် မကိုက်ဘဲတာ.. အစ်မတွေနဲ့ရယ် ကိုကျော်စွာရယ် ဘွားရယ် ဦးဘယောက်ပဲ ရှိတယ်
ဒါနဲ့ ငါ မေးပါဦးမယ် အစ်မတွေနဲ့ ကိုကျော်စွာက ဆော ဆော လာနေတို့ ထားပါတော့ နင်နဲ့လည်း ပေါ်ပေါ် ကတည်းက နေလာတာ ဆိုတော့ ရင်းနှီး နေပြီပဲ.. ဒါပေမယ့် ဘွား ကျတော့ ကြီးမှတွေ့တာ.. တွေ့တော့သည်း ကိုက်ပြီ နေနေ သာသာ
ဝုတ် ဝုတ်...
နက်ကျားက သူ့ ပါးစပ်ကိုနေသဖြင့် အမြီး နှံ့ကာ အသံ ပေးပြန်၏· သည်အချိန်မှာပင် ခြုံရိပ်ပင်များကြားမှ ကျော်စွာ ထွေ့ရှားပ လာသည်ကို မြင်လိုက် ရပြန်သည်·
၁၀၂

အဲဒါလေ
သက်သာရဲ့လား
ရုပ်
ရုပ်
၁၀၃
နက်ကျားက အသံ ပြု ပြန်သည်။
သည်တော့ မိသေးသင်က မယုံတစ်ဝက်
ယုံတစ်ဝက်နှင့် နက်ကျားကို ကြည့်သည်။

ဟုတ်ပါလား နက်ကျား
နင် ဘာစကဲ့ရှိနေပြီ
လား..ဟင်
သူကြည့်ရတာ သိ သလိုလို စကား နားလည်သလိုလိုနဲ့ နော်
ဝုတ်
ဟဲ့ကွာ နက်ကျား
မင်းဟာ .. ဗိုလ်
ဝင်တဲ့တာ ဆိုတဲ့
မင်းကို ဘယ်သူမှ
သတိထားဘူး
ဝုတ်..ဝုတ်
မင်း သိရဲ့ ပြောကွာ ဒီကောင်တွေ ကိုငါ စာရင်းရှင်းမယ်
ကျော်မြှာ့ စကားဆုံးတော့ နက်ကျားက ကျော်မြှာ့ ပုဆိုးစကို ကိုက်ဆွဲကာ ခေါ်တော့၏။
ဟာ.. ဒီကောင် ဘာဟုတ် ခေါ်နေပြီ..
ကျော်မြှာက လိုက်သွားသည်။ မိသေးဆင်က ဆုံးကြသလို မယုံနိုင်သေးသလို နှင့် ဖြိုင်ဖြိုင် စိတ်ကဆည်းကို ဝင်လာသည်။

ကိုကျော်စွာ
ဘယ်ကိုသွား မလို့လဲ
နက်ကျား နက်ကျား
ပြန်လာခဲ့
ကျားက ပြန်မလာဘဲ ပုဇွန်ဝေကို ဆွဲမြဲဆွဲသွားဆဲ။
ကလည်း တစ်ကောက်ကောက် လိုက်ပါသွားရဲ။
ကယ် မိသားရေ
ကိုသွား ကြည့်ရမယ်
ကောင် ခုကြောင်း
ဝမ်းသာ ဦးမှာ
လာနေပြီ
ဟုတ်ပါ့မလား ညီမ ကျော်ပါ
ကိုကျော်စွာ ခါး လေး
ဝါးလေး.. ယူသွားတာ
မဟုတ်ပါဘူး
ရပ်ပါတယ်
နေပါဦး
မိသား..
၁၀၅
နက်ကျားက ဆိုသော်ငြား ခြေကုန်သော
ကိုက်ချီထား သော ပုဇွန်ဝေကို ယူ၍
ပြေး ပြေး၏။ ကျော်စွာက နောက်မှ
လိုက်သည်။ ကျော်စွာ ရပ်နေသည်
နက်ကျားက ညည်းညူ၍ ဟောင်၍
ပြေး၏။ ကျော်စွာ လိုက်လာသည် ရှေ့မှ
ပြေးသည်။

ကျိုးခုတ်ဓားတစ်ချောင်းဖြင့် ချုံနွယ်တို့ကို ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်းပြီး ကျောက်တုံးပုံ၊ မာနီး ကိုင်း၊ ချုံကာယ်ကြည့်တော့ ကျောက်တုံးပုံတွင် တင်နေသော ချုံနွယ်ပင် တချို့ကျိုးကြေ ထိပြတ်လျက် ကျောက်တုံး ခုတ်ချိန်မှာသည်း လက်သတ်သတ်သတ်ကြီး ပေါ်ထွက်နေသည်ကို တွေ့ရှိသည်။
ညက တစ်ပုံတစ်ပေါက် ငင်ရည်သွားသော ယက်ချက်မှုနှင့် ဆီဘနေသဖြင့် ကိုင်း မတွေ့တော်တော် ဖြစ်ရ ဖြန့်သည်။ ကိုပြားနှင့် နှိုင်ပနှိုင်းကို ဝေါ်ပြ ကြည့်ရ ကောင်းမသားဟု တွေးစားမိသော်သည်။ ထို့နှစ်ပေါက် စသုံးက ဦးပြေးပင် စာသစ် ပျိုးရုံ ကျင်းများတူးချိန် ထွက်သွားကြပြီ ဖြစ်၍ မြို့တော် စားပွဲတွင် မရှိတော့။
သည်တော့ ကိုင်း ကျောက်တုံးပုံကို စာသေချာ ကြည့်၏။ မည်သို့ကြာအောင် ပုံထားခဲ့သည် မသိ။ ကျောက်သားအပေါ်ယံ ရေညှိနှင့် ရွက်ခြောက် တို့ကြောင့် စိမ်းမှောင် မည်းညစ် နေသည်။

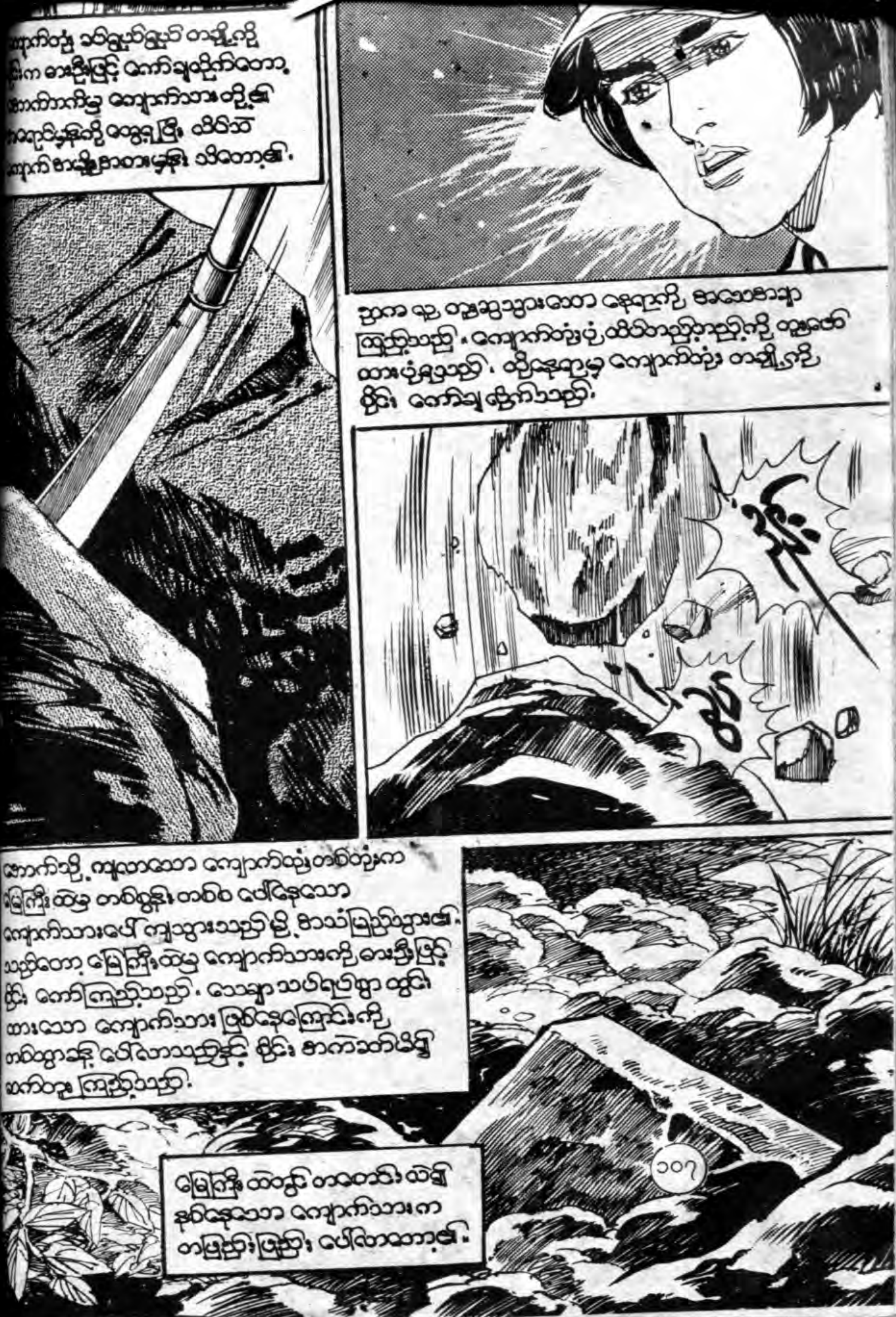
ာက်တုံး ခပ်ရှုပ်ရှုပ် တချို့ကို
က ဓားဦးဖြင့် ကော်ချလိုက်သော
ကာကာဖြင့် ကျောက်သားတို့၏
အရောင်မှုန်တို့ တွေ့ရပြီး ယိမ်သ
ောက် စာချိုးသာတားမှုန်း သိတော့၏။
ဉာဏ ရှု့ တွေးသွားသော နေရာကို အသေအချာ ကြည့်သည်။ ကျောက်တုံးပုံ ထိပ်ပိုင်းတည့်တည့်ကို တွေးတော ထားပုံရသည်။ ထိုနေရာမှ ကျောက်တုံး၏ တချို့ကို စိုင်း ကော်ချလိုက်သည်။
ထောက်သို့ ကျလာသော ကျောက်တုံးတစ်တုံးက မြေကြီးထဲမှ တစ်ဝက်ခန့် တစ်စ ပေါ်နေသော ကျောက်သားပေါ် ကျသွားသည်မို့ စိတ်သံ ပြည့်သွား၏။ သည်တော့ မြေကြီးထဲမှ ကျောက်သားကို ဓားဖြင့် စိုင်း ကော်ကြည့်သည်။ သေချာ သဲပါရင်ပြာ တွင် ထားသော ကျောက်သား ဖြစ်နေကြောင်းကို တစ်ဝက်ခန့် ပေါ်လာသည်နှင့် စိုင်း အံ့အားသင့်ပြီး သက်ပြင်း ကြည့်သည်။
မြေကြီး ထဲတွင် တစ်ဝက်ခန့် ထော နှစ်နေသော ကျောက်သားက တဖြည်းဖြည်း ပေါ်လာသော၏။
၁၀၇

ကျောက်ခဲပြားပေါ်တွင် ထွင်းထားသော စာတချို့ကို
ဖတ်မိသည်နှင့် တစ်ခဏ စိုင်း မျက်လုံး ပြူးသွား ပြီးနောက်
စာသားက များများစားစားမပေါ်တော့ပါ၊ တစ်ကြောင်းတည်း၊
ကျွဲလျှံ ...
စိုင်း စာဝဲ့ထားရ ကျော်သွားသည်၊ ကျွဲလျှံ
ဆိုသည်မှာ လူနာမည်လား၊ စာရေးပေးသူ
နာမည်လား၊ သင်္ချိုင်း နာမည်လား၊ ဘာကို
ဆိုလိုပါ မသိ၊ သူ ကြားဖူးသော ဖြစ်ရပ် ဖြစ်
ဆိုသည်နှင့် သက်ဆိုင်နေသည်လား၊

နက်ကျား၏ အာကျင် ဟွေ့ဟွေ့သော
ဟောင်သံကြောင့် အိမ်ခြံဝင်းပိုင်းကို
သေးတို့ကြည့်နေသော မိလေးခင်က
ခေါင်းထောင်ပြီး ကြည့်သည်။
ဒါဘယ်သွားနိုင်၊
နက်ကျားလား
ဟောဗျာ့
နက်ကျား ဘာဖြစ်
လာလဲ မသိဘူး ပျားများ
ကိုက်သလား မြွေကိုက်
သလားပဲ မိလေးခင်
လာစမ်း
နက်ကျား...
...နက်ကျား
အိပ်ခန်းအောက်မှ မိတ္တူ၏ အသံကြားလျှင်
ရဝေရုတ်မှို့ သေးယနေ့ကနဦးခဲ့ကို
ချုံမြင့်သားပေါ်တင်၍ မိလေးခင်
ပြေးဆင်းလာခဲ့သည်။
၁၀၉
နက်ကျား ဦးရှေ့ပင်များကြားမှ
ပြေးထွက်လာသည်။ ရှေ့လက်တစ်ဖက်
မထောက်နိုင်ဘဲ ခပ်ကျွဲကျွဲ
ပြောက်တားသဖြင့် နှံ့ဘေးကွဲလည်း
တားရှုပ်မိထားသော ဒဏ်ရာကို တွေ့
ပေါက်ရသည်။

မိတ္တူနီက စာလေရိုးကြား ခေါက်ရွှေ နက်ကျားကို
ဆီးဖမ်းကာ နူးပြောပေါက်ပါသော အနာများကို
စစ်ဆေး ကြည့်တော့ နက်ကျား နံဘေးတွင်
ဓား ရှပ်မိသော ဒဏ်ရာရှည်နှင့် တွေ့ရှိကြရသည်·
အမလေး သွေးတွေ ... သွေးတွေဟ
တစ်ခုခုတော့ ဖြစ်ပြီနဲ့ တူတယ် အစ်မထွေး
အေး ဟုတ်တယ်.. နက်ကျားနဲ့ ... ထိုက်သွား ... မဟုတ်
ဟုတ်..ဟုတ်တယ်.. နက်ကျား ဒဏ်ရာရပြီ၊ ပြန်ရောက်လာတယ် ကိုဥကျော်ကွာ ပြန်မလာတာ တစ်ခုခုတော့ ဖြစ်ပြီ...
အေး ဒီအတိုင်း နေလို့ မဖြစ်ဘူးဟဲ့ လူစုပြီး.. လိုက်မှ
တုံ..
မိတ္တူနီက ပြောပြောဆိုဆို အိမ်ရှေ့ ဝိုနပ်ချိတ်ပေါ် တက်ပြီ၊ ဆွဲထားသော တုံးကို ခေါက်တော့သည်·

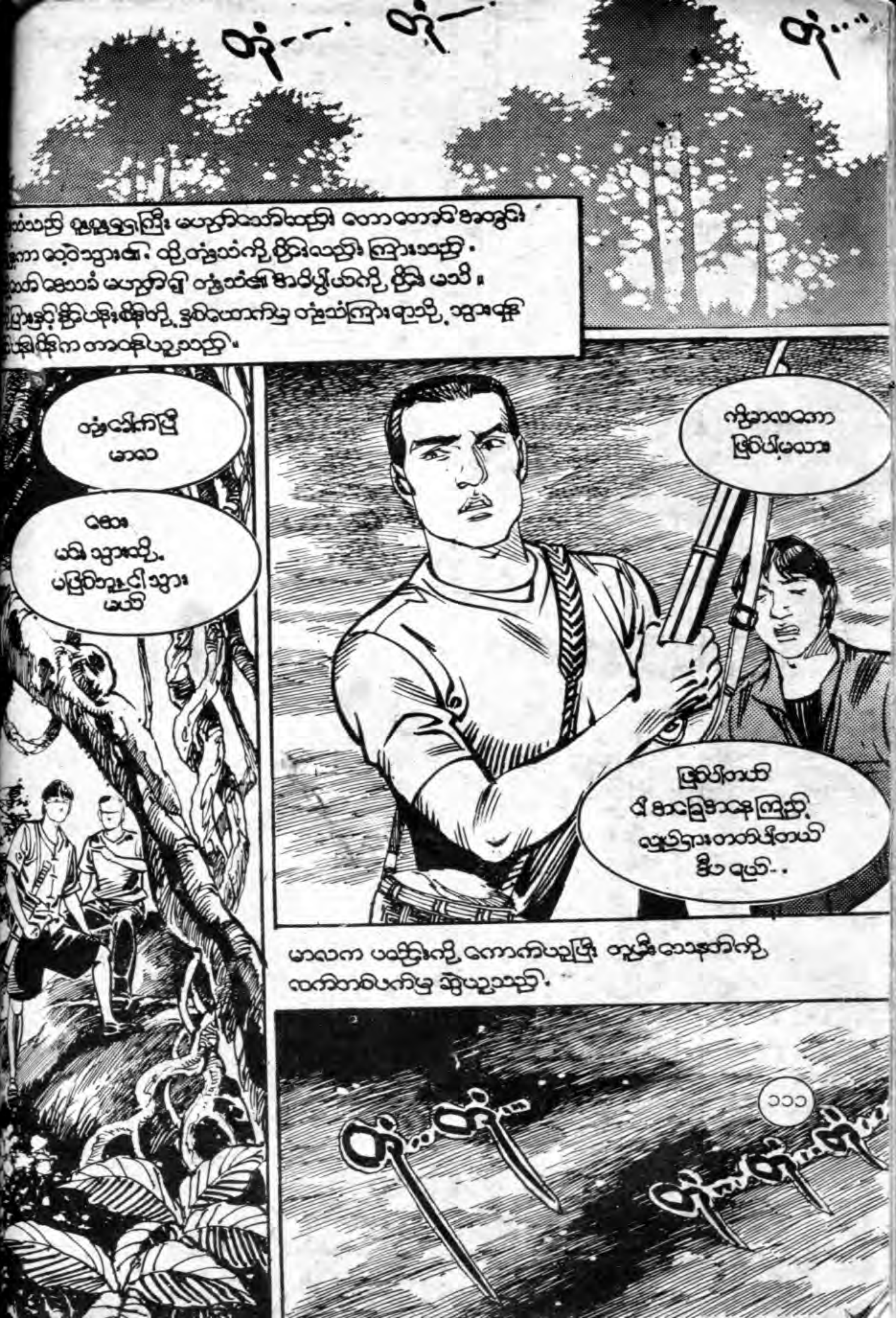
တုံ--- တုံ--- တုံ...
သည် ရှုရှုရှုကြီး မပျောက်သေးသည့် တောတောင်အတွင်း
ကာ ပေါ်သွား၏၊ ထို တုံသံကို ကြားလည်း ကြားသည်။
မပျောက်၍ တုံသံ၏ အဓိပ္ပါယ်ကို မသိ။
ပြားနှင့် ဒိုင်ပနိုးတို့ ဒုမ်ပေတာက်မှ တုံသံကြားရာသို့ သွားရန်
ပြင်ဆင်ကြ တာဝန်ပေးသည်။
တုံသံကြားပြီ မာလာ
ဟေး ယမ်း သွားတို့ မဖြစ်ဘူးငါ သွားမယ်
ကိုမာလာတော ဖြစ်ပါ့မလား
ဖြစ်ပါတယ် ငါ အာခြောင်နေကြည့် လှေပြားတတ်ပါတယ် ဦးဝ ရယ်..
မာလာက ပသိုက်ကို ကောက်ယူပြီး တုန်ချီ သေနတ်ကို
လက်တစ်ပက်မှ ဆွဲယူသည်။
တုံ--- တုံ--- တုံ--- တုံ---

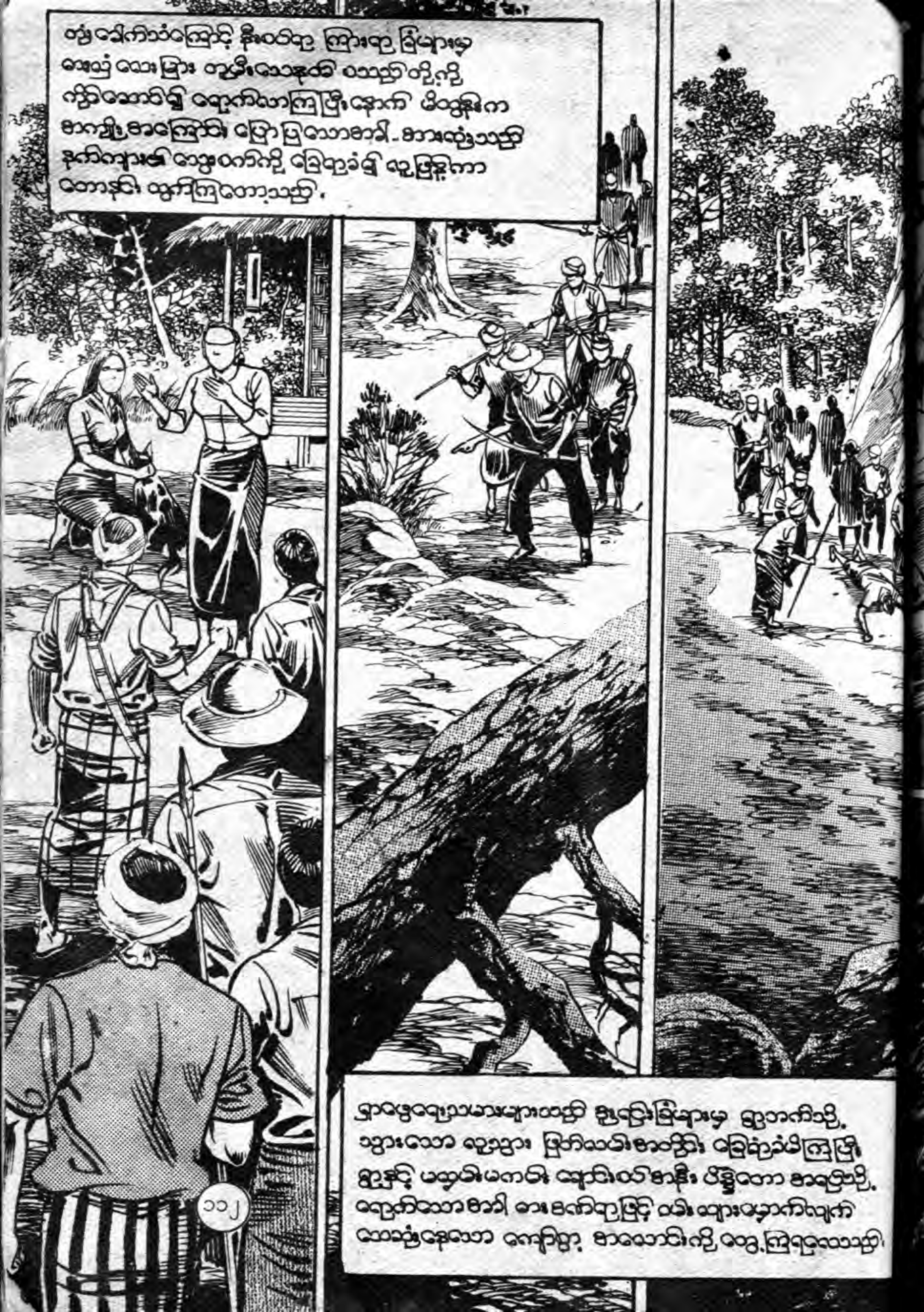
တို့ဝေါကာသံကြောင့် နီးဝေးရွာ ကြားရ ခြံများမှ
ဓားရှည် လေး မြား တူမီးသေနတ် စသည်တို့ကို
ကိုင်ဆောင်၍ ရောက်လာကြပြီး နောက် မိတ္တူနီးက
မာကျို့အကြောင်း ပြောပြသောအခါ - အားလုံးသည်
ဒုက်ကျေး၏ သွေးစက်ကို ခြေရာခံ၍ လူဖြူနိုးကာ
တောနင်း ထွက်ကြတော့သည်။
ရှာဖွေရေးသမားများသည် ဦးရွဲ့ခြံများမှ ရွာဘက်သို့
သွားသော လူသွား ဖြတ်လမ်းအတိုင်း ခြေရာခံပါကြပြီး
သုန်နှင့် မတွေ့မီမကာမီ ချောင်းလယ်အနီး ပိတ်ထားသော အရပ်သို့
ရောက်သောအခါ တောဆက်ရာဖြင့် ဝါး ပျောက်ကွယ်
သေဆုံးနေသော ကျောင်းဝိုင်းမှ မာသောင်းကို တွေ့ကြရသည်။

အောက်ဘက်တွင် ညာဘက်က တောင့်ခံနေသော
ကျောက်တုံး ရှည်မျောမျောကို သံတူးရွင်းဖြင့် ကန့်လန့်
ချလိုက်သည်။ ထိုအခါ အပေါ်မှ ကျောက်တုံး အစောက်
များများ ပြိုကျကုန်တော့သည်။ သည်တော့မှ
အတွင်းတွင် ကပ်လျက် အပေါက်ငယ်ကို တွေ့ရပြီ၊
ဓာတ်မီးဖြင့် ထိုးကြည့်လိုက်တော့ ... ။
အထဲတွင် သေးတောင့်ပုံ သေတ္တာငယ် တစ်ခုကို
ကျောက်မှုန် ဖုန်မှုန့်များကြားတွင် မြင်လိုက်ရသဖြင့်
ထိုင်၍ ယူကြည့်လိုက်သည်။
သေတ္တာမှာ ကြေးဝါ သေတ္တာ ဖြစ်ပြီး
အလျား အနံ တစ်ထွာ ကျော်ကျော်
ရှိသော သေးတောင့် ပဝါပဝါ ဖြစ်သည်
ထူးထူးခြားခြား ပန်းကနုတ်များ ထွင်း
ထားသည်လည်း မဟုတ်ဘဲ ထုထုထည်ထည်နှင့်
ပြောင်ချော ဖြစ်ပြီး အဖုံးတွင် ယက်တည်
ထိုးပိတ် ထားသော်လည်း သော့ခလောက်
သော့ပေါက်တို့ မရှိ ။

ထိုအခါ ဓားဦးဖြင့် ကန့်လန့်ကာ မင်းတုပ်ကို
ထိုးသည်. ချေးညှိ တက်နေသဖြင့်
တော်တော်နှင့် ဖွင့်မရ။ အကြိမ်ကြိမ်အကြားတွေကို
ခြစ်ထုတ်ပြီး အားပြုကာ အတော်ကြီး
ထူးထုတ်လိုက်မှ မင်းတုပ်က ကျွတ်ကျ၏၊
မင်းတုပ် ကျွတ်သော် အဖုံးဖွင့်ရ
သည်မှာ မခက်ခဲသော်လည်း
တော်တော်လေးတော့ အားစိုက်
ရသွားသည်။
ဖုန်တွေ ထောင်းခနဲ ထကာ အဖုံးပွင့်သွားတော့ ပန်းဘူးလေး
တစ်ဘူး၊ သံပိုက်ချွန်းတင် ပိုကြိုး ခိုင်ခံ့စွာဖြင့် ပတ်ထားသည်ကို
တွေ့ရသည်.
စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ ထိုင်း ရေးထွင်းထား
လာသည်။ ကျောက်ရုပ်ပုံသည်
သေချာကျို ပုံဆန်း ပုံထားခြင်း
ဖြစ်ကြောင်း သေချာနေပြီ။ အဘယ်
ထည့်သွင်းထားသော ဦး ဘူးလေးထဲ
မည်သည့် အရာများ ရှိလေမည်နည်း

နေရာကို ထပ်ခဲ့ရာဝါပေ့ဟာက်က
ကဲ့မှ ယာတွေးခဲ့ပြီ ဖြတ်၍ဆိုလေသော
တာချပ်ကိုသည်။ တွေ့ရမြဲဖြ
ကြီးလေးကို ပြေ၍ ပုန်းသူလေးကို
ကြည့်လိုက်သော...
ဟာ..
သူ့ချက်ချင်းကိုပင် သူ ဖယ်ချိတ်အောင် ဖြစ်သွားရ
လေး အတွင်းမှာက ငွေရောင် အလုံးကလေးများ။
ကြီး အသေး အရွယ်ချင်းက မတူ။ ကားတောဝေ
ရုပ်မှ စကားသီး တော့ဝေ့ အရွယ် အသီ ဖြစ်သည်။
ကြည့်သော အသေးဆုံး ခပ်သေးသေးနှင့် ဝိုးဝိုး
ဝင်းပယ်လိုက် အလုံးလေးများကို ရှေ့ကြည့်သော
ဖြစ်၍တိတ်။

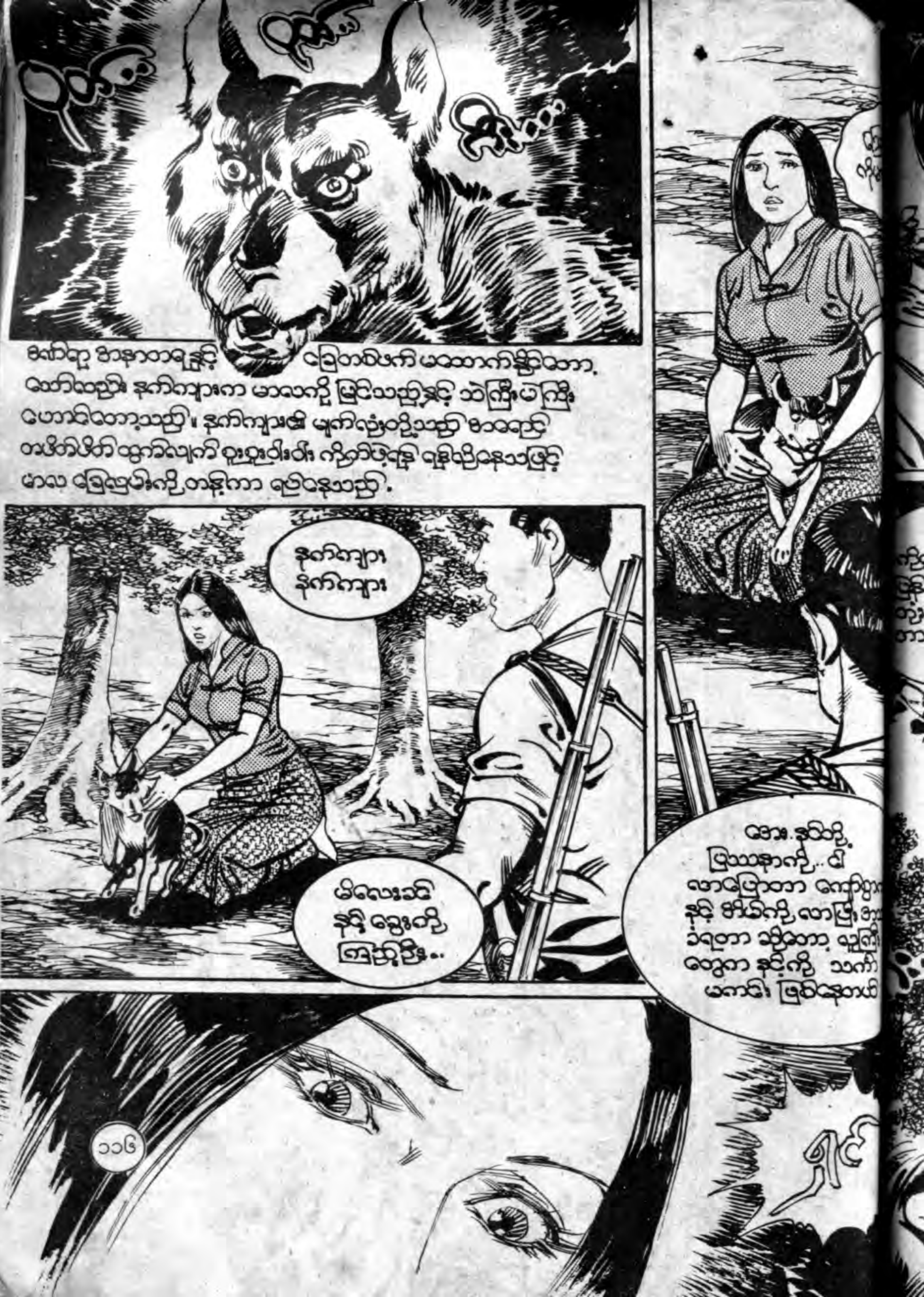

မိကော်ရှူ ဗိုနှာဝတရှုနှင့် ခြေတစ်ဖက် မထောက်နိုင်သော
ဆတ်ငယ်သည်။ နက်ကျားက မာလာကို မြင်သည်နှင့် သဲကြီးမဲကြီး
ဟောင်တော့သည်။ နက်ကျား၏ မျက်လုံးတို့သည် မီးခဲပြင်
တဖိတ်ဖိတ် တောက်လျက် ဟူးဟူးဝါးဝါး ကိုက်ဖို့ရန် ရန်လုပ်နေသဖြင့်
မာလ ခြေလှမ်းကို တန့်ကာ ရပ်နေသည်.
နက်ကျား နက်ကျား
မိလေးသင် နင့် ချေးကို ကြည့်ပြီး..
အေး.. ခုပဲကွဲ ပြသနာကို.. ငါ

ဟုတ်ကဲ့ပါတယ်ဒေါ
နို့ ဒီကိုကို လာတာ
လူတွေ မြင်တယ်..
နို့သိက ပြန်တာကို
ဘယ်သူမှ မသိဘူး
ဒါဆို
တွေ့ခဲ့ကြည့် ရှာတွေ
လာပြီး ရှာတာ
မတွေ့တော့ အဲဒီတော့
ပျောက်ဖြစ်ပြီပေါ့
မသိကြတော့ကာ
မာလာရုပ် ကျော်မှာနဲ့
နက်ကျား သူတို့
ဘာသာ ထွက်သွား
ကြောင့် ဟာကို
ဒေါ်မြမိုးဦးက
စိတ်မကောင်းစွာ
ပြောသည်။
ဟုတ်.. ဟုတ်ပါတယ်
ကလေ နက်ကျား ဖိုက်ခြင်းနဲ့
လာတာ တွေ့တို့ ရှိမြို့
တိုက် ဒီရှိတာပါ..
ဖြစ်မှာ ကျွန်မတို့
မသိပါဘူး
နက်ကျားက စားပြီးသွားတာ. မာလာကို
မြေကြီးကိုကပ်ပြီး လှည့်နေသဖြင့် မိုးလေးသင်က
အတင်း ဆွဲထားရသည်။
အေးဟာ ငါကတော့
နင်တို့ကို ယုံပါတယ်
ဒါပေမယ့် သူကြီး
တွေကို

ကျွန်မလဲပဲ ကြည့်ပြောပေးပါရှင်.. ကျွန်မတို့က မိန်းမသားတွေချည်းပဲ နေတာပါ..
အော်. ဒါနဲ့ မိတ္တီ လာစုံပါပေးတယ် မဟုတ်လား
နက်ကြာများကြောင့်သား ၊ ဖိသားစုကြောင့် သား လော့မသိ ၊ မာထ လေသံပျော့သွား၏
ဟုတ်ကဲ့ ဒါရိုက်ရှင်တော့ လာပါတယ်
အော် ပါဟာ.. စားမလားပါနဲ့ ဒီနေ့ အဲဒီ သက်သာခဲ့တာ ငါ တခါမှ မယ် လေးပင်ရှိတယ်ပါ ဒီတစ်ခါလာမှ ငါ ရှူလာခဲ့မယ် ပဏ္ဍုရုပ်ရှင်ကို ၁၂ကြိမ် ၁၂ကြိမ်တင်ကြိုပြီး သောက်ပြီး ၃ရက် သောက်တာနဲ့ သိသာတယ်
ဟုတ်ကဲ့ ဟုတ်ကဲ့

တစ်သ နှစ်သ ရှိသောက်
ထွက်ပြီ ရှင်းရှင်းကျွဲပျောက်
ရှေ့.. ဒီလည်း ငါ အမေ
ယက်တွေ့ သုံးခဲ့ပြီ သိတာ
အဒီလို
ဆိုတွေ့သည်း ပြီးချင်ပါ
တယ် ကျွဲသာထ အမေက
ရှောင်တိမ်းပြီ တော်တော်
ခံရသွားတယ်
အေး ပါဟာ
ငါ သွားမယ်
မာယာက တောင်ငြိမ်ငြိမ် တောင်ငြိမ်ငြိမ်နှင့် ညည့်လွန်
သွားသည်။ နက်ကျားက မာနိုဝင်ခြံနေသော။
ကိုယ်ပါတက်သော ချောင်တော့ ဗာလောအလဲ
ကျွဲကိုမည့်ပုံ ယောင်နေသည်။

ဆူညံ၍ မြို့အတွင်း၏ ရှုပ်ထွေးခြင်းများကို ဝေးက
တိုးဝှေ့သွားသည်။ နေသည် ခြစ်ခြစ်တောက်
ပူပြင်းသော ကာလ ဖြစ်သော်လည်း မြို့အစွန်၌
ကျွန်းပင် အရိပ်များကြောင့် နေသာ ထိုင်သာ
ရှိနေသည်။
ဆရာ ဘာ
စဉ်းစားနေ
လဲ..
ဪ..အေးဗျာ
ဒီလိုပေါ့
ကိုကိုသော်ပြန်မှ
စဉ်းစားကြတာ.. ဒီအရပ်ဘူ
တွေ့ထားတော့ မိသားစုက
အသေချာ ၂ ဝိုင်း အဘောဘ ထား
အခြေအမြင်ချုပ်ပြီ ပြောကြ
တယ်... ဆရာ
သဘော
ကိုနှိုင်းယှဉ်ပြီး
ဘယ်ကကြား
လဲ
ဒီလိုပါ...
မြို့နီးချင်းတွေ
ပြောကြတာပေါ့

ဟုတ်တယ် သခင်ရဲ့
ပြီးတော့ မိလေးခင်က ..
သခင့် စာအုပ်ကိုလည်း
ကယ်ဖူးတယ် မဟုတ်လား
ပေါက်ခိုင်တုံး ထမ်းကာ ဝင်လာသော ကိုဖြူးကလည်း ဤသို့
ပြောရင်း ဦးဖိုးမြင့်နှင့် စကား ဝင်ပြောလေ၏။ ဗိုလ်ကာရဲ
တို့ နားမလည်ဘဲ ဖြစ်သွား ရသည်။
ခင်ဗျား
ပြောတာ ကျုပ်
နားမရှင်းဘူး
ကိုဖြူး
ဟာ သခင်ကလည်း
သခင့် ဖြေဖြောက်ကလို့ ရှာနေ
တုန်းက မိလေးခင် ဆင်း
သယ်တာလေ ဗျာ
ဟုတ်တယ်လေ
သခင် မသိဘူး
လား
ဗျာ
လေးခင်
သယ်တာ
ကျွန်တော်က
သတိလစ်နေတာဗျ
နှစ်ကြာပြီဖြစ်လို့
ကယ်တာယ်ပဲ ထင်
ခဲ့တာ ...

ဟာ ဆရာကလည်း ..
အဲဒီကောင်မသား ကပါမှာ
အဲဒီတုန်းက မိလေးငါက
ကမ်းနားက နေပြီး လှမ်းကြည့်
နေတာ ဆရာရွှေမြှောက်ကိုတာ
မြင်တော့
လက်ထဲက
အထုပ်တွေ ပစ်
ချပြီး ရေထဲခုန်
ဆင်းတာ
ဪ...
အဲဒီနောက်
ဆရာ့ကို သယ်ပြီး
ကမ်းပေါ်တင်၊
ကျောက်မှာ လှဲနိုင်အောင်
လာတာ.. အဲဒီမှာပဲ
ဆရာ့ကိုတင်ပြီး
ဆင်ခေါင်း ဆေးခန်းကို
ခေါ်ပို့ပေးတာ
ကျွန်တော်
ဒုံးဒုံးကို မသိ
ပါဘူးဗျာ.. အခုသိ
ပြောမှ ရုတ်ချည်း
လန့်တာ..
ဟောဗျာ
စောစောက
ဘာလို့မပြောတာလဲ
ကိုပြား ရဲ့
အယ်ပါ
မသိဘူးလေ
ဒီကိစ္စ ဆရာ
သိတယ်ပဲမှတ်လို့
ဆရာ့ကို
သူ မပြောဘူး
လား

နန်းကြာဖြူ တို့သား မပြော ပါဘူး.. ခင်း
အေးဗျာ ကိုမြှားကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်.. ခြံ နယ်က ထူးထူးဆန်းဆန်း အကြောင်းလေးများရှိရင် ပြောပြပေးပါဦး
နန်းကြာဖြူက မပြောချင်တာမှာ သူမှာ ကိုယ်ပိုင်ပတ် ကျေးဇူးရှင် ဟုနှိုးဆော်နေသလို ဟိုက ပြောပြ လိုက်ချင်သော ဆန္ဒ အခြေအနေ အရ နှုတ်ပိတ် နေလိုက်၏။
ဘာအကြောင်းလဲ ဆရာရဲ့
ဟာရယ်ပါတော့ ...ပါဘူး.. ဗျာ ...တွေ ရှိရင်လေး ..ဗဟုသုတ အဖြစ် ပါ...
ခင်ဗျ.. ဒါဆိုရင်တော့ ကိုယ်တွေ့ကိုယ်ကြုံပါ
ဘာ..ကိုယ်တွေ့ ကိုယ်ကြုံပဲလား

ဟုတ်ကဲ့ဆရာ
ဆရာက ဘယ်လိုကြောင့်
ဖြစ်သွားရတာလဲ
ဆရာ ဒီမြို့ကိုသွား
အဲ.. ဟို
လေးမိုးမှာ ကျွန်တော်တို့
ဖြတ်ခဲ့တဲ့ နေရာက ဓာတုချိုးချပ်
ရှုံဖြစ်ပါနိုင်လောက်ပြီ
မဖြတ်ရဘူး တကယ်ပါ ရှုံဖြစ်
သွေးထွက်သံယို သတ်ကြ
ဖြတ်ကြတဲ့ အဖြစ်ကြုံရ
တကယ်တယ်ဆိုတဲ့ နေရာ ..
ဟုတ်တာပေါ့
ဆရာ သူ့အကြောင်း
အစက ရှိသေးတယ်
ဆရာရဲ့
မေး
မေးမှာ..
လွယ်ပါပြီ

ဟို-ရှေးတုန်းက .. ဒီနေရာက တောကြီးမျက်မည်း၊ ပင်လယ်ကမ်းစပါဘဲ ဆရာ၊ ဒီတောမှာ ဓာဂ္ဂိရုဏ်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး တစ်ဦးက ဒီဓာတ်ပြာကို ဝှက်ထားခဲ့တဲ့ နေရာတဲ့
အဲဒီ ဓာတ်ပြာကို ထည့် ထားက ကျောက်ဘူဘာ၊ သေတ္တာလေး ဖြစ်ပြီး မြေထဲ မြှုပ်ထားလိုက်ကြ တယ်
ဘယ်လိုပုံ ဘာကြောင့် မီးဖို ခေါ်တာလဲ ..
အဲဒါတော့ ကျွန်တော်လည်း သိပ် မသိဘူး .. ကျွန်တော်ကို ကျွန်တော့်ရဲ့ ဖွားဖွား ရှေးဘိုးတော့ ပြောသံ ကြားဖူးတယ် အဲဒါကို ဓာတ်တော်ဓာတ်ချုပ် သိတာတော့ ဘော ဘုရားတဲ့ ကျွန်တော်မင်း အရှင်ရဲ့ ဘုရ ရှိခိုးကောင်းမှာ ဘုရားဓာတ် ဓာတ် ပြောခဲ့တာ ...

ဪက
လူကြီးတွေ
ကော..
ဒီက လူကြီး
တချို့တော့ သိနိုင်
တယ် ထင်တာပဲ ဆရာ
ခင်ဗျားဟာ
ဖြစ်နေပြီ
ကျွန်တော်တို့ကတော့
တောသူ တောင်သား
ကြမ်း သမားတွေ
ဆိုတော့
ပြောသံပဲ ကြားဖူးတယ်
တော်တော် သိတယ်
တယ် ဆရာရဲ့

ဦးပုန်ဝိုင်းက စိတ်ဓါတ်ကျတာလား
ထပ်မေးသည်။
ဟုတ်ကဲ့ပါဗျ
တောင်ငူပေါ်ကျောင်းက
ဆိုလား ရှာပေးလို့ ကြားတာပဲ
ဒါပေမယ့် လူကြီးတွေ ပြောတော့
မှုခင်း ရာဇဝတ်ရေးတားတဲ့
ပေတာထုတ်ပါတဲ့...
ဦးဘိုး . . ထွန်းတား သည်ဘို၊ ကိုဖိုးမောင် သေသည့် ရုပ်ရှင်သည်
သည်ပေတာထုတ်များနှင့် သက်ဆိုင်နေသည်လော။
ဒီမှ မယုတ္တိ တစ်စုံတစ်ယောက်က သိရှိ၍ လာတွေ့သော
ဦးဘိုး ရထားသည့် ငွေရေးစာချုပ်လေး ဖြစ်လျှင်များ
ပတ်သက်နေသည်လော။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကိုဖိုးလုံ့
ကိုဖိုးမောင်၏ အဖြစ်သည် ဆက်စပ်မှု တစ်ခုခုတော့
ရှိနေသည်ဟု သေချာနေပေပြီ။

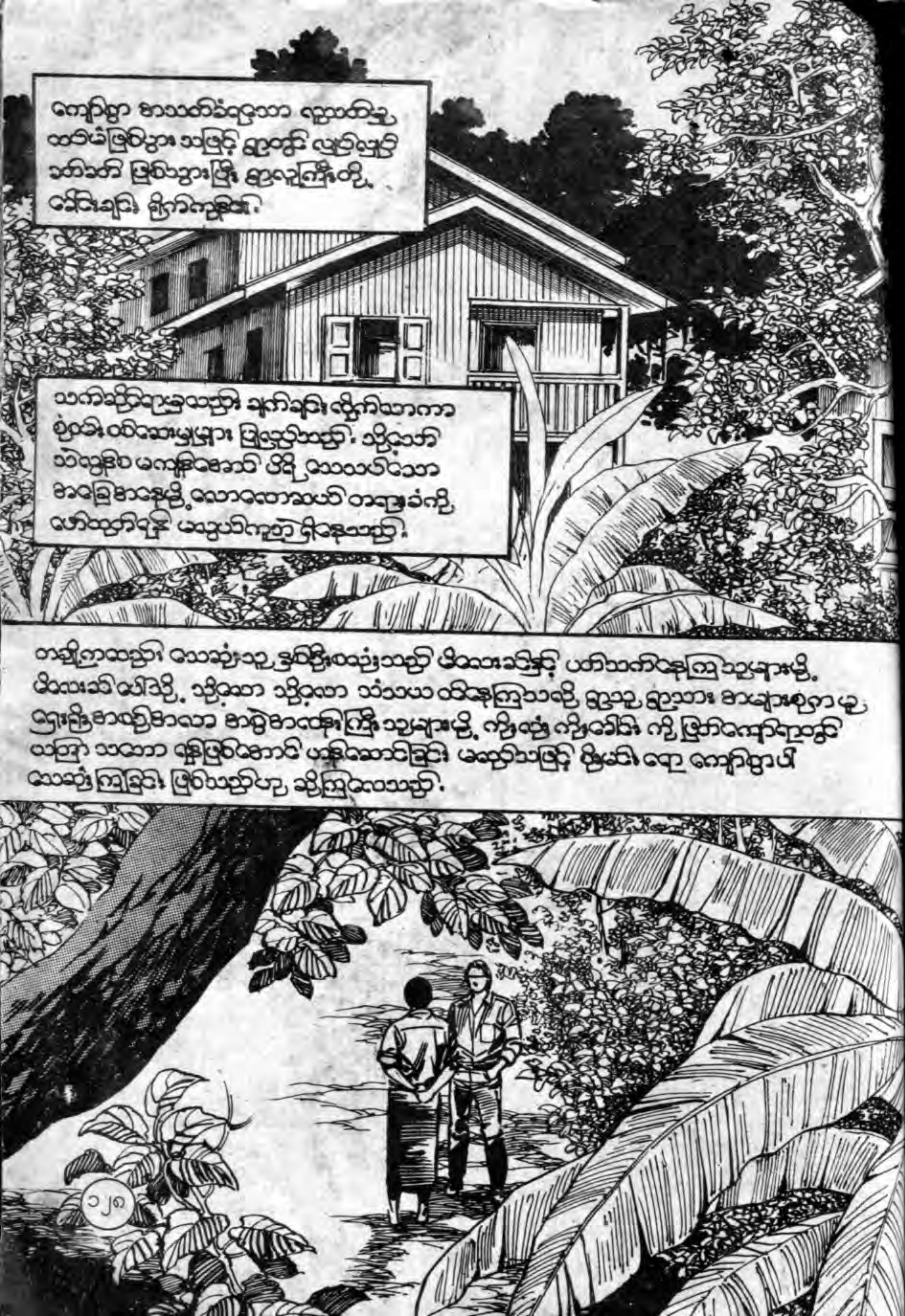
ကျေးရွာ စာသင်တိုက်ရှိသော ရွာသစ်သည် တစ်ပုံဖြစ်သွားသဖြင့် ရွာတွင် လှုပ်လှုပ်သက်သက် ဖြစ်သွားပြီး ရွာလူကြီးတို့ ခေါင်းချင်း ရိုက်ကြလေ၏။
သက်ဆိုင်ရာဌာနသည် ချက်ချင်း ထွက်လာကာ စုံစမ်း စစ်ဆေးမှုများ ပြုလုပ်သည်။ သို့သော် သဲလွန်စ မကျန်ခဲ့အောင် ပိရိ သေသပ်သော အဖြစ်အပျက်ကြောင့် လောလောဆယ် တရားခံကို ဖော်ထုတ်ရန် မလွယ်ကူဘဲ ရှိနေသည်။
တချို့ကမူ၊ သေဆုံးသူ ဒုတိယဦးစီးဝေသည် မိဿလားခင်ဖြင့် ပတ်သက်နေကြသူများမို့ မိဿလားခင် ပေါင်းဆုံ၍ သို့လော သို့လော သံသယ ဝင်နေကြသလို ရွာသူ ရွာသား အများစုကမူ ရှေးကျိုးအလျှိုအလော အမြဲအထောင်ကြီး သူများမို့ ကိုယ့်ပွဲ ကိုယ့်ပါး ကို ဖြတ်ကျော်ရာတွင် ယခုသော ရန်ဖြစ်အောင် ပါးနပ်ကောင်းခြင်း မဆောင်သဖြင့် ရှိုးလေ၊ ရေ ကျေးရွာ၏ သေဆုံးကြခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြလေသည်။

ဒီတော့ ကျောက်ဝင်ဦးကြီးက လမ်းကိုတော့ မောင်ဖြိုး သိပြီးသား မဟုတ်လား
ဟုတ်ကဲ့ အဲဒီနေရာ ကလေးညိုး ဖြတ်သွားဖူးပါတယ် အဲဒီ နေရာရဲ့ ဒဏ္ဍာရီကို လည်း ကြားဖူးပါတယ်
အဲဒီကြီးက ဖြတ်သွားပြီ ရုန်းဖြစ် ချင်ယောင် ဆောင် သွားရတယ်ဆိုတာ မဟုတ်လား
ဟုတ်ကဲ့ ဖြစ်တာ မဖြစ်တာ နောက်ထား အဲဒီနေရာတို့ ဝင်တာနဲ့ ကျောချမ်းစရာ ကောင်းလွန်းလို့ စာရေးသားတာ တောင် .. အောက်သယ်မိ ချောင်း ဘက်က ကွေ့ပတ်ခဲ့တာ
အင်း .. ဒီ အကြောင်းလေးကို သားနဲ့ရှေ့တွေ ဆိုတာ ပေါ့ကွာ တကယ့်အဓိက ကျတဲ့ အကြောင်း ... ရှိသေးတယ်ကွ
ဟုတ်ကဲ့ ပြောပြပါ ဦး ..
၁၂၉
ဦးကောလိက သူ့စကားကို ဖြတ်၍ စိတ်ဝင်စားစွာ သွားပုံရ သွားသဖြင့် မာတော်ကျော့ဆိ နေသည်

ဗိုလ်ကလေးတို့ အကြောင်းစုံကို သိရှိသည့် အပြင်
အသေချာကြီးသော ကိစ္စတွေကို ရှိသည်ဖြစ်၍ ဘယ်ပေးလာခဲ့ပြီး
ဖြစ်ရ မရှောင်သင့်ဘဲ ဗိုလ်ကြီး ပြန်ပေးရွက် အောင်ဖြင့် ဘိုကောဒိတို့
ပြီးသာစု ဝမ်းသာနေကြ၏။ နောက်ကြာမြင့်ကလေးတို့ ဗိုလ်ကို
နေ့လယ်ပိုင်း ကျေးရွာ မီးပိုင်ရှင်ကွင် မည့်ထိုင်ပေါ့နှင့် အဝတ်
အလျော် ချုပ်နေ၏။
ဒီဇိုက ဖလော့ ဖလော်ဂါးဆိုတာ အဂ္ဂိရတ်ပစ္စည်း တစ်ခုကျွယ်ပဲ့ ပဲ့ အတွင်း ဒီနေရာမှာ ချုပ်ရင် ဒီမြို့သွားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ထူးဟာ ပေါက်မြော်တဲ့ အောင်မြင်ခဲ့လို့ ဒါဒီပစ္စည်းကို မဝသာအချော ဖြစ်ပါပြီ။
ဖလော့ ဖလော်ဂါးလို့ ပြောစကားနဲ့ မှာကြား ထားခဲ့တာတဲ့
အဲဒီဖြစ်ခဲ့တဲ့ ပစ္စည်းတော အသုံးပြုတော်ချင် ရှုမြင်နိုင် သည့် ရောက်ဘယ်သူကို လည်း ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ကျော်နိုင် တယ်တဲ့ ဒါဒါကြောင့် ရပ်ဝေးချုပ်မှ အဂ္ဂိရတ်ပုဂ္ဂိုလ် တွေ မြင်ပါသည် တွေဟာ အခုက ဒီကို လာလာပြီ ဖလော့ ဖလော်ဂါးဆိုတာကို အဓိပ္ပါယ်ဖော်ကြတယ်
၁၃၀

အဲဒီ အသ
ဦးလာကောက်ဆိုတာ ဖြူ
ချဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ပေါ့၊ သူ့ဥစ္စာ
ရှာရင်း ဖွေရင်း သေသာ သွားရော
တွေ့မသွားပါဘူး
ပြီးတော့
ကျောက်လျှဲ့ ဖြလုံးနဲ့ ကျောက်
ဖြူခင်းဆိုတာ အဲဒီ အဂ္ဂိရတ်ပညာရှင်
ပေါ်တဲ့ အချိန်မှာ ပေါ်ထွက်လာမို့
သည်း ရှိတယ်ပဲ ကျောက်ခေါင်း
ဖြူခင်းမှာ ခေါင်းက အချိုသိမ်း
အသေးတောင်း ရှိပြီး တစ်ခေါင်းက
အထွက်တဲ့ ....
ဦးလာကောက်က
မာလာရဲ့ အဖေလေ
တိုင်းရင်းသမားတော်
တစ်ယောက်ပါကွ
ဪ..
အဲဒီ အခေါင်း
အထွက်မှာ မိန်းကလေး
တစ်ယောက် ဖြော်ပေါ်ကြတဲ့
ကျောက် အခေါင်း ဖြူခင်းက
ပျောက်သွားပြီး ဖြူလုံးပဲ
ကျန်ခဲ့ပါတဲ့
ဖြူလုံးဆိုတော့
နတ်ပြီး ကျေပြီး ဗိုနယ်
ဒီဒေသမှာ ဝပြော စည်ပင်
အောင်မြင် သွားလိမ့်မယ်လို့
ကြားဖူးတာပဲပေါ့

ဦးကြီး ညနက ပြောတဲ့ .. အချိုသည်း အဖောင်း ဝလောင်း ဆိုတာက ဘာတွေလဲ ဦးကြီး
အဲဒီ ဘာတွေလဲ ဆိုတာတော့ ငါတော့ မသိဘူး လူကြီးတွေ အခေါ်အဝေါ်ကို မသိကြဘူးနဲ့ တူတယ် ဘာမှ ပြောမသွားကြဘူး ကွ
အဂ္ဂိရတ်ပညာ ဆိုတာ ဓာတ်လုံးလေး တွေသား အလုံး ဖြစ်ဖို့ ဆိုပါတော့
အင်း ဖြစ်နိုင်တယ်ကွ ဖြစ်ရမယ် ဓာတ်လုံး ယား ဘာသား ဆိုတာ ကွဲကွဲ ပြားပြား တော့ မသိဘူး မောင်စိုင်း ရဲ့.
စိုင်းက သူ့ရဲ့ ထားသော အလုံ့လေးများ ရှာဖွေနိုင်သည် ထိတိုင် မေးကြည့်မိခြင်း ဖြစ်၏.
ဒီလို မသေချာတာ ကြီးကျယ် လူတွေက ဓာတ်သတ် မှတ်ပြီး လိုက်ရှာနေကြတာ
ဒီလိုလည်း .. ရှင်း ပြောလို့ မရဘူးလေ .. ဘာလို့ ဆိုတော့ တချို့ ရှိပါလေးက ဆရာတွေ အိပ်မက်အရ ရှာ တွေတောင် ရှိနေတာပဲ ဖြစ်တော မာလာရဲ့ အဖေ ဖြီးတော့ ရှိမယ်

ကိုမိုးယင်းက ဒါတွေ ဝါသနာ ပါလို့လား ...
ဗေဒတွေ့ တော့ ဗေဒတွေက စာချိုးကြီး ဖြစ်နေခဲ့ပါသည်။ ရှေ့ရှူရှူ တော့ ဘာမှ မရှိ။ သို့သော် စိတ်ဝင်စားစရာကောင်း နေသည်က စာချိုး
ကိုကို့ တယ်ပါ ပြင်ဖြူးပြီ လာ တားရှင်းဘာ
ဒါပေမဲ့တော့ ဆိုင်းမောင်ဘဲ့ကောင်း ဆာပဉ္စာကြည့် မရှိဘဲ ကောင်ပေါ့ နောက်တော့ ဒါဒီ ဘဝဂိုရပ်ပန္နက်ဝါယာ ရှေ့ဖြစ် ဆောင် ပြုလုပ် စီရင်နိုင်ပြီး လောကီ လောကုတ္တရာ နှစ်ပြာသော စာကျိုး ပီးပွား ဆောင်ကြည့်နိုင်တယ်လို့ ဦးကောင် တော်တော် ပုံကြည့် လက်ခံသွားတယ်
ထိုသို့ နှင်းကြာဖြူက တယ်ပါ၊ တားရှင်း လာခေါ်သည်။ နှင်းကြာဖြူ ဖုံးတွင်လည်း သွေးသံချဉ်ကလေးတွေ ရှိနေသေးသည်ကို ဗိုလ်၊ တယ်ပါတား ခုနှိုက်သို့ လိုက်ခဲ့သည်။

ဦးကြီးတို့ အဒေါ်တို့. ရော
အမေရော အဖေရော စားပြီး ကုန်ပြီ သည်ချိန်ထိ မနေတော့ ကိုကိုကြီး သည်ကို သိသားနဲ့
အခု မီးသိုသို ကိုကိုကြီးနဲ့ နှင်း နှစ်ယောက်တည်း ပဲ.. ပေါ့
ဒါပေါ့ ကိုကိုကြီးက မစားချင်ဘူးလား
စားချင်တာပေါ့ နှင်း.. ရဲ့
ဗိုလ်၏ပြောင်ပြောင် စကားကို နှင်းကြားဖြူ မကျေနပ် သွားသည်။ သည်အတွက် မျက်နှာလေး ကြည့်၍ နေကာ ဗိုလ်၏ ပန်းကန်ထဲသို့ ဟင်းများ ထည့်ပေး၏။
ဒီနေ့များ ခြံကို ဘာဖြစ်လို့ ပြောင်း သွား ရှာသလဲ
ဟိုမှာက အလုပ် ရှိသေးတယ် ပယာဂတိသား ပြီးတော့ နှင်းတို့ ဗိုလ်မှာ အကြာကြီး နေတော့ လူထဲက နှင်းတို့ကို အထင်အမြင် မှား မှာပေါ့

တားလေ
ပန်းကန်ထဲ
ထည့်မနေ
နဲ့
ကသူ့ပန်းကန်ထဲမှ ကြက်သားသည်၊ တစ်ဖတ်ကို
ကိုကြာနုနုကြာဖြူ ပန်းကန်ထဲသို့ ထည့်ပေးသဖြင့်
ကြာဖြူသည် လက်ကလေးချီ၍ တားလေသည်။
နုနုက ကိုကိုကြီးကို
တော်တော့ ချွေးမသည့်
ကြော်
မေ့တော့ မသို့
နုနုရေ
ဘာလဲ
ကိုကြီး...
ကိုကြီးက
နုနုနဲ့ အတူ
စားချင်တာ
အခုမှ
အပျိုတွေ လော
မပြောနဲ့ ပေါ့
ကြာဖြူက သူ့အတွက် ထွက်ခွံခွာသော ချိစားပဲ မျက်စောင်း
သေးတစ်ချက်ကို ကိုကြီးထံ ပစ်လွှတ်လိုက်လေသည်။
က မသိကျိုးကျွန် ပြုကာ ထမင်းငုံ စားနေလိုက်၏။
ကြာဖြူ၏ မျက်စောင်းသည် တော်ချိုသွားကို အချည်းအနှီး
သွားရောင်တော်လေ၏ အကြံရှိသူ ကိုကြီးကမူ
ကြုံဆုံတိုင်း ကြိုးစားထားပြီး ဖြစ်လေသည်။
KHONG GUAN
၁၃၅

လိပ်စာ..
ဟာ...

ကြား တကယ်ပင် ဆုံးဖြတ်သွားရရှာသည်။ ဦးပန်းဖိုး ပြောသော စကားကိုလည်း နားထဲတွင် သတိသတိ
သတိကြီး ပြန်လည်ကြားယောင်မိလေသည်။ “ဒီစာက လက်ရေးနှင့် ဗေဒာတစ်ခုပါက
ဒီဇာ တခြားစီ လက်ချင်း မတူဘူး။ လက်ချင်း မတူရင် လူ မတူတာလည်း ဖြစ်နိုင်တယ်။
ရှင်နေရင် လက်နှစ်ဖက် ရှိသားတယ်၊ တချို့လူတွေဆိုရင် ဘယ်ညာ ပြောင်းပြီး ရေးနိုင်ပေသည်လား”
ကိုမာလွှသည် ဦးပန်းဖိုး စကားကြောင့် ဖိုး၏ ပုံတစ်ခု ရုပ်ပုံကြီးသဖို့ ရှသည့် မာလွှကိုလည်း
လူ မကောင်းမှာလည်း ပေါ်ကြည့် လိုက်သော ကိုယ့်ဖယ်ရင်း ချိန်းဆိုသော ညည်း တစ်ခု
ကြားမှုပြု ဘယ်လက်ဖြင့် ရေးသော တဖြစ်ကြောင်း ဒါတိဒါကျ သိလိုက်ရလေသည်။

သည့်အတွက် ဗိုင်း ချက်ချင်း ပင်ထကာ ရွာထဲသို့ ထွက်လာခဲ့သည်။ သူ မှတ်မိ သိထားသော ဖိုးလေးခင်တို့ အိမ်ကို ရောက်ခဲ့သည်။
နက်ကျားနှင့် ခွေးဖော် ခွေးနွမ်းကောင်က အရှုပ်ရောက်၍ ဆီး ယောင်ပါသည်။ သည့်တော့ ဗိုင်း ယောင်ချာချာနှင့် အိမ်ရှေ့တွင် ရပ်ကာ ဘာလုပ်ရမည် မသိ။
ဟဲ့ ဘယ်သူလဲ မသိ
ကျွန်တော်ပါ ဒေါ်ရွှေငိုင်းဖိုးလေးခင်တို့ ကျော်သည်ပါ
ဪ ဒေါ်ရွှေငိုင်း တို့ မြို့ထဲ သွားနေ တယ်ကွယ့် ဘယ် သူမှ မရှိကြဘူး
၁၃၈
ဪ မြို့က ကျော်သည်လေ နဲ့ တူတယ်
ဟုတ် အဒေါ်

လာထိုင်ပြီလေ ဘာကိစ္စများရှိလဲ အဖေ့ကိုပြောပေးလိုက် မယ်
အဲဒါများကွယ် ကဲ လာလာ...
အမေ ဖိုးဖိုး ကျွန်တော် ကိုယ်ပိုင် တစ်ခုခုလုပ်ဖို့မှာ တခုခု တစ်ခါတည်းရှာချင်လို့ပါ..
ပြောရင်း ခြေရင်း အိမ်ပေါ်မှ အမေကြီးက.. ဗိုင်းကို ကျော်ချ ဖိနပ်လေးစီးကာ ခြံဝင်း အတွင်း ထဲတော် ချေးချောက်ကောင်းသည့် အမေကြီး ကြောင့် အဟောင်ရပါက အမြဲ တခုနှင့်ဖြင့် ကျော်ခံခဲ့သည်.
၁၃၉

ဆူးရှည်ပင် အသားမာတွက် ကျင်းများတူးနေရာမှ ကျွန်းထိပ်ရှိ
မြို့တောင် ဗိုလ်ဝါ အနီးတွင် လှော်ပွဲတစ်ခု လိုက်ရှိ ဦးပန်းစိန်
လှမ်းမြင်လိုက်ရသည်။
ကျုပ်ပြားတော့ မဖြစ်နိုင် ။ ကျုပ်ပြားက
ဘူ့ဆောက် အနီးပဲ့ပြီး ချိုင့်ထဲတွင်
ရှိနေသည် ။ သည်လို့ဆိုလျှင် ဗိုလ်း
ပြန်လာတော့ ဖြစ်နိုင်သည်။
ဦးပန်းစိန် ကျင်းကို
ဆက်တူး နေလိုက်သည်။

သေးခင်၏ အိမ်ခြံရှေ့နားတွင် ခြေရင်းအိမ်မှ စာပေါကြီးက ထိုင်စောင့်
သည်။ ဗိုင်းက ကိုဖြိုးမင်း၏ စာအုပ်စင်တွင် နေရာအနှံ့ ရှာသည်။
ဖြိုးမင်း၊ ရည်ညွှန်းခဲ့သော ပေစာထုပ်ကို ရှာမတွေ့။
မသေကော်ယွယ် တစ်တာစ်စောင်
ဖွလတ္တိ၊ မတွေ့ရ။
ဗုဒ္ဓဘောက ဟောရှာကြား
ပေစာနှင့်တူသော စာရိုက်
စာပေါင်းမျှ မတွေ့ရ။

ရှူး ရှူး
ဟာ..ဟာ.. ဟာ.. သွား
နက်ကျား နက်ကျား
သာယာနေဒီဓားဖြင့် ရှုံးမလျော့တတ်သော နက်ကျား ရူးရူး
ဖြစ်နေပြီ ဆိုလျှင် သတိထားရသည်ပါ၏။
နက်ကျားကို ချည်ထားသည့် ကြိုးကို ဖိဆောင်
ကိုင်ရင်း ခြံဖြင့်မှ လှမ်းကြည့်သည်။
ဟာ နန်းကြာဖြူ
ရူးရူးပါးပါး ထိုပဟောင်က ပြေးထွက်လာသော
နက်ကျားကြောင့် နန်းကြာဖြူ ခြံပြင်သို့ ပြေး
ထွက်ပြီး ဦးရဲ့ပင် အခြေမှ ကယ်နေရသည်။
အေး ဟုတ်တယ်ပါ ငါ နှင့်သိလာတာ နှင့် ရွှေးကိုကြည့် ဦး
လာပါတာမှ မဖြစ်ပါဘူး
၁၄၂

ငါက နက်ကျွားကို တိုင်မိတ်တွင်
သည့်သော နီးကြာဖြူကြာ ခြင်တိ
ပြီးတင်ရွှေ ပြီသည်။ နီးကြာဖြူ
ပြီးသည်နှင့် နက်ကျွားက
ဖြစ်ပြီသည်။
နက်ကျွားရော
နက်ကျွား နဲ့ဘာ
ဖြစ်နေတာလဲ ...
နီးကြာဖြူမှာ နက်ကျွားတို့ အပြုအမူကြောင့် ခြံတွင်
ကြိုးတို့ ကားရှေး ဖြစ်နေ၏။ ပန်းသည်တစ်ချို့ပြင် ထွက်ကျ
ကသည်ဖြင့် ပြန်ကောက်သောအခါ ကြိုးတို့ ကားရှေး
ဖြစ်နေသဖြင့် နက်ကျွားက မာန်ဖီ ပြီသည်။
မိုးလေးသင် နင့်
ကျွဲက မဖြစ်ပါဘူး
အလာသူ၏ မြို
အပြင်မှာပဲ ပြော
မယ်

မတတ်သာတော့ မိဝေသးခင် စာပြင်သို့ ထွက်၍ နန်းကြာဖြူ ရှိရာ သွားရတော့သည်။ ထိုနောက် အောက်ကျ နေသော ပန်းသီးများကို ကောက်၍ နန်းကြာဖြူ ပလိုင်းထဲ ထည့်ပေး၏.
ဘာ ကိစ္စလဲ နန်းကြာဖြူ
နင့် လုပ်ပုံ ကိုင်ပုံတွေ မဟုတ်ဘဲ လို့ ငါ လာပြောတာ မိဝေသးခင်
ကြိုးကြိုးမင်း၊ နာရေးတစ်ခုလုံးတွင် မသိကျိုးကျွံ လုပ်နေသော နန်းကြာဖြူ ယခုမှ စကားပြော ပါးပါး ရောက်လာသည်ကို မိဝေသးခင် နားမလည်ဘဲ ဘဖြင့် မေး၏.
နင်က ကြည့်ယုံကြည့်ပါကွဲ့ မိန်းမကောင်းလေး ဟန်ဆောင် .. သူများကို စာသွားတယ်
ဘာကို ထိ .. ဟင်
နင် စာချုပ် မသိချင် ယောင် ဆောင် မနေနဲ့ သူများ အမြင်မှာ နင်က ငြိမ်ငြိမ် အေးအေး လေးနဲ့ သဘော ကောင်းတဲ့ ပုံစံ ဖမ်းပြီး နောက် ကွယ်ကနေ ငါ့ကို ချောက် ချနေတာ..

ငါ မသေချင်သေး အကြံဖြစ်
ကိုကြီးဖိုးသိ ငါ့ရောဂါတွေကို နင် ကိုကြီးကို ဘာလို့ ပြောပြရ ရှိတာလဲ
ဘာရယ်ပါ နင့်က
အေး နင်ငါ့ကိုလိမ်ခဲ့ပြီ၊ မကြိုးစားခဲ့ဘော့ ဒီတကို ကိုကြီး လက်ထဲထည့်ပြီး ကိုကြီးနဲ့ ငါ့ကို စာဆင်မပြေအောင် နင်ညှပ်တာ မဟုတ်လား
ဘာပြော နင် ကိုကြီးကို ကြိုက်နေပြီပေါ့ ဟ.. ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား ကိုကြီး ငါ့ကို စိတ်ပျက်သွားမှ နင် တန်ငိုရမှာ မဟုတ်လား
ပက်ပက်စက်စက်ကြီး ပြောလာသော နှမကြီးမြူကို မိလေးသင် ကြည့်မိသည်၊ နှမကြီးမြူ မျက်လုံးတွေက မြွေပွေးကဲ့သို့ တစ်ကောင်ကဲ့သို့ စူးရှရဲ ဝင်းနေသည်။
၁၄၅
ငါက တာဒီလို ဘာလို့ လုပ်ရမှာလဲ
ဟော့ - နင် အေးအေးဆေးဆေး ဝေခွဲပြီး ငါ ရှင်းပြပါမယ်

မဟုတ်ပါဘူး ငါမေးတာ နင်ဖြေပါ နင် ကိုဖိုးငြိမ်းကို ကြိုက်နေလို့ ငါနဲ့ ကိုဖိုးငြိမ်းကို ခွာပြီးအောင် နင်လုပ်တာ မဟုတ်ဘူးလား ငါ့မှာ ချစ်သူရှိခဲ့ဖူး တယ် အဲဒီလူနဲ့ ပေါင်းသင်းနေခဲ့ ဖူးတယ် အဲဒီအကြောင်း ပြောတာချင် မှ ပြောတာတော့မှာ
ကိုဖိုးငြိမ်းကို နင်ကြိုက်နေတယ် မဟုတ်လား
ဒါကိုတော့ ငါငြင်းခဲ့တယ်
အဲဒါ နင်မှားပြီ ငါ..ငါ အဲဒီလို စိတ် မရှိဘူး မရှိပါဘူး
ကိုဖိုးငြိမ်း..ငါ့ အပေါ် စိတ်ကုန် သွားအောင် နင် လုပ်တာ မဟုတ်ဘူး လား
မဟုတ်ဘူး ငါမလုပ်ဘူး
နင်မပေးဘဲ ကိုဖိုးငြိမ်းဆီ ဘယ်လိုရောက်သွားလဲ ငါနဲ့ နင့်အစ်ကို သဘောတူခဲ့တာ ဖြစ် တယ်ဆိုတာလည်း ပြောတာမတွေ့ပါ ငါ နင့်အစ်ကိုကို သနားလို့ လက်ခံယူ တာ.. ဒါကို နင်က ငါ့အပြစ်မကင်း သလို ဖြစ်အောင် ပြောပြမှတော့ ငါ့ကို ကိုဖိုးငြိမ်း စိတ်ပျက်သွား အောင် နင်လုပ်တာ..

နှင်းကြာဖြူ
နှင်းကြာဖြူ

နက်ကျားကသည်။ အိမ်ခြံဝင်းမှ နေ၍ တဝူးဝူး ဟွမ်းဟောင်နေသည်။ နက်ကျားသည် မာလွန်း
နှင်းကြာဖြူ တို့ နှစ်ယောက်ကို ဘာကြောင့်များ ဘဲကြီးမကြီး ဖြစ်နေသည်ကို မိထွေးခင်
စကားမရှင်းအောင် ဖြစ်နေ၏။ ထို့ကြောင့် စိတ်ပေါက်ပေါက်နှင့် နက်ကျားသို့ ပြေးလာကာ
ဝါးခြမ်းပြား တစ်ချက်ကို ကောက်ရိုက် လိုက်သည်။

နက်ကျားက အသံတစ်ချက်ပြုပြီး သနားစဖွယ် ဖြင့် မိဝေလးခင်ကို ကြည့်သည်။ နက်ကျား၏ မျက်လုံးတွင် တစ်စုံတစ်ခု ပြောနေသလို မိဝေလးခင် မြင်နေရသော်လည်း နားမလည်သည်။
ယ်ရွယ်ထားသော တုတ်ကို မရိုက်ရက်တော့ဘဲ ချလိုက်ကာ နက်ကျားကို လည်ပတ်ကြိုး ပေးလိုက်သည်။
ကြိုးဖြေ ပေးလိုက်သည်နှင့် နက်ကျားက တအီအီ ညည်းကာ မိဝေလးခင်ကို ခေါင်းနှင့် တိုးဝှေ့နေတော့သည်။
သမီး
မိဝေလးခင် ခုနက
ဘယ်ပါသွားလဲ
နွားကြာဖြူပါ
အမေ
ဒီမိန်းကလေးနှယ်
စကားပြောကြမ်း
လိုက်တာ ဘာတွေ
ပြောတာတုန်း
ဟို..ဟို
ဘာမှ မဟုတ်ပါဘူး
အမေ
အိမ်ပေါ်မှ ဒေါ်မြင့်ခိုင်း နွားကြာဖြူ၏ အသံကြောင့် အိမ်ပေါ်မှ ဦးသွားပုံ ရသဖြင့် မိဝေလးခင် ကြည့်ကောင်းအောင် ပြောလိုက်ရသည်။ အခြေအနေမှန်ကို သိသွားပါက ဒေါ်မြင့်ခိုင်း စိတ်ကောင်းမည် မဟုတ်။

မိထွေးကော
မလာဘူးလား
ညနေမှ ရောက်
မယ်လို့ ပြောတယ် အမေ
ခြံအလုပ်သမား
တစ်ယောက်လည်း ရှာ
ခဲ့ဦးမယ်တဲ့
အင်း ဟုတ်ပါ
တယ်လေ အမေကလည်း
ကျန်းမာရေး မကောင်းတော့
ပိုသေး၊ တစ်ယောက်တည်း
ခံနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး အလုပ်သမား
တစ်ဝိုင်းမှ ကောင်းမှာ မိထွေးကို
ကိုယ်ပဲ စိတ်ချ ဦး ..
ဟုတ်ကဲ့
အမေ
မိခင်ဖြစ်သူကို ပြောရင်း
အကြည့်က ခြံဝသို့ ရောက်သွား
ပြန်သည်။ ရှိတွေသွားသော
နှင်းကြာဖြူ ပြီးတော့ ဘာတစ်ခုမှ
သိရှာဦးမည် မဟုတ်သော ထိုင်း
သည့်နှစ်ယောက်၏ ရုပ်ပုံများက
တစ်သည့်ထိ ပေါ်နေသည်။
မိလေးခင် လေးပုံ တစ်ချက်
မှုတ်ထွက် လိုက်သည်။
မပြောသည်၊ မကောင်း
ပြောသည်၊ မကောင်းမှု
သည် အရုပ်နှင့် ဝေးရာ
ခြံထဲကို သာရောက်နေ
ခဲ့သော်လည်း မပြေးကျော်
ကာရှိ ဆိုသည့်
ပြဿနာက သူ့ဆီ ဦးတည်
လာပြန်သည်။
ပြား

းသင် တောဇတာက နေရာကို
ရှာလာတော့ မြေပေါ်တွင် ကျနေ
တ တစ်စုံတစ်ခုကို မြင်လိုက်
ယသည်.
ပါသော ပိုက်ဆံအိတ်ကလေး တစ်ခု
ပြုနေရသည့် ပိုက်ဆံအိတ်က
ပါသော အရေ အသွေးကောင်းသော
သူတော်ဝင်သော ဖြိုး အသွား
တွင် မည်သူမျှ ပိုက်ဆံအိတ်
ဦး၊ တောဇတာက နုနုကြာဖြူ
ချစ်ခဲ့တာ ဖြစ်သည်။
မိသေးခင်က ပိုက်ဆံအိတ်ကို
ကောက်ယူပြီး ဘာလုပ်ရမှန်း မသိ
ဖြစ်နေသည်။ နုနုကြာဖြူ ထွက်
သွားသည်မှာလည်း အတန်ကြာပြီ၊
သူများ ပစ္စည်းကို ယူမသွားချင်၊
တစ်ခုတော့ ရှိသည်။ ရွှေသွား
ဖြတ်လမ်း ကလေးမှ လိုက်ပြေးလျှင်
ဖူ့ညီ လမ်းကြောင်း အတိုင်း
သွားသော နုနုကြာဖြူကို မီနိုင်သည်။

မိသေးခင် ဘာမှ စဉ်းစားမနေတော့ဘဲ ခပ်သွက်သွက် ထွက်လာခဲ့တော့သည်။ ရှေ့ရှုသောအခါက သစ်ပင်ကြီးများ အကြိုအကြား တောင်ခါးပန်း ကျောက်ကြား ကျဉ်းကျဉ်းနှင့် ချောင်းငယ်မြောင်းငယ်များကို သစ်တစ်လုံး ဝါးတစ်လုံးတို့ဖြင့် ကျော်ဖြတ်ရ၍ ရှေ့ရှု ရှုလာ နည်းသောသည်း လမ်းကဖြတ်သွားပါ ဖြစ်သည်။
လှည်းလမ်းက စာကြွေ့အကောက်များ ရှိသည်။ ခရီး ရှည်သည်။ မိသေးခင် လျှိုဝှက်စွာကို သင့်သည်။ သစ်ပင်ကြီးငယ်များကြောင့် နေပြောက်ပင် မထိုးဘဲ အေးစိမ့်နေ၏။ အောက်ခြေတွင် ဝါးလုံး ၃ လုံးကို ပူးချည်၍ ဂဲတားခင်းထားသော ချောင်းငယ်ကို ဖြတ်ကျော်လိုက်လျှင် ခပ်မတ်မတ်ရှိသော ကမ်းပါးယံ တွင် မြေသားကို လှေကားထစ် ထွင်းထားသဖြင့် တက်ရ ခင်းရ မောက်သော်သည် ပင်ပန်းသည်။

ကမ်းပါးယံပါလျှက်တော့ မိသေးခင် မောတော်ပင်
မောနေလေပြီ ။ တစ်ဖက် အဆင်းမှာ သစ်ပင်ရှိတော ။
အပင်ကြီးများနှင့် ချုံနွယ်တို့ ထူထပ်သည်၊
ကျောက်တုံး ကျောက်သားတို့က နေရောင်ခြည်နှင့် ရှိနေသည်၊
သည့်နေရာက သားကောင်တို့ ဦးဆောင်းတက်သဖြင့်
မှုံ့ဦးတို့ လာတက်သည်၊ ယခုတော့ သည်တိတ်ဆိတ်
နေသဖြင့် ငှက်မှ မြည်များ ရှိပုံ မရ ။
မိသေးခင် တောင်စောင်းအတိုင်း ဆင်းရှ
ပင်ပန်းလှပြီ၊ အတွင်း ဝင်သည်၊
ယခုသေးက လူတစ်ယောက်သွားသော
နွယ်ပင်တစ်ခုကြီးတွင် ရှုံးညိုကြီး ၃ကောင်
ပြေးသွားသော်ကားထားနေသည်၊ အပွင့်တွေ
ဝေနေသော သစ်ပင်ကြီး တစ်ပင်ပေါ်တွင်
ငှက်တစ်အုပ် မြူးနေသည်၊
အတော်ငယ်ပါသွားမိသောအခါ အသံ
တစ်ခုကို သဲသဲကွဲကွဲ ကြားရသဖြင့် မိသေးခင်
ခြေစုံရပ်၍ နားထောင် လိုက်သည်၊

အသံက ဝါးဘျိုဝါးရုံကြီး သဘိမှ အသံ ။ ထို့ကြောင့် ဝါးရုံပင် အခြေကို ကြည့်လိုက်တော့ မည်းမည်း ညို့ညို့ ကျုံးကျုံး ကြုကြု အကောင်ကြီး တစ်ကောင်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။
မိလေးသင် ထိတ်လန့်ဖြစ်ကာ ပိုက်သံဗိုက်ကို တင်းတင်းကိုင်ရင်း လမ်းပေါ်မှ ဖယ်ဆင်း၍ သစ်ပင်ကြီး တစ်ပင်၏ အခြေသို့ ပြေးကပ်လိုက်သည်။
တောဝက်ကြီးက မှုတ်ပိုကြီး တစ်ခုကို အားဖြင့် မြေကြီးထဲမှ
ဖော်ထုတ်နေသည်။ ထို့ကြောင့် ၎င်းကို သတိထားမိ၍
မှုန်အခြေကို တူးဖော်နေသဖြင့် မြေကြီးများ ပွာခနဲ ထွက်
ထွက်လာသလို ဝက်ကြီး၏ မာန်ဖီသွင်းသံ တဟူးဟူးနှင့် အ
ငြီးပါ၍ ဝက်ကြီး၏ ခေါင်း၊ ထိုသံကလည်း တဖြတ်ဖြတ်ဖြ
ထွက်ပေါ်နေသည်။

မိခလေးခင် ဘုရားတပါးပါသွား၏။ မျက်လုံးများ
ပစ်ခတ်ချင်ချိ တကူးတကနဲ့ လှိုက်ကြက်ကြ
ခေါ်လာသည်။ သည့်ကဲ့တော်ဆက်က ဘယ်လိုရောက်
နေမှန်း မသိ။ မိခလေးခင် တစ်ယောက်တည်း
ဘာလက်နက်မှ မပါသည့် အချိန်မှ
ထိတ်ထိတ်ကြက်လာမိနေသည်။
နောက် အသံတစ်ခု သည်အသံက သူ့ အနောက်ဘက်မှ အသံ ဖြစ်၍
သူနှင့် တစ်ခြမ်းတည်း ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ထိုအသံကို ရှာကြည့်
မိသည်။ လူသံ ပို၍ ကြားရသည်။ မသဲမကွဲ နေရာက သူနှင့်
မနီးမဝေး အဖုအထစ်တို့ဖြင့် ထိပ်ကောက်၍ အကိုင်းခွဲ
လိမ်ယှက်နေသော ပေါက်ပင်ကြီး နေရာမှ ဖြစ်သည်။
ထိုအပင် အောက်ခြေတွင် လူတစ်ယောက်ခန့်
မြင့်သော ကျောက်ချပ်ကြီး သုံး.. လေးခု
မှီ၍ နောက် ဆိုင်နေသည်။ ပေါက်ပင်အကိုင်း
တချို့ကသည်။ ကျောက်ချပ်များ ကြား ထိုး
ယှက်နေသဖြင့် မှုန်ပိတ်တိုကဲ့ ကသည်မှာ ရှိနေပါ
နေသည်။

သည့်အချိန်တွင် ကြားရသော အသံက ဖိပ်ဖိပ်ပြုပြုပင်။ ပေါက်ပင်
အောက်ခြေ ကျောက်တုံးကြီးမှ မာလာသန့် နှင်းကြာဖြူ။

မိုးလေးခင် တံခါးနပါး ကြိုး သွားသည်။
စာကြည့်ကို ဖွင့်လိုက်သည်။ သူ့ဘယ်ခြင်း
ထင်မထားသည့် အဖြစ်။ သူ့အစ်ကို ဖြို့ယ
ချစ်သူ့ အဖြစ်။ သူတို့ သိခဲ့ပြီး နောက်ပို
ကိုမြာသန့်နှင့် နှင်းကြာဖြူ တို့ စာချောင်း ဖြ
ရှိပါတော့ ကြား မိသော်လည်း မနာလိုသူ
ချိုကား ပြောကြသည် ဟုပင် ထင်ထား မိ
ကိုဖြိုးမင်း မကြုံပါလွန်းမိ ကိုကျော်ဖွား
သဘော်ပေးစကား ပြောကြားခဲ့သည် ကို
မိုးလေးခင် လက်မခံခဲ့။ ယခုမူ သူ့ နား
သတင်းသတ် ကြားရ၍ သူ့ မျက်စိ ဖြင့် တပ်
မြင်လေပြီမို့ မာလာသန့် နှင်းကြာဖြူ တို့
ရှာတ်ခံသော် ကာလ အတော်ကြာနေပြီ
ဖြစ်ကြောင်း သိသာ ထင်ရှားလို့ နေပေ

ရှုံ့ ရှုံ့ တောဝက်ကြီးမှာ
ပေါက်ကြီး ကို ကျုံ့ကာ ကျုံ့ကာ
နေသည်။ မြေပြင် မြေမှုန့်တို့မှာ
ကနေသည်။ မျှစ်ပို့ ကြီးမှာ
ဒီနေမျှ ဖေးသွား၍ ထက်မြက်
စားလိုသည့် ပက်မ်ဂီသည်ပြင် မျှစ်ဖတ်တို့
တို့ ထွက်ကျနေသည့် မွှေးကြူသော
အားထိုး ဝင်းကလေသွင်း စားထင်းသော
တော့သည်။
ဒင် သစ်ခွာပေါ်ပင်ကြီး ကို တခါသားတည့်ကပ်ကာ
လှုပ်ရှုနေ မသိ။ ထိုနေရာမှ ထွက်ပြေးရအောင်လည်း
ဝက်ကြီး မြင်သွားလျှင် မလွယ်ပါ။ အိုက်ခံမိကို တင်းတင်း
ချုပ်ထားလိုက်ပါ၏။
၁၅၇
ကျောက်ကွယ်ပါနံ့သော ပေါက်ပင်
ကိုင်း ခေါက်တွင် ချိတ်ထားသော
နီနီး ကြာဖြူ ပရိုင်း ကို တွေ့လိုက်ရ၏
ထို ပရိုင်းထဲသို့ ပိုက်ဆံစာတ်ကို
သွားထည့်ရလျှင် ကောင်းမလား ဟု
စဉ်းစားကြည့်၏။ ပရိုင်း ခါနီးတွင်
ထောင်ထားသော တူရွင်း လာရုတ်ကို
မြင်တော့ ကြက်သီး ထပါပြန်သည်။

တောဝက်ကြီး မရပ်မနား ကျုံးပေါက်သဖြင့်
ဝါးဘိုးချုံပို့ ပေါက်ကြီး အခြေမှ ပြုတ်ကျ
မြေပေါ်သို့ လိမ့်ဆင်းသွားသည်။
ဒေါသတွင် မြေမှုန့်တို့ပေကျံနေသော တောဝက်ကြီးက
ဖျောင်းမွေးတွေ ထောင်ထလာအောင် သွေး တိုယာကြီးကို
ပယာမိပြီး အောင်ပွဲရသူလို နောက်ခြေနှစ်ဖက်ကို
ခွာရှုပ်ပြီး ပြုန့်သည်။
ဟင်!
ဟိုလေးသင် ယှဉ်ကို ရှင်းပြောပြုလာသော်လည်း
နိုးကြားဖြူ ရှင်မာလာတို့ ဖြည့်သွားကြပြီ ဖြစ်၏...
ထိုစဉ်မှာပင် နိုးကြားဖြူ၏ ဖယ်ဖြိုး
ချိတ်ထားသော ကြိုးခြောက်ကြိုး
ကျသွားရာ အားမျှော် အထိတ်တကလန့်
ဖြစ်ကျန်ကြသည်။
ဟိတ်
ဘယ်သူလဲ

ဟို... ကျွန်... ကျွန်မ
မဟုတ်ပါဘူး မဟုတ်ပါဘူး... နင့် ပိုက်ဆံအိတ်ကျကျန်ခဲ့လို့ ပြန်ပေးတာ
ကြောင်ပိန်လေးသင့် နင် ငါတို့ကို လိုက်ချောင်းတာ မဟုတ်လား
နင်ဟာ အတော် ဉာဏ်နီ ဉာဏ်နက် များတဲ့ ကောင်မ
နဖူးကြောပြိုင်ပြီး မျက်လုံးများက ဝင်းဝင်းတောက်နေပြီ မာလာက တုန်ယီးနှင့် ထိုင်ချိုပါ။
ဖျော
ဒိုင်း
ထိုစဉ် ဒေါသတက်နေသော တောဝက်ကြီးက သူတို့ရှုရှုကို ဖြတ်သွား၍ ကျုံ့ပက်ခြေ တစ်ပတ်လှည့် ပြေးလာလေရာ မာလာက အလန့်တကြား အော်ပစ်လိုက်မိတော့သည်။
အသေအချာ ချိန် မပစ်လိုက်နိုင်သဖြင့် တောဝက်ကို မထိ။ ခြောက်လှန့်သလို ဖြစ်သွား၍ တောဝက်ကြီး ကျူးတောင် အဝင်း ဆင်းပြေး သွားတော့သည်။

ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ ခွေးဟောင်သံ သဲ့သဲ့ ကြားလိုက်ရသဖြင့် မာလာသည် တူမီးကို ပစ်ချလိုက်ပြီး ဓားချွန်ဓားကို ထုတ်၏။
မိလေးသင် ကြောက်လန့်၍ ဝေကျွဝေနေဆဲတွင် မာလာ နန်းကြာဖြူ က ပြေးဝင် လာကြတော့သည်။
ငါတို့ အကြောင်းသိသွား တဲ့ ခွေးကောင်ပဲ
နန်းကြာဖြူ က မိလေးသင်ကို ဆောင့်ဆွဲရန် လက်ကိုလှမ်းလိုက်စဉ်မှာပင် နက်ကျားက အတင်း ပြေးလာကာ နန်းကြာဖြူ လက်ကို ကိုက်ဟပ်လိုက်၏။
အား
နန်းကြာဖြူ လက်ဖျံတွင် သွေးတို့က ဖြာခနဲ ဖြစ်သွားသည်နှင့် မာလာကလည်း နက်ကျားကို ဓားဖြင့် ခုတ်၏။ နက်ကျားက ဝေ့ကာ ရှောင်ပြီး မာလာ ခြေထောက်ကို ထိုးဆွဲသော်လည်း ခြေသလုံးကို မမိဘဲ ဘောင်းဘီစကိုသာ ဆွဲမိ သဖြင့် နက်ကျား ဆွဲ အားပါယ်မှုတွင် မာလာ ပစ်လဲကျ သွားတော့သည်။

သည်တော့မှ သဘောဝင် သဘောပြဖြစ်ကာ မိသေးခင်က နက်ကျားကို ခေါ်လိုက်၏။ နက်ကျားတာ မိသေးခင် ခြေရင်း ခြေကို ပွတ်သပ်ကာ မာလာတို့ကို မာန်ဖီသည်။
နန့်ကြောပြုကာ သူ့သက်ခြ ဒဏ်ရာကို ကိုင်ထား၏။ မာလာက လဲနေရာမှ ထူ၍ ထသည်။ သို့သော် မိသေးခင်ထံ မကပ်ရဲတော့။
နင် တစ်ခုသိမယ် ကောင်မ ငါတို့ အကြောင်း တွေ ပြောရဲ ပြောကြည့်။
မပြော မပြောပါဘူး ရှေ့ နင့် ပိုက်ဆံအိတ် ငါ တကယ် နင့် ပိုက်ဆံအိတ်ကို ယူပေးတာပါ -
မိသေးခင်က ကြောက်ကြောက်ကြုံ့ကြုံ့ နှင့် ပိုက်ဆံအိတ်ကို ပစ်ပေးလိုက်၏။

ငါ ပြောထိုက်သယ်ဆို
ငါတို့ စာကြောင်းတွေ နဲ့
ပြောခဲ့ ပြောကြည့်ခိုင်းကို
သတိပါစေမယ်ပါတော့
အော..ဟောပါဟာ
မပြောပါဘူး ...
ဟောင်း ဟောင်း
မာလေနှင့် နန်းကြာဖြူ လည်းသူတို့ ပစ္စည်းများကို ကောက်ယူ
ကာ နောက်သွားကာ လမ်းပေါ်တက်သွားကြ၏
နက်ကျူး စာကြောင်းကို သိသွား၍ ယိမ်းလေးခင်ကို ရှာလုပ်ပို့
နေနေသာသာ တွက်ရေပြု ရည်ညွှန်းကိုပင် ကျော်ယခဲ့

ခွေးတစ်ကောင်၏ ဟောင်သံက ရှည်ရှည်သံ မဟုတ်ဘဲ အသံအမှတ်ပြု သလို အစာအောင်းသလို အသံ မျိုးနှင့် ပိုင်းဝေ၏ အိမ်အတွင်းမှ ခေါင်းထောင်ကာ လှမ်းကြည့်သည်။
ကိုဦးပန်းပိုး ဘယ်က ခွေးလဲ ဗျ
မသိဘူး ခဏ အိမ်ကို ကြည့်ပြီး ဟောင် နေတာ...
ပြတင်းပေါက်မှာ ထရပ်တော့ မြေ့လာကာ ပို၍ဟောင်၏။ ညှိုးချွ ညှိုးချွ လည်ပါသည်။
ဟာ... အဲ့ခွေး
ကိုဦးပေနှမ်းဖိုး မလုပ်နဲ့ မလုပ်နဲ့

နက်ကျား
ဒီ နက်ကျား နဲ့
တူတယ်
ဟော့ဒီကောင်
ဟော့ဒီကောင်ကြီး
နက်ကျား ကြည့်စမ်း
မင်း တောင် ဒီလောက်
ထွားလာပြီ
နက်ကျားက ဖိုင်၊ ပေဒါကို ဖက်လွှဲ
တကာင်၊ တချွဲတနွဲ့ဖြစ်နေ သည်ကို
ကြည့်၍ ဦးပန်းထိန် တဖော့တညှာ ။
ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ
ခင်ဗျာ့ ဒီမြွေနဲ့ ခင်ဗျာက
တရင်းတနှီး
ဟုတ်တယ်
ကျွန်ုပ်ပနိုးထိန် ဒီကောင်က
ငယ်လေးခင်တို့ အိမ်မှာ
ကောင်လေ ဗျာ

ဟုတ် ကျွန်ုပ်ရမင်း၊
ဦးမြ
နက်ကျားက ငြိမ်း၊ ဘောင်းဘီစကို ဆွဲနေသဖြင့်
ငြိမ်းက လိုက်သွားတော့ နက်ကျားက ရှေ့က ပြေး၏။
ဟုတ်ကဲ့ပါဗျ
ဒီကောင် ဘယ်လိုလုပ်ပြီး
ဒီရောက်လာတာလဲ မသိဘူး
ကျွန်တော် ဒီလေးခင်ဘီ သွားချင်
နေတာ ကိုဦးငြိပန်းခြံကသည်
တစ်ခါက ရောက်ဖူးတာတောင်
မမှတ်မိဘူး
ကိုဦးငြိပန်းခြံရှိ
ကျွန်တော် လိုက်
သွားဦးမယ်
ဟာ ဆရာကလည်း
ကျွန်တော် မြို့ထဲထိ မရောက်ဘူး
ကျောက်ရှာ့ ဓာ လောင်း ရှာမယ်
ညီတော့ ထွက်လာလို့ သည်ပြီးနှံ
တစ်ခါတည်း ပါသွားတာ...
ခရေ သင်္ဘောတား
သွားနေတော့ လောက်နဲ့ကလေး
ဘာလေး ယူသွားပါလား
ရပါတယ်ဗျာ
ဦးရင်၏ခြံများက တစ်ခြံ တစ်ခြံ
ကျယ်ဝန်းလှသဖြင့် ညာဘက်ခြံ
မှာတော့ ဓာသွင်းထားသော ရှင်းလင်း
ထိတ်ဆိတ် ခြောက်ကပ်နေ၏။
၁၆၅

မိတ္တူနီက ဗုံခါဆောက်တွင် မီးပုံကို
မီးထည့်နေသည်။ မိလေးခင်က
နက်ကျား ပျောက်နေ၍ ပူပူပြင်ပြင်
ရှာကြည့်သည်။
နက်ကျား
နက်ကျား ဗွီ
ဗွီ . ဗွီ .
ဟာ
အစ်မတူနီ ကလ
နက်ကျား မီးလို့
ဘယ်ခွဲဝါ သွား
ရှိမှာလဲ
အခုထိ မသွားသေး
အခု သွားချင်
သွားမှာပေါ့ ဟဲ့
နင့် အကောင်
ရှုပျား ပြန်ခိုသွား
သလား ..
မိလေးခင်
မသွားပါဘူး
ဆိုနေ ...
မသွားသေးပါ
ရှာ..ရှာ နေပဲ
တွေ့အောင်ရှာ
မိတ္တူနီက အမြင်ကပ်၍ အသင်္ချိုင်းလို့ ပြောသော်လည်း
တကယ်ပင် မိလေးခင်က နက်ကျားကို ရှာ၏။
နက်ကျား ..
နက်ကျား ဗွီ
ဗွီ .
ဝုတ် ဝုတ်

ပေါ်၏ ခေါ်သံ အသံ၌ နက်ကျား၏အသံကို
ကြားလိုက်ရသည်။ ပီတယေးဒင် ဝမ်းသာ
သွားပြီး အသံကြားရာဘက်သို့ ခပ်သွက်
သွက် လျှောက်လာခဲ့သည်။
နက်ကျား လာခဲ့
နင် ဘယ်လျှောက်သွား
နေတာတုန်း လာခဲ့
လာ..လာ..
သွားနိုးပြီ ဟု ထင်ကာမှ နက်ကျား
ပါက ပျောက်နေသည်။
သေးသံ တကြော်ကြော် ခေါ်ရင်း။
က်မှ တွေ့မယ့် တွေ့တော့
တစ်ယောက်။
မိုလေး
ခေါ်သံက သူ့ရင်ကို အတော်ခံနိုင် လှုပ်ရှားသွားစေသော
အသံ။ သူသိ သူ့ရင်၌ နှိုးဖူးသော အသံ။ ပြီးတော့
သစ်ပင် အရိပ်အောက်မှ ထွက်လာသော
လူတစ်ယောက်။

ဟင်..ကိုကြီး...
မိလေး ကျွန်တော့်ကို အထင်လွဲပြီး ရှောင်နေတာ မဟုတ်လား
ဟို..ကိုကြီး ဒီကို ဘယ်လို ရောက်အောင် လာ...
ကျွန်တော် မေးတာ ဖြေပါ မိလေးရယ်
ဘာ..ဘာကိုလဲ
မိလေး ကျွန်တော့်ကို အထင်လွဲနေတာ မဟုတ်လား
အို... မဟုတ် မဟုတ်ပါဘူး
မိလေးခင် ရင်တွင် ဝမ်းသာသည်လား ဝမ်းနည်းသည်လား ပြော မပြတတ်အောင် တလှိုက်လှိုက် တုန်ခါကာ ခုန်နေ၏ . စိုင်း က တစ်လှမ်းချင်း လျှောက်လာကာ မိလေးခင်၏ လက်ကို ခပ်ဖွဖွလေး ဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်။ မိလေးခင် မရုန်း၊ ဖယ်ပါ ယုံကြည်ခြင်းနွေးထွေးမှု တို့သည် .. သူ့လက်မှ တစ်ကိုယ်လုံးသို့ စီးဆင်း သွားလေသည်။

ကျွန်တော့်ကို
ခွင့်လွှတ်ပါနော် မီလေး
ကျွန်တော် မီလေးကို
ချစ်တယ်
အို
...သေးသင် တစ်ကိုယ်ရည်ရဲ့ ပျောက်တက်သွားသလို
...ထိုက်ချပြီး ..စကားလေးရဲ့ တွိုလာသော ရင်မှာ
...ပျောက်ကွယ်သွား ကျွန်ုပ်၏ . ပိတ်အာပုနှ
...နေရာအနှံ့ ထွန်းဖြိုနေပြီး ရင်ခုန်သံသည်
...နားရွက်သို့ တိုင်အောင် တဒုန်းဒုန်းမြည်ကျ
...နေ၏ . ဖျတ်ခနဲ သတိရ၍ကြည့်မိသော
...၏ ရင်ခွင်အတွင်း၌ သူ့ ရောက်နေကာ
...တကြိမ်ကြပ်သော ပွေ့ဖက်မှုကို ကြုံနေရသည်.
ဘာ
ဘာကို ယုံရမှာလဲ
ကျွန်တော်
ချစ်တာကို ယုံ
အို
မီလေးကို ကျွန်တော် ချစ်တယ်
ကျွန်တော် မွေးမြောက်ကတည်းက မီလေး
ဆင်း ဆယ်တာကို လည်း ကျွန်တော်
နောက်မှ သိရတယ် ပြီးတော့ မီလေးကို
နှိုးကြွာပြု ပေါက်ကရတွေ ပြော
သွားတယ်ဆိုတာ လည်း နောက်မှ
သိရတယ် ဒါတွေကို မယုံပါနဲ့

မိလေး စိုင်း ရင်ခွင်မှ ရုန်းထွက်ရဖို့ ကြိုးစားပေမဲ့· မရ

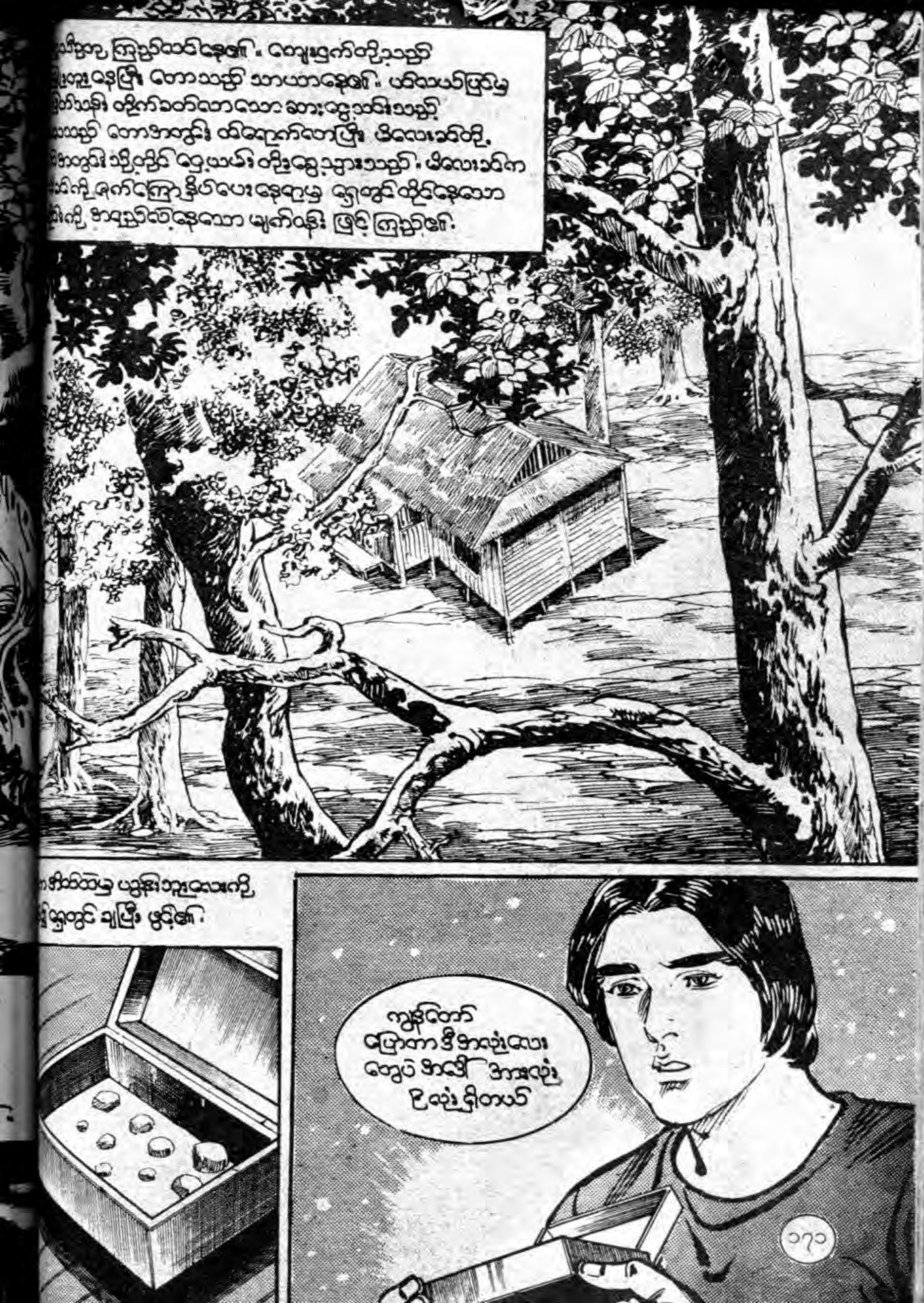
...သီးတဲ့ ကြည့်သောင်နေ၏။ ကျေးငှက်တို့သည်
...ပျော်ရွှင်နေပြီး တောသည် သာယာနေ၏။ ပင်လယ်ပြင်မှ
...တိုက်ခတ်လာသော လေသာ ဆားငွေ့သင်းသည့်
...သည် တောအတွင်း ထိုးဖောက်လာပြီး ဖိလေးခင်တို့
...အတွင်း သို့တိုင် ဝှေ့ယမ်း တိုးဝှေ့သွားသည်။ ဖိလေးခင်က
...ကို ရက်ကြော နှိပ်ပေးနေရာမှ ရှေ့တွင် ထိုင်နေသော
...ကို အရည်လဲ့နေသော မျက်ဝန်း ဖြင့် ကြည့်၏။
...ဗီဒိုထဲမှ ပုလဲဘူးလေးကို
...ရှေ့တွင် ချပြီး ဖွင့်၏။
ကျနော် ပြောတာ ဒီ အလုံးလေး တွေပဲ အသေး အလုံး ၉ လုံး ရှိတယ်

ဒေါ်မြရီဖြိုးက သိပ်မကောင်း လှသော မျက်စိကြောင့် ပုဝါထုပ်ကို
ကိုင်ကာ ပွကြည့်သည်။

ဘာပုံပြင်လဲ ဖေါ်ကြီးရဲ့
...ပြဿနာပင် ယိုလွန်ခဲ့ ကာလသည်နှင့် ဆိုင်ယင်း ...ကန် ငါးခြောက်ဖုတ်နှင့် ကြက်သားကြော် ...ပန်းကန်တို့ကို ကိုင်၍ ရောက်လာပြီး ...ဖြင့် ချပေးသည်။
ဖေါ်ဖွားဝိုင်း က ခပ်ပေါ့ပေါ့ဖြင့် စဉ်းစားနေသည်။ ထိုသည် ဝေ့ဝဲ ဝေ့ဝဲ တွေးတောနေ သဖြင့် ရှေးရှိ ကာလဖြစ်ပေသည်။ ငြိမ်အတွင်း သည် အောမပြုနေပြီ။ ဒီအတွင်းမှာ ထိုအနီးသူ အိပ်မက် ဖို့ ကောင်းလောက်အောင် ရှိနေတော့၏။
ဒီညနေက ပုံမပြောဘူးတော့ နားထောင်ချင်ဘူး
၁၇၃
နက်ကျားသည် ငြိမ်အတွင်း သစ်ရွက်ခြောက်များကို လိုက်လံကိုက်ဖယ်၍ ခေတ္တကစား နေသည်ကို ဖေါ်ဖွားဝိုင်း ကြည့်ရင်း သက်ပြင်းချ၏။ ပြီးတော့မှ ... ။

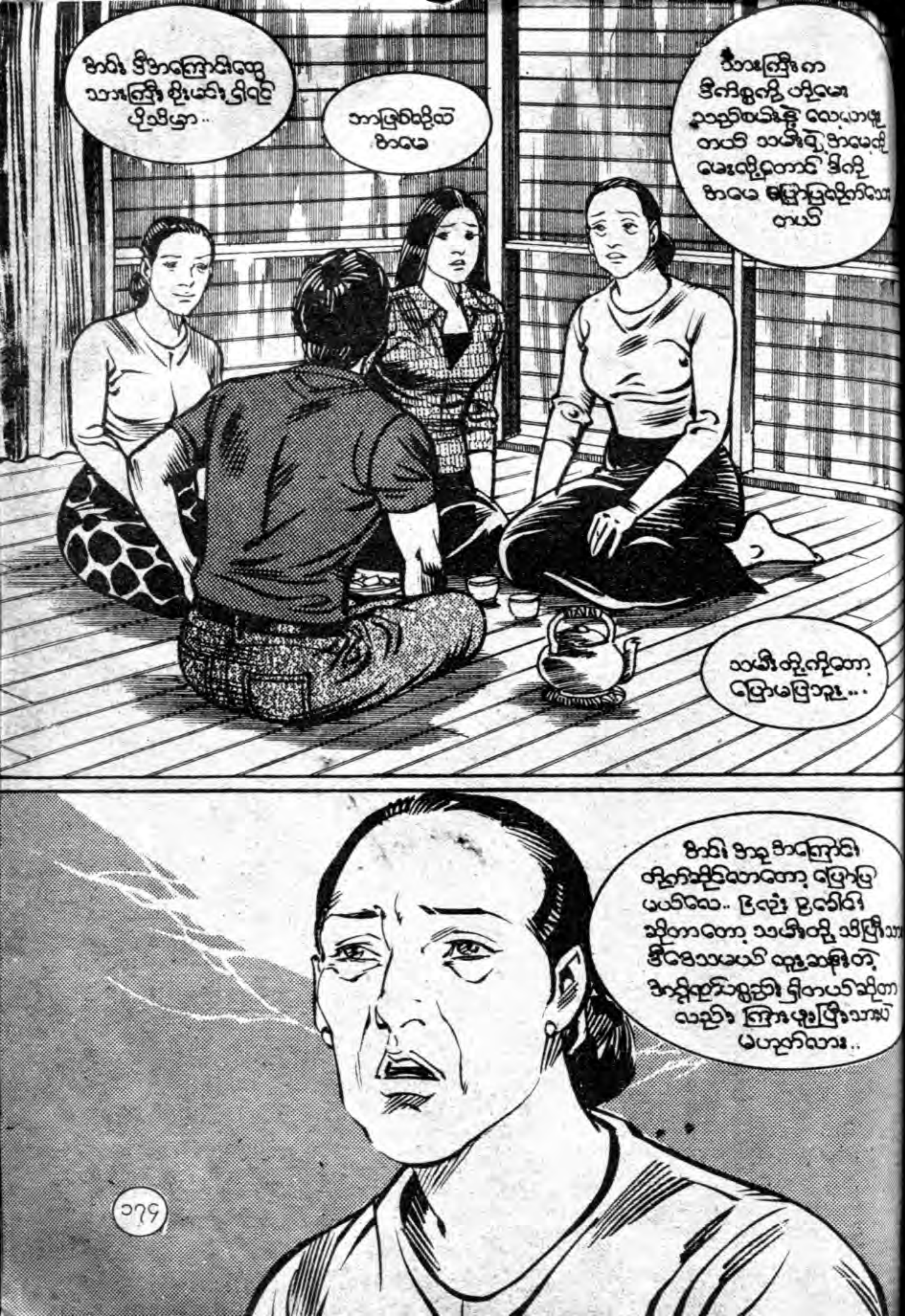
အဝါ၊ ဒီအကြောင်းတွေ သားကြီး စိုးယံ့ ရှိရင် ပိုသိမှာ..
ဘာဖြစ်ခဲ့လဲ အမေ
သားကြီးက ဒီကိစ္စကို ဟိုမှာ သူ့ဦးလေးနဲ့ လေ့လာဖူးတယ် သမီးရဲ့အမေကို မေးလို့ရတောင် ဒီကို အမေ မပြောပြနိုင်ခဲ့ဘူး တယ်
သမီးတို့ကိုတော့ ပြောမပြဘူး...
အဝါ၊ အခု အကြောင်းပါ ကျွန်ုပ်တို့လာတော့ ပြောပြမယ်လေ.. ဖြစ်လို့ မှတ်ပါ ဆိုတာတော့ သမီးတို့ သိပြီးသား ဒီမြေသာမယ် ရှေ့သစ်တဲ့ အကျိုးဆက်ပုဒ်ကြီး ရှိတယ်ဆိုတာ လည်း ကြားဖူးပြီးသားပဲ မဟုတ်လား..

ဒီအကြောင်းတော့ ကြားဖူးတာပေါ့ ... အဂ္ဂိရတ်ဆရာတွေက ဖြစ်ခဲ့တာနေမှာပါ ..
ဘယ်လိုဆို သေချာလေ အမေ..
ရှိတဲ့လူတွေ ချမ်းသာရောက်ကြမှာတဲ့
ရှိနေပြီ
၁၇၅

ဦးသဏ္ဍနဲ့တွေ့ပြီး ဦးသဏ္ဍလည်း မိဘာသာဝတီရဲ့ မိဘမှာ မျိုးထွက်ဦးပိုင်အောင် ဖြစ်ရတယ်တဲ့.. ဦးသဏ္ဍဟာ ပညာဓာရေးအသွား သက်ပြုကပေးမယ်. မိဘာသာဝတီကြောင့် ပေါက်မြောက်အောင်မြင်ပို့ဟာ ကြိုးကြာပြီး နောက်ဆုံး မိသင်မှာ တစ်ခုရှိနေတယ်တဲ့ အဲဒါကြောင့် ဦးသဏ္ဍဟာ မိဘာသာဝတီကို ရှုရက်တော့ပါ ရှုရက်ပြည့်ရင် ဘဲ့ ဖြစ်ဖို့တောမယ်.. အဲဒီအခါကျရင် သူ့ ယုံကြည်အောင်မြင်လို့ ငွေငွေကျေးသည်း ဖြစ်စေမယ်
မိဘာသာကြိုးသည် ခါနာမဲ့ဖွားရဲ့ နေ့ဦးပါမယ်. အဲဒါသည်း ရမယ် နောက်ဆုံး ... မိဘာသာဝတီ ယိုင်ကျ ခြင်ထွက်ပြီးကြတဲ့ တိုင်းပြည်ကိုတောင် အပိုင်းပြီး ငါတို့ ထီး နန်း ပိုင်မယ် ပျော်ပျော်ကြီး နေကြမယ်လို့ ဆိုပြီး ဦးသဏ္ဍ ရှုရက် ရှုအောင်သွားတယ်တဲ့.
အဲဒီ ရှုရက် ခါတွင်းမှာ မိဘာသာဝတီဟာ အဝိမတာနဲ့ ရက်တက်ကြွမ်းကြတဲ့ တဲ့ တောလယ် မုဆိုးကြီး တစ်ဦးနဲ့ တွေ့ပြီး သူ့ အာမေ လယ်အော်ကို ထိုက်ခံ့ဘာကနေ မုဆိုးကြီးကို ဦးသဏ္ဍ အကြောင်း ပြောပြတယ်တဲ့.

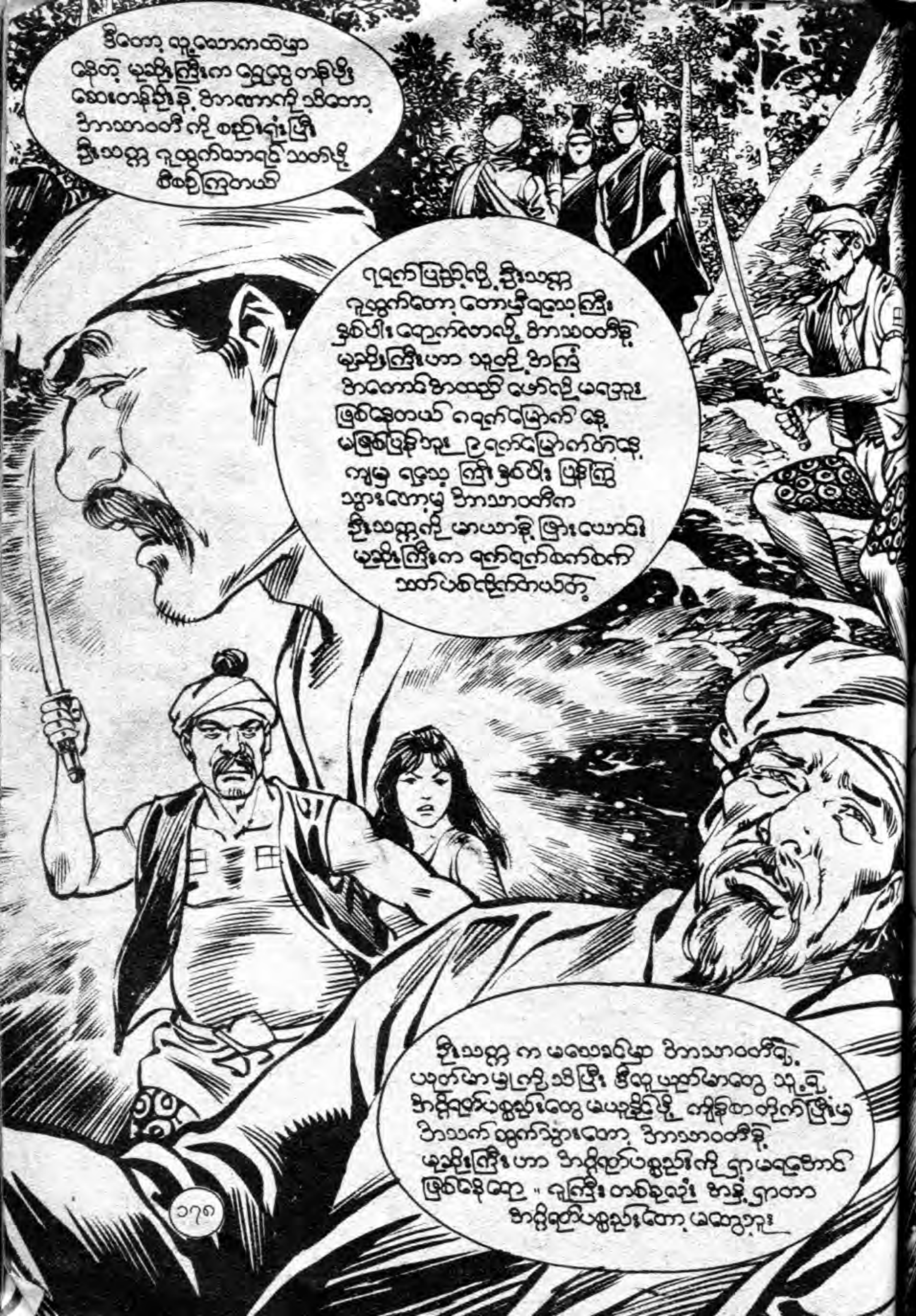

ဒီတော့ လူ့လောကထဲမှာ နေတဲ့ မှော်ဆိုးကြီးက ရှုပ်ရှုပ် တခုဖို့ ဆေးတခုညှိုးခဲ့ ဗိဘာကာကို သိတော့ ဗိဘာသာဝတီ ကို စည်းရုံးပြီး ဦးသဏ္ဍ ဂူထွက်လာရင် သတ်ဖို့ စီစဉ်ကြတယ်
ဂူရှက်ဖြည့်လို့ ဦးသဏ္ဍ ဂူထွက်တော့ တောမှီရှာသူ့ကြီး ခြစ်ပါး ရောက်လာလို့ ဗိဘာသာဝတီနဲ့ မှော်ဆိုးကြီးဟာ သူတို့ အကြံ အကောင်အထည် ဖော်လို့ မရဘူး ဖြစ်နေတယ် ဂရုဏ်ဖြောက် နေ့ မဖြစ်ပြန်ဘူး ဥရုဏ်ဖြောက်တဲ့နေ့ ကျမှ ရှုသူ့ ကြီး ခြစ်ပါး ပြန်ကြွ သွားလော့မှ ဗိဘာသာဝတီက ဦးသဏ္ဍကို မာယာနဲ့ ဖြားယောင်း မှော်ဆိုးကြီးက ရက်ရက်စက်စက် သတ်ပစ်လိုက်တယ်တဲ့
ဦးသဏ္ဍ က မသေခင်မှာ ဗိဘာသာဝတီရဲ့ ပတ်မှာ မှာကို သိပြီး ဗိုလ်လူ ပညာမှာတွေ သူ့ရဲ့ အင်္ဂါရုပ်ပစ္စည်းတွေ မယူနိုင်ဖို့ ကျိန်စာတိုက်ပြီးမှ အသက်ထွက်သွားတော့ ဗိဘာသာဝတီနဲ့ မှော်ဆိုးကြီးဟာ အင်္ဂါရုပ်ပစ္စည်းကို ရှာမရပေဘောင် ဖြစ်နေကြ ။ ဂူကြီး တစ်ခုလုံး မှာနှံ့ရှာတာ အင်္ဂါရုပ်ပစ္စည်းတော့ မတွေ့ဘူး

ဘယ်ဒီအချိန်က
နှစ်မှာ မယ်တော့ အသောင်း
ကျောက်ဂူကြီး
ကို တွေ့ရတာ
တဲ့
နောက်တော့
ပန္နသွန်းကို ဘယ်မှာမှ
ရှာမရတော့ အသံ့ မှုန်ညိုကြီးက
ပေါ်လာ ထွက်ပြီး အာသာဝတီ
ကိုပါ ဓားနဲ့ ခုတ်သတ်
ရော...
အာသာဝတီ လည်း
ကျောက်ခေါင်းတလား တစ်ခုထဲကျ
အသက်ကျန်တဲ့ အချိန်ကျတော့
ကောင်းကင်ကြီး တစ်ခုလုံး မှိုင်းကြီး
လေကြီး ကျပြီး ကျောက်ဂူကြီးကို
လောင်မြိုက် မိုးကြီး ပစ်လိုက်တာ
ဂူကြီး တစ်ခုလုံး ပြိုကျလို့ မှုန်ညိုကြီးလည်း
ရုပ်တိုက်ပြီး အမှိုက်ထွက်သွားပါ
သွားတယ်ပါတဲ့
အမလေးရှင့်
ကြောက်စရာကြီး
အစ်မတော်နန်းက ထုံ့ဖွဲ့ စကားကြွ
လက်ခြင်းဖက်ကို ပိုက်ကာ
ရင်ခုန် စကားသံ တိုးကာပ
လာသည်

အစ်မထွေးရို့
ဒီကျတော့ ...
ကြောက်တယ်
ဒီလို ကြောက်တာပေါ့
ဘာမှသိ ညာမသိကြီး
ဘယ်လိုသူ ဘယ်ဝါတော့ကောင်
ကိုမှ မကြောက်ပေမယ့်
မမြင်ရတဲ့ဟာတွေကိုတော့
ကြောက်တယ် မိလေးသင်ရဲ့
အခုတော့ နေရောင်ပျောက်
သွားသလို .. ဒါပဲ
အဲဒါ တကယ်လော
ရှိပါ့ အစ်မထွေးရဲ့
သကြီးနဲ့ နီးဖြို
မပတ်သက်လား
သကြီးနဲ့ မို့
စောစောက ရှုမလား
မသိဘူး နော်
အဲဒါတွေ
ထားပါ အမေရယ်
အမေက ဒီစကားတွေ
တွေကို သမီးတို့ကို
တစ်ခါမှ မပြောပြဖူး
ဘူး ..

ဟင့်
ဒါးကျွန်းက ပုံပြင်လိုလို
ဖကလိုလို ဟာကြီးကို အမေက
ယပ်ငယ်ကျွန်းက ဦးလွန်းလို့တဲ့
အဘိုးက ချော့ရှုံး ခဏခဏ
ပြောပြလို့ မှတ်မိနေတာ အမေတို့
အမေတို့ ကျတော့ ပြောသံ
မကြားလို့ ပျောက်ကွယ်မတတ်
ဖြစ်ကုန်တာ..
ယုံရခက် မယုံရခက် ဖြစ်နေသော
အကြောင်းအရာကို ဝိုင်း
ဝေးဝေး နက်နက် စဉ်းစားကြည့်
နေသည်။ ပုံပြင် အရ ကွင်းဆက်
ဖြစ်နေသည်က အတွက်ထွက်ပရှုည်း။
ပုံပြင်တွင် ပါပြီး သူ့ကို ယသီသော
ကျောက်ဒေါ်ပြ ဗြဒေါ်ပြ။
အခုဟာက
စကားစပ်မိလို့
ပြန်ပြောတာကွယ့်
သူ့လက်တွင် ရှောက်နေသည်က
ကျောက်သေတ္တာတစ်လုံး ရှိ သည့်
အလုံးသေး ကျိုးလုံး သက်သေပြ
မရှိသေးသော ယောင်းသည်း အသက်ဒါမှ
တော့ ရှိနေသည်မှာ သေချာ၏။

မိသေးက သဘွတ်လုံးလေးများကို
ယွန်းမှူး ဗန်းကွင်း ပြန်ထည့်ကာ
မှူးကို ပြန်ပိတ်၍ စိုင်းကိုပြန်ပေး၏။
စိုင်း ဘောဘောသယ် ဘာမှန်းမသိဘဲ သိမ်းထားရအုံးမှာပဲ။။
စိုင်း ဘေဘေချာချာ သိမ်းထားဦးနော်
အေးပေါ့ကွယ် တစ်နေ့တော့ သိလာရမှာပါ။။
ဟုတ်ကဲ့ ဒါကို သိချင်လို့သာ ရှုထဲက စာပေါ်ကို့ အိမ်ကို့ ကျွန်တော် တစ်ခေါက် ရောက်သေးတယ်
ဟုတ်လား
၁၈၂

ပါခွင့်ထိုင်း ရော မိလေးခင် ပါ အံ့ဩသလို ဖြစ်၍ ဖိုးက ကျိုးကျိုးမဲ့ လေတာတစ်စုံ ပြည့်သည် ဟု ကြား၍ သွားရှာမိသည့် အကြောင်းကိုလည်း ပြောပြသည်။
အဲဒါ ညတိုင်း အိမ်မှာ မရှိရင်တော့ ဒီအိမ်မှာ ရှိနိုင်တာပေါ့ ကျွန်ုပ် သားကြီး ယက်ကန် ရောက် နေတာ မှန်ရင်တော့ အမေမိတို့ ရှာထားပါ မယ်
ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော် ပြန်ပါ ဦးမယ်
ဖိုးက ခွေးကြောက်တတ်၍ တွန့်ဆုတ်နေသည်။ မိလေးခင်က ဖိုးကို ခြံဝအထိ လိုက်ပို့ ပေးသည်။
ဖိုးကိုမြင်တော့ နက်ကျားက ပြေးလာသည်။
ဖိုးပါ ပြန်မယ်နော် မိလေး..
ဟုတ်.... ဟုတ်ကဲ့
မိလေးခင်နှင့် နက်ကျားက တစ်ပြိုင်နက် တည်း ထိုထို ခြောက်လှန့်လိုက်ကြသည်။

ဒီပါက စိတ်မှရှည်စွာဖြင့် ပြောနေသည်။ မာလာ၏ တဲသည် အလှုံ သောမြို့ အလယ်တွင် ရှိပြီး အမိုး ပိုကောင်း ကာ သူ့ တစ်ခုတည်း နေသည်ဟု တိတ်ဆိတ်နေလေ ရှိသည်။

ဖုန်းတော့မှ ဒီပါက ဆောဆော
ရောက်လာပြီး မာလာထံမှ
ယူသွားသော ပေစာထုပ်ကို
ပေးရင်း စိတ်ရှည်ရှည်ဖြင့်စောင့်
နေပုံ ရသည်။
ဆရာဦး တစ်ပါးလည်း မင်း
ပေဒါကို လေ့လာ
ပြီး လုပ်တာ
ကောင်းမသေဘဲ ငါးယောင်ဖြေပဲ
သေခဲ့တယ် မဟုတ်လား
ငါးဖောင်းပြီးက စိတ်မင်း
ဒါကြောင့် သေတာကွ
ဒီလောက် လျှော့ရွေးတာတဲ့
ကောင် ကိုမင်း လက်လား
ချွေးပို့ ဖြစ်တာပဲ
ဟား
ဓာလုပ်ပညာ တို့က
ဒါကို ဂရုစိုက်ရမယ်
မဟုတ်လား ဦးပါရ
ကိုမင်း ကျုတ်
သွားလေ ယောက်ပြီပဲ
ဘာမှ ခြောက်တာ
မျှဝိုဒ်တာ မရှိတော့
တာကွာ
ပေစာထုပ်မှာ ရေးထားတာက
အဂ္ဂိရတ်ပညာရှင်းကွ ဦးသဘ ရကာ ထွက်တော့
ထွက် ထွက်ချင်း ရှာသူ နှစ်ပါးနဲ့ တွေ့တယ်
သူ ပညာရှင်းကို ရှာသူကြီး နှစ်ပါးကို
အဲဒါကို ရဲ့
ကြီးက ရှိမယ်
တို့ ဦးသဘကို ကြာ..

ဒီပေစာထုပ်ကို ရေးတာက ရသေ့ ကြီး နှစ်ပါးထဲက တစ်ပါးရဲ့ တပည့် ဖိုးသူတော်က ရေးတာ
ပျောက်တယ် ဆိုဒါကြောင့် ကျောက်သေတ္တာနဲ့ ထည့်ပြီး ဖွက်ခဲ့တာ ဦးသန္တာရဲ့ အဂ္ဂိရတ် ပစ္စည်းလို့ ... တစ်စိတ်တစ်ချို့ပြောတာပေါ့
တချို့ အပိုင်းတွေ ဖတ်ရတာ ငါ နားမလည် ဘူး ကွ..
အေး..ပျောက်တယ် ... တွေ..မြို့တော့ ပါဦးတွေ ... ပါတော့...
မာလာက ပြောရင်း ပေစာထုပ်ကို ကြိုးဖြေပြီး တစ်ရွက်ချင်း ကြည့်
ရသေ့ကြီး နှစ်ပါးက ဦးသန္တာ ... ပစ္စည်းကို မာယာတဲ့ လူတွေ လက်ထဲ မရောက်ရအောင် ဆိုပြီး ကျောက် သေတ္တာ နှစ်လုံး လုပ်တယ် သေတ္တာတစ်လုံးထဲမှာ အဂ္ဂိရတ် ပစ္စည်းကိုထည့် ဒီ သေတ္တာကို ဖွင့်ဖို့ သော့ချက်အဖြစ် အပေါက် မြပေါက်ဖောက်တယ်

အဲဒီ အပေါက်ကြီးပေါက်ကြီး ထည့်ပြီး ဖွင့်ဖို့ သတ္တုလုံး ဖြ လုံးကို ရွာသူကြီး တစ်ယောက်က စီရင်တယ် ဒီသေတ္တာဟာ ဒီသတ္တု ကျွဲလုံး ထည့်ပြီး ဖွင့်မှ ရမယ်တဲ့ အလေးချိန် အလျှပ် အတား ပြီးတော့ ရွေနီ သံ ဖြဦး သုပ် ခဲ ဒီတွေ ပါဝင်မှု အချိုးအစား မတူညီတဲ့ သတ္တုလုံးလေးတွေ ဖြစ်လို့ တခြား ဆိုက်တူ အလျှပ် ဘယ်လိုပဲ နဲ့မှ ထည့်ဖွင့်လို့ မရဘူးတဲ့
ဒီမြလုံးဟာ သော့ပေါ့
အေး ဟုတ်တယ် အဲဒါကြောင့် ဒီအလုံး ဖြလုံးကို ကျော်ကြား ကျောက် သေတ္တာ တစ်လုံးနဲ့ သယ်သယ်ထည့်ပြီး ရွာသူကြီး ဦးစိုး တစ်ပါးကို ကျောက် သေတ္တာ တစ်လုံးပဲ ထိန်းသိမ်းထားခဲ့ ကြတယ်တဲ့ ဒီအောက်က ရှုပ်ယှက်ခတ် နေတဲ့ တက ရွာသူကြီးတွေ မရှိတော့တဲ့ နောက်ပိုင်း သေတ္တာ ပြုပြင်ထားခဲ့တဲ့ နေရာ ကွ ...

မောင်က ဖတ်ရဖို့တော်တော် နားလည်တာပဲ
ငါ ဖတ်တတ်တာ မဟုတ်ဘူး နန်းကြာဖြူ ဖတ်ပြတာ။ ဒီပေစာ ကိုမင်း ဆီ ရောက် နေတယ် ဆိုတာလည်း နန်းကြာဖြူ ပြောလို့.
ကဲ.. အဲဒါဆိုလည်း ဟိုကောင့်ဆီ ရောက်နေတဲ့ သေတ္တာကို ဘယ်လို ရအောင် ယူမလဲ
ငါစီစဉ်မယ် ဒီပါ ဒီကောင်ပဲ သေတ္တာ တစ်လုံးနဲ့ဘာမှ လုပ်လို့မရပါဘူး ကွာ
ဟာ.. မောင်ကလေးလည်း အဂ္ဂိရတ်သေတ္တာဆိုရင် သေတ္တာကြီး ဖျက်ပြီး ထု ဖွင့်ပစ်မှာပေါ့
မဖြစ်ဘူး ဒီပါလေ အဲဒီလို ထူးဆန်း ချိုးဖဲ့လိုက်ရင် အထဲက ဟာတွေ ပျက်စီး ပျောက်ပျက်ကုန်မယ်လို့. မှတ်တမ်းမှာ ရေးထားတယ်

ဟာ ဟော့ကောင်
ပြောရင်း ဆိုရင်း ဟိုမှာ
ယင်း ယိန်းမ လာပြီ
ဤပါပြော၍ ယာလ လှမ်းကြည့်ပါတော့
သစ်ပင်ပြိုဆောက်တွင် ခပ်သွက်သွက်
လျှောက်လာနေသော နုနုကြာဖြူကို
ယာလေ တွေ့လိုက်ရလေသည်။
၁၈၉
ပဆိုင်းကို ပခုံးတစ်ဘက်တွင် လွယ်ထားပြီး
လက်တစ်ဖက်က တူမီး သေနတ်ကို ကိုင်ထားပေါ့။
ပန်းပင် ခါကိုင်း အကက်ကြားမှ နေခြည်ပြောက်က
နုနုကြာဖြူကို ထိတစ်ချက် မထိတစ်ချက်
ကျယ်ထိုက် ပေါ်လိုက်သွင့် ၊ ယာလကို မြင်တော့
နုနုကြာဖြူ အပြုံးတစ်ချက် လက်သွင်ပြုပါသွားလေ၏။

မိလေးခင်နှင့် မိထွေနိုးတို့ တစ်ခိုခိုမယုံ ခိုနွံ့ ပေစာထုပ်ကို
ရှာကြသော်လည်း ဘယ်ပါနေရာမှ မတွေ့၊ ခြုံထဲမှ ခြံစောင့်ခွေးမျို့.
တစ်ချက်ဆာတလေး ဟူ၍ မျှားမျှား စားစား မြည်။
မရှိပါဘူးတော် ပေစာထုပ်ဆိုတာ လေးသေးမှ မဟုတ်ဘဲ တာ..
ရှေ့ထဲက ဗိုလ်ပဲ မှာလည်းမရှိဘူးတော့ ဗာခိသတ္တုမြို့.
ဟိုမှာလည်း မရှိ ဒီမှာလည်း မရှိ ဆိုတော့ ဘယ့် ဆီမှာ မှုံတော့လို့နေမှာ ပေါ့ ..
အေးဟဲ့ နေဦး ငါတစ်ခု စဉ်းစားမိတယ် သားကြီး ထွက်သွားတဲ့ ဗိုဒီနေ့က ဗိုဝတ်နဲ့ ပတ်ထားတဲ့ ရှည်ရှည် အထုပ် အစ်ထုပ်ကို ကိုင်သွားတာ တွေ့လိုက်ပါသလားတို့.
ဪကြီးဟာက ဝေသျှာလိုလား
၁၉၀

အင်း၊ ပျောက်တယ် ပါသွားတော့ အဖေက သူ့ ပျောက်သွားသွားတာ ပဲတဲ့ ဟုတ်တယ်
အပြာနဲ့ယပ် အမြဲဖြင်းနဲ့ ပျောက်သွား သွားတယ်ဆို မဟုတ်ဘူး လား...
အေး အေး ဟုတ်တယ်သမီး ပေစာထွက် မှိုရှိ ပျောက်သွားသွားတယ်ပဲခို့ ပတ်တာ ဖြစ်မယ်.. တခြား ဟာဆို ပုဆိုးစွတ် ဘာတို့နဲ့ ပတ်မှာပေါ့
အဲဒါ ဆိုရင်တော့ အမေပြောတာ ဖြစ်နိုင်ပါတယ် အစ်ကိုစိုးမင်း အသတ်ခံ ရပြီး ကတည်းက အဲဒီ ပျောက်သွားသွားပါလေရော့ ပျောက်နေခဲ့တာ

နှိုးရင်း ခြံသည် ပကတိ တိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက်နေ၏ ။ တစ်ခါတစ်ရံမှသာ ကျေးငှက်သာရက်တို့၏ အသံများကို ကြားရသည်။ လူသံ ဟူ၍ လုံးဝ မရှိ ။
ကျိုးပြားနှင့် နိုင်ပန်းပိန္နဲတို့ ခြံထဲသို့ ဆင်း သွားကြပြီ ဖြစ်၍ နိုင်ပန်းပိန္န တည်ထားခဲ့သော ရေနွေးအိုးက မီးသေလုပြီ ဖြစ်၍ မီးဖိုကထင်းများ ထပ်ထည့်ပေးခဲ့ပြီး အိပ်ခန်းပေါ်တက် လာခဲ့သည်။ ဖြီးတော့ သူ့ ပစ္စည်း ပုံများကြားမှ တစ်စုံတစ်ခုကို ရှာ၏။
သူ့ကျောပိုး အိတ်စာထဲတွင်ရှိ နိုးကြော်ဖြူ၏ အခန်းတွင်းမှ ထပ်ယူခဲ့သော ဗလာစာအုပ်နှင့် စာအုပ်ကြားတွင် ညှပ်ထားသော စာ ။ ဖြီးတော့ နိုးကြော်ဖြူ၏ ဘယ်လက်ရေး စာရွက်တို့ကို မတွေ့ရတော့။
ဗိုဒ်ပေဒီ သူ့ အတောအပြား သသေား ဟူ၍ နေရာအသုံ့ ရှာ အိပ်ရာ ခေါင်းအုံး အသုံ့ ရှာသည်။ လုံးဝ မတွေ့တော့ သည်တော့ သံသယစိတ်တို့ ကြီး လာသည်။

ကျက်စွဲမပါသော စာမျို့ တိုင်းပြည်မှ
သေဆုံးရခြင်းနှင့် သက်ဆိုင်ချင်မှ
သက်ဆိုင်ပေလိမ့်မည် ဟု ထင်ထားရာမှ
ယခုကဲ့သို့ ပျောက်ဆုံး သွားခြင်းသည်
သေချာပေါက် သက်ဆိုင်နေတော့မည်ဟု
ကိုကြီး သိလိုက်ရပြီ။
ထိုစဉ်မှာပင် တံခါးမှ
ထွက်ခဲ့သော ခြေသံ
တစ်ခုကြောင့် ကိုကြီး
လှည့်ကြည့်လိုက်ရ
ဟင်
နှင်းကြာဖြူ
ဟုတ်ပါသည်။ နှင်းကြာဖြူသည် သူ့ အိမ်ပေါက်ဝမှ
ထွက်နေလေပြီမို့ ကိုကြီး အံ့အားတသင့်ဖြစ်ရတော့၏။
နှင်း ...
နှင်းကြာဖြူ
ဟုတ်ပါတယ်
ကိုကိုကြီး ရဲ့ တကတည်း
မဖြစ်ဘူးတော့ ကျနေ
တာပဲ
ရော့သည်ကို
ဝေ့ဦးလေ
အို..ဟို..
..ဟို
ဟို..
နှင်းကြာဖြူ
ဘာလာလုပ်
တာလဲ

ညနေခင်း ခြံများသည် အနည်းငယ် လှုပ်ရှားပြီး ဖြတ်သန်း သွားသော ရှုသည်မှာလည်း ပေါ့ ရောက် များ ... ကြားမှ နုနုကြာဖြူ တစ်ယောက်တည်း ရောက်လာ သည်ကို စိုင်း အံ့ဩမဆုံး ။
နုနုကြာဖြူက ခပ်ပြုံးပြုံး ပြောရင်း ခပ်သွက်သွက်ပင် စိုင်း အနီးတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်၏ ။ မွှေးသင်းသော နုနုကြာဖြူ၏ ကိုယ်မှ ရနံ့ သင်း ပျံ့ပျံ့ နှင့် အတူ နူးညံ့ ရှိလှသော လက်တစ်ဖက်က စိုင်း၏ လက်ကို ဆုပ်ကိုင်
ကိုကိုကသာ သတိမရတာ ... နုနုက လွမ်းနေ ပြီ ...
မလာရဘူးလား ကိုကိုနဲ့ကို သတိရလို့ လွမ်းနေလို့
ဒီကြောင့် ကိုကို စားဖို့ ဟင်းပို့ရင်း လာခဲ့တာ
ဘာလဲ နုနု လာတာ မကြိုက် ဘူးလား နုနု အခုထိ ဝတ်တုန်းက ဝင်ပြီးတော့
စိုင်း ဘာပြောရမှန်း မသိ ၊ တံတွေး နင်သလို ဖြစ်နေပြီး ပြန့်ကျဲနေသော ပန်းညိုများ ကြားမှ သစ္စာဖြူ လေး ဖြစ်ပုံ ထည်ဝါသော ပန်းနုမှုန် ကျော့ပျိုး အိမ်ကထဲ ပြန့်ထသည် လိုက်သည်။

ကျောက်သေတ္တာ ဘယ်က .. ကျောက် သေတ္တာလဲ နုနု
ကိုကြီး မျက်နှာကို နုနု ကြာကြာ အသေအချာ ကြည့်သည်။ အကြိမ်ကြိမ်။ ပြီးတော့မှ ကိုကြီး မျက်နှာကို သူ့ လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ကိုင်ကာ ။
ကျွန်တော် ဒီမှာ မမှတ်မိတာလဲ ပျောက်လို့ ရှာနေ တာ ..
ဘာ မမှတ်မိလို့လဲ ဟင် နုနု ကလေးလေး မဟုတ်လေ ဟို ကျောက်သေတ္တာ လား
နုနုနဲ့ ကိုကြီး ကြားမှာ ဘာမှ ဖုံးကွယ်စရာ မရှိဘူးလေ. ထပ်ပါတယ် ကိုကြီး စိတ်ထဲ ကိုကြီး ရင်ထဲမှာ သံသယ ရှိရင်လည်း နုနုကို ပြော .. ကိုကြီး သိထားတာ ရှိရင်လည်း နုနုကို ပြော
၁၉၅
သင်းပျံ့သော ရနံ့သည် ကိုကြီးကို ပို၍ ရူးသွပ်စေလေသည်။ မွှေးကြိုင်သော

ကျောက်ခဲသေတ္တာ တစ်လုံး ဝိုင်း ရထားတယ်ပြီ ပြောတယ် ဒီပစ္စည်းကြောင့်ပဲ ကိုစိုးမင်း အသတ်ခံရပြီးပြီ အခုဝိုင်းလည်း ဒီပစ္စည်းနဲ့
မီးဖိုထောက်တွင် တည်ထားသော ရေနွေးအိုးက အငွေ့တထောင်းထောင်း ထလာပြီး မကြာမီ ပွက်ပွက် ဆူလာတော့၏။
ပတ်သက်နေတော့ ဝိုင်း အတွက် နို့ စိုးရိမ်ပါတယ်
နန်းကြာဖြူ၏ အပြောက ဝိုင်းကို ပျော့မသွားစေသည့်ပြင် ပို၍ ပင်ပန်း သွားစေခဲ့ရသည်။ သူ့ကိုယ်ကို မှီကပ်နေသော နန်းကြာဖြူကို ဝိုင်း အသာ တွန်းခွာ လိုက်၏။
ထိုရေနွေးအိုး တည်ထားသော မီးဖို အနီးသို့ စစ်ဖိနပ် စီးထားသော ခြေထော တစ်စုံ လာရပ်ပြီး အိမ်ထဲသို့ ရှုစိုက်၍ ကြ သည်။
ထိုစဉ်က မာလ
အိမ်ထဲမှ နန်းကြာဖြူကလေးသည် မာလကို လှမ်းမြင်လိုက်သဖြင့် ဝိုင်း အနီးမှ ခပ်ခွာခွာ သည်။
၁၉၆

ကိုမာလာ ...
နှင်း ဘာလို့ လိုက်လာ ဘာလဲ ငါ ဟို ကိစ္စကို မေးနေတာ
နှင်း ကြာပြီကော နွန်းကြာဖြူ ငါ နှင်းကို စိတ်မချဘူး ထင်တဲ့အတိုင်း ဟိုကောင့် ပေါင်ပေါ်ကို တက်ထိုင်မယ်လို့ လုပ်နေပြီ
အော်း .. ငါ မာလာပါ နွန်းကြာဖြူ နှင်း ဘယ်တုန်းက ရောက် နေတာလဲ
မာလာ အာသံက နည်းနည်း မာနေသည်ကို သတိပြုမိသော နွန်းကြာဖြူက အိမ်ပေါ်မှ သင်းသွား သဖြင့် စိုင်းက ကျောပိုး အိတ်ကို ကောက်လွယ်လိုက်သည်။
မာလာ နော် နှင်း အခုလို အရမ်း မစွပ်စွဲနဲ့ နှင်း ဦးစိုင်းတို့ ကိစ္စ ငါ လုပ်နေတာ
နှစ်ယောက်သား တိုးတိုး ကျိတ်ကာ ပြောနေကြသဖြင့် စိုင်း က မကြားတချက် ကြားတချက် ထို့ကြောင့် အိမ်ပေါ်သို့ မသိမသာ နားစွင့် နေလိုက်သည်။
၁၉၇
ဦးကိစ္စက ဒီလောက် ကြာရော မရှိဘူးလေ နှင်းဟာ ငြိ ချိတ်တက်တယ် ဆိုးမင်းနဲ့ ရည်းစား ဖြစ်နေတဲ့ ကြားထဲက နှင်း ငါ့ ကြိုထဲ ရောက်လာမှာ တာပါ ...

ဖြူးတော့ စိုးမငြိ ပေးစာထည့်ရလာတယ် ဆိုတာလဲ နှင်ငါ့ကို ပြောတာပဲ.. ဒီချစ်သူ ဟိုကောင်ကို ငါ့ အကြောင်း နှင်မပြောဘူး လို့ ငါဘယ်လို ယုံရမှာလဲ...ဟ
ရော် တော်ပြီ ဒီကိစ္စ နှင်နဲ့ငါ နောက်မှ ရှင်းမယ်
ကျော်ထွာ ပြောခဲ့သော စကား မှန်နေပြီ ပိုလေးခင်က တစ်ဘက်သား အကြောင်း မပြောလိုဖြင့် မပြောခဲ့သော်လည်း ဟသုမှ စိုင်း သိရှိသွားပြီ။ မြို့ပေါက်ထက် ကြောက်စရာကောင်းသည့် နှိုးကြ
စိုင်း.. နှိုး ပြန်ပို့မယ်ပဲ စိုင်း အတွက် ယူလာတဲ့ ဟင်းချိုင့် ဖိုးဖို့နားမှာ တင်ထားတယ်...
ကျောက် တစ်ခေါက်လာမှ ချိုင့် ပြန်ယူမယ်
ဟုတ်.. ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်မာလ တော့ အေးအေးဆေးဆေး နေပါဦးသား

မာလာနှင့် နန်းကြာဖြူ နှစ်ယောက်
ခွဲခွာ ထွက်သွား လေသည်။
အဲ ကျွန်တော်လည်း
သွားစရာ ရှိသေးလို့
နောက်မှပဲ နော်
မာလာတို့ ထွက်သွားပြီး ဗိတာနန်ကြာမှ
ဦးပုညနှင့် ပိန်ကြာ ဝိုင်း အာနီးသို့ ရောက်
လာကာ ..
ဆရာကို
ကျွန်တော်တစ်ခု
ပြောရဦးမယ်
ဘာများလဲ
ကိုဦးပုညနှင့်ပိန်
မာလာ ဆိုတဲ့
လူကို သိပ်ယုံလို့
မဖြစ်ဘူး
ဘာဖြစ်လို့လဲကွ
အာရုံခံတယောက ..
ဒိုဘိုမ်းကို ရှာစပေယောက်ပင်
သွားတာ ကျွန်တော်မြင်လိုက်
တယ် ဆရာ .. ဂိုဏ်းတို့ရဲ့ ဂိုဏ်းဝင်ထိ
ဆိုတော့ ဆရာမြင်နိုင်လာတယ်
ထင်တာ ..

နောက်တော့ အဲဒီနေ့က ဆရာပြန် မလာဘူး၊ အခု ကိုမှာလကို တွေ့လိုက်တော့မှ အဲဒီနေ့က တွေ့လိုက်တဲ့ ပုံသဏ္ဌာန်ဟာ ဒီလူ့ ပုံသဏ္ဌာန်မှန်း သတိထားမိတယ်
သေချာတယ် ဆရာ ဆရာ့ဘာပေါက်သေးလဲ အဖြူတန်ပဆုညိုးတွေ ဘာတွေ
ပဆုညိုးတော့ မပျက်ဘူး အဖြူတော့ တန်တယ် လက်ရှေ့ လက်ရှေ့တာရှက် ပေါက် နေတယ်..
ဟာ သေချာရဲ့လား ကိုနိုင်ပန်းဆိုင်
ဟင်

နက်ကျား၏ အဖြစ်အပျက်ကို ကြည့်၍ ဒေါ်ခြင့်ပိုင် အံ့ဩသွားသည်။ ဒေါ်ခြင့်ပိုင် ခြံထဲတွင် လမ်းလျှောက်နေသည့် နက်ကျားတစ်ကောက်ကောက် လိုက်နေပြီး ဒေါ်ခြင့်ပိုင်က ခုံရှည်ပေါ် ထောက်ရှိ ခုံတန်းတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်တော့ နက်ကျားက တစ်စုံတစ်ခုကို ချီလာကာ ဒေါ်ခြင့်ပိုင် ထိုင်နေသော ခုံတန်းပေါ် တင်ပေးသည်။
ဒေါ်ခြင့်ပိုင် ကြည့်လိုက်တော့ သားကြီးစိုးမင်း ရှိစဉ်က ဆောင်းနေကျ ဦးထုပ်။ ဒေါ်ခြင့်ပိုင် ကိုယ်တိုင် ဝယ်ပေးသော ဦးထုပ်ကို မှတ်မိလေသည်။
သမီးရေ... မိလေး... ဒီမှာ လာကြည့်စမ်းပါဦး...
အစ်ကိုစိုးမင်း ဝတ်ဆောင်းတာ သေချာ ပါတယ် အမေရယ်
မိလေးသင်းလည်း တအံ့တဩ ဖြစ်သွားရ၏။
နက်ကျားက အမြီးလှုပ်ကာ ဟောင်ပြတော့ ဒေါ်ခြင့်ပိုင်း မျက်ရည်လည်လာ၏။

ငါ့သားကြီး အမေ့ဆီမှာ အကြွေး ကျန်ရစ်နေလို့ ဒီဘဝကို ပြန် ရောက်လာတာလား ကွယ်
ဟုတ်လား နက်ကျား နင်ဟာ ငါ့အစ်ကို နော်
နက်ကျားက နားရွက်ထောင်ထားပြီး မြီးကော့ ဟိုဖြေ သည်ဖြေ နှစ်ချက်လောက် ပြုပြီးတော့ မိလေးခင်၏ ခြေကျင်းကို ပွတ်တော့သည်
အဲဒါဆိုရင် ပေတာထွန်း ဘယ်ပါမှာ ထားလဲ နက်ကျား ပေတာထွန်းသိတယ်ပါ မဟုတ်လား
ဟုတ်နေပြီလား ယာပီဘူ့ အမေ သင်္ချိုင်း လိုက်ကြည့် မယ်
နက်ကျားက အိမ်နောက်ဘက်သို့ သွားသဖြင့် မိလေးခင်က လိုက်သွားသည်။ နေသည် တောင်ပို့ ဖြစ်သော်လည်း ခြံနောက် ချုံပုတ်များ သစ်ပင်ကြီး နည်းနည်း အလယ်တွင် တောင်နေသဲ၊ ချုံတော ခြေတွင် ရေတွင်းရှိပြီး ဟင်း သီး ဟင်းရွက် သီးပင်တို့ကို ချုံပုတ် တစ်ချောက် ရှိကြသည်။

ရေတွင်းမှ ရေငင်ကာ
နက်ကျား
ဘာပြုမလို့လဲ
မသိဘူး
ဖြစ်
လဲ
လိုက်
ပြုမလို့ နေမှာလဲ
တော ..
နက်ကျား က ရေတွင်း အနီးမှ ဖြတ်၍ ခြုံချောက် အတိုင်း ပြေးကာ ဆက်သွားသည်။
ရေတွင်းနှင့်
လုံးဝ မမြင်ရသော နေရာ။ သည်နေရာတွင်
ဖြစ်၏။
နက်ကျားက ကြက်ဟင်းခါး
တောက်သို့ ထိုးဝင်ကာ မြေကြီးကို
လက်ဖြင့် ယက်လေပြီ။
ဝင်ကာ ကြည့်၏။
၂၀၃

ဟော...
ဘာလုပ်နေတာ
လဲ..

တောင်ခနဲ အနက်ကြောင့် ကျူပိုသော
ဓါး တူရွင်းသည် အမှောင် တစ်ခုကို
ထိမိသော အသံ ထွက်လာသည်။
ဟော
အမယ်ပြီးသာ
ခပ်ရှုပ်တော့ နင်နဲ့
ငါ တွေ့ပြီသာမှတ်
နိုက်ကျား
နေညို့သည် ကောင်းကင်နားနောက်
ထိရောက်သွားပြီ ဖြစ်၍
ကျွန်းထိပ်ပြင် သစ်ပင်အများတွင်
သာ... နေရောင်ရှိတော့သည်မို့
ခပ်သွက်သွက် ဆက်တူးကြရာ
လေးထောင့် ကျောက်သားချပ်
သဏ္ဌာန် တွေ့ရှိကြရသည်။
ပေတာလည်း
မပျက်ဘူး
မိလေးခင်
သေတ္တာနဲ့တူတယ်
၂၀၅
နှစ်ယောက် ခြေတစ်ချက်ချက်ပယက်ဖော်၍
ခြေပေါ်ဒီ့ မောင်ကြည့်လိုက်သောအခါ
ကျောက်သေတ္တာ အိုကြီးပေါ်လေည်း
အဖုံးကိုလည်း မတွေ့ရသဖြင့်
ဖွင့်စရာ နေရာလည်း မရှိ။

ဝုတ် — ဝုတ်
နက်ကျားက မြူးတူးစွာ ဟောင်ပြီး စင်ခြောက်မှ ထွက်၍ ပတ်ချာ လှည့် ပြေးသည်။ မိသေးသင်းနှင့် မိထွန်း သစ်ရွက်တွင် ကပ်နေသော မြေစာများကို ပွတ်သပ် ရှင်းလင်းလိုက်ရာ သည့်အခါ အပေါ်ဖုံး၌ တစ်နေရာတွင် မြေကြီးကို ဖောက်ဝင်နေသော အဝိုင်းပေါက်လို့ နေရာများကို တွေ့ရသဖြင့် တူကြောင်းများဖြင့် ထိုးကာ မြေကြီးများကို ကော် ထုတ်လိုက်တော့ အရွယ်အစား မညီသည့် အပေါက်လေးများကိုတွေ့ ရသည်။
အားလုံးကို ရေတွက်ကြည့်တော့ ကိုးပေါက်။ မော်တော်ကား လောက်စာ အရွယ်မှ လက်ဖက် အရွယ် အထိ။
ဟာ.. ဒီ ဖိုင်းဘောက်က သတ္တုချိုင့်လေး တွေ့ပြီ သို့ အတော်ပဲ ထင်တယ်..
အယ်..
အသံတစ်ခုကြောင့် နှစ်ယောက်လုံး အထိတ်တလန့် ကြည့်လိုက်တော့ လူ ၃ ယောက် တူဖြိုး နှစ်လက် ဆွဲရင်း တစ်ချောင်း။
ဟေး ဟုတ်တာပေါ့ နှစ်ယောက်စလုံး ငြိမ်ငြိမ်နေ
၂၀၆

ဟုတ်တယ် ငါ မာလာ.. အဲဒီ သေနတ်ကို ဒီဘက် တွန်းလိုက်..
ဗိုလ်ထွန်းက အံ့ဩသံ ထွက်သွားသလို မာလာ့အသံက လည်း မာဆဲ။ မာလာနောက်မှ တူမီးသေနတ် ကိုင်ထားသည့် နှင်းကြာဖြူ နှင့် နောက်တွင် ဓားကိုင်ကာ ရပ်နေသော ဒီပါ၏ မျက်လုံးတို့က သေနတ်ဆီ အေးစက် တင်းမာလို့ နေကြ၏
နှင်း... နှင်းကြာဖြူ နင်တို့ ဘာလုပ်
ဘာလုပ်ပါ ပေစာ
ဒီက ဘာ သေနတ်မျိုးလို့ ဆဲ
ငါတို့ ဘာလုပ်တယ် ဆိုတာ နင့် ကိစ္စ မဟုတ်ဘူး မိလေးသင် ဒီ သေနတ်ကို လှဲချင်လို့ ငါတို့ ပိုက် နေတာ။
နင် မသိချင်ယောင် ဆောင်မနေပါနဲ့ ကိုယ်ချို့မင်း ရလာတဲ့ ပေစာထဲမှာ နင်တို့ ဖတ်ကြည့်ပြီးသား ပါ.. ဟာ
ဟုတ်ပါတယ်ပါလေ ပေစာထဲမှာ ဒီ သေနတ်အကြောင်း ရေးထားတာပဲ ဟာ..

ကြော်
ပေစာက စာချ
နိုင်ဖို့ သက်သေ
ရောက်နေပြီပေါ့
မာလာက စားခိုင်းပေးတော့ ဒီပါက
မြေတက်ကာ ကျောက်သေတ္တာကို ဆွဲ
နွားတယ်ပါဝေးတော့ပဲ
ဒီပါ ကျောက်သေတ္တာကို
ပဉ္စမခို
ထိုအချိန်မှာပင် နက်ကျားကို အသံ
နှင့်အတူ ရိုက်ခါနီ တွေ့လိုက်ရပြီး
ဒီပါ့ လက်ကို ချုပ်ကာ ဆွဲ
ချလိုက်ပါ။
ဒါး..
ဒီပါ ပေါင်သံပါ တောင်ဆော်ပါရပြီး အလေး
တကြားဖြင့် မောဓနှင့် ပက်ဆော်လေသည်။ နက်ကျ
မသိ။ နှိုးကြောဖြင့် နက်ကျားကို မြင်သော်
သံရှုပ်သဖြင့် ကြောင်နေစဉ် မာလာက
ကျောက်သေတ္တာကို ပေါ်လိုက်ပါ။

ကျားက ဒီပါလက်ကို မတွေ့တော့ဘဲ
ယမ်းနေသဖြင့် ဒီပါ့လက်
ချိုးချင်း ချိနေကာ ဓားဖြင့် မချုပ်
း ဆက်တိုက်ထွက်နေရာ တစ်ချက်တွင်
ကျား၏ ဘေးသို့ ဓားဦး ရှပ်မိသွားလေ၏။
နတ်ကျား တစ်ချက်အော်ကာ ဒီပါ့လက် လွတ်သွားသဖြင့် ဒီပါက ဓားကို စုံမြှောက်ကာ နတ်ကျားကို ပိုင်းရန် အလုပ် ပါတွန်ဒိုက တူးရွင်းနှိုးပြားကို ကောက်ယူ၍ ဒီပါ့ လက်ကို ရိုက်ပစ်လိုက်သည်။
ဒီပါ ဓားလွတ်အကျ နောက်တစ်ချက်က ခေါင်းကို ရိုက်ပစ်လိုက်ပြန်လေ၏။
ကျောက်သေတ္တာကို ထမ်း၍ပြေးသော မောလေက ဒီပါ့ အော်သံကြောင့် နောက် လှည့်ကြည့်သော် တူးရွင်းနှိုးပြားကို ကိုင်၍လျက် ပြေးလိုက်လာသော ပါတွန်ဒိုက်ကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့် ...။

ငသေလေတော ခွေးကောင်တွေ
နှိုး..ပစ်..ပစ် နှိုး..ပစ်
သေဗ္ဗာကို တစ်ခါကတ်ထားပါ ယူပြီးကို တစ်ဖက်က ကိုင်ထား ရှာပြင်၍ မာလက နှိုးကြာဖြူကို ဆော်၍ သတိပေးသည်
ရုတ်တရက် နှိုးကြာဖြူ မပစ်ရဲ မပစ်ရဲ ဖြစ်နေသေး သော်လည်း ပီတ္တုနိ ဘိုနီးသို့ ရောက်လာသော ဘာဝါ သေနတ်ယောင်းကို ချိန်ချွပ် ပါလေသည်။
ပြင်းထန်စွာသော ကူပြီး သေနတ်သံက ပါနိုး ထွက် သွားပြီး ပီတ္တုနိ ဘည် ရုပ်ဝကို ဆောင့်ကန်ခံလိုက် ရသည့် ဖြစ်ကာ နောက်သို့ ပဲ့ပြီးလဲကာ ပစ်ကျ သွားလေသည်။ ပီတ္တုနိ နောက်တွင် ကြောင်လျှော လျက်ရှိသော ပီလေးဘင် လက်ကို မာလက ဆောင့်ဆွဲကာ တော ဘာတွင်း သို့ တို့ဝင်ပါ၏။

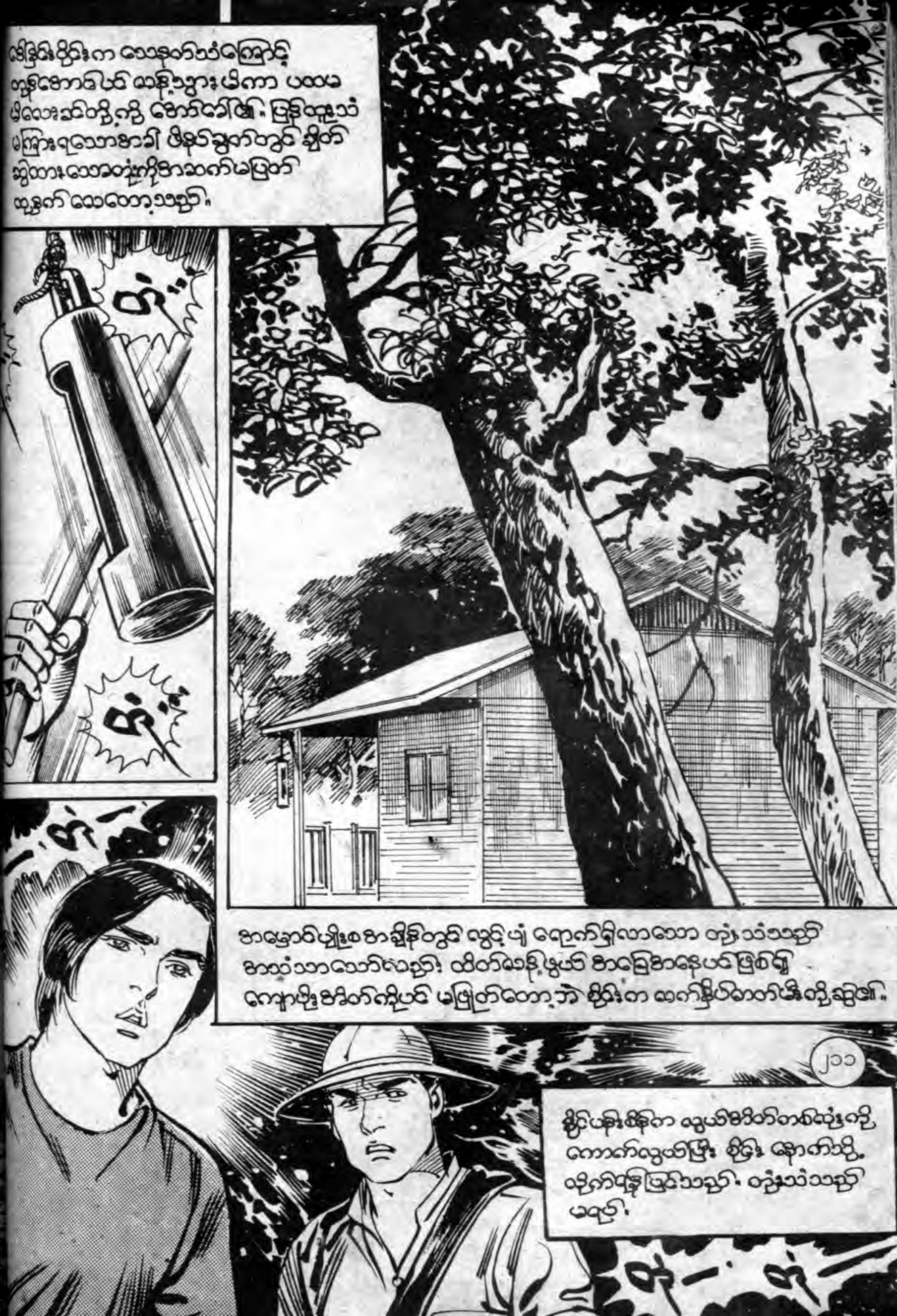
ဒေါ်မြမိုး ဗိုလ်ဝိုး က သေနတ်သံကြောင့်
တုန်လှုပ်သွားပြီး ထနိုင်သွားပါက ပထမ
ပစ်လေးချက်ကို ဖောက်ခွဲပြီး ပြန်တည့်သည့်
မကြာ ရသောအခါ ပိုနေသည့်အတွက် ချိတ်
ဆွဲထားသောတုံးကိုအသက်မပြတ်
ထွက် လေလေတော့သည်။
ဒုံ
ဒုံ
ဒုံ
အဖြောင်ပျိုးစ အချိန်တွင် လွှင့်ပျံ ရောက်ရှိလာသော တုံ့သံသည်
အသံသာ ပေါ်သည်။ ထိတ်လန့်ဖွယ် အခြေအနေပင်ဖြစ်ရှိ
ကျော်ပျို့ စိုက်ရိုင်ပင် မဖြတ်တော့ဘဲ ဗိုလ်ဝိုး က ကောက်ပြီး ထွက်ခဲ့ပါ။
ရှိုင်ပန်းစိုက်က လွယ်အိတ်တစ်လုံးကို
ကောက်လွယ်ပြီး ဗိုလ်ဝိုး နောက်သို့
လိုက်ရန်ပြင်သည်။ တုံ့သံသည်
မရပ်။
ဒုံ-- ဒုံ

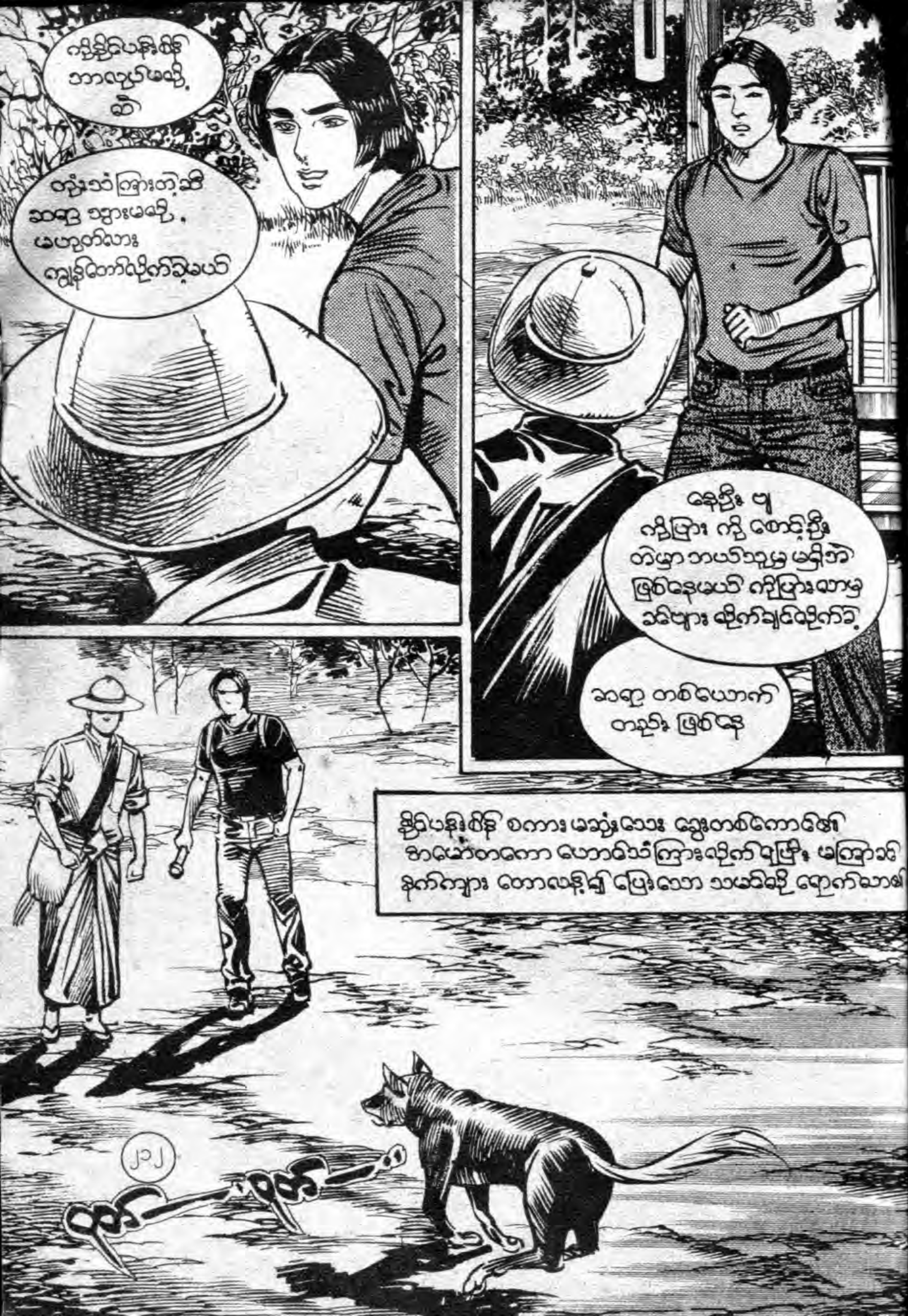

ကိုဦးဝိပနိုးစိန် ဘာလုပ်မလို့ လဲ
တုံ့ဆင်ကြွားတဲ့ဆီ ဆရာ သွားမလို့, မဟုတ်လား ကျွန်တော်လိုက်ခဲ့မယ်
နေဦး ဗျ ကိုပြား ကို စောင့်ဦး တဲမှာ ဘယ်သူမှ မရှိဘဲ ဖြစ်နေမယ် ကိုပြားလာမှ ခင်ဗျား လိုက်ချင်လိုက်ခဲ့
ဆရာ တစ်ယောက် တည်း ဖြစ်နေ
ဦးဝိပနိုးစိန် စကားမဆုံးသေး ခွေးတစ်ကောင်၏ အပေါ်တကော ဟောင်သံကြွားလိုက်ရဖြင့် မကြားသင့် နက်ကျား တောလနိုး၍ ပြေးသော သမင်ဆီ ရောက်သွား
ဝုတ်—ဝုတ်—

မာလာ
တို့ ဘယ်သွားမှာလဲ
ရွာကို ပြန်ရင်တော့
မဖြစ်ဘူး နော်

လွှတ်..လွှတ် ငါ့ကိုလွှတ်
ဖြောင်း
ဖုန်း!
မိလေးခင်က အကြောက်ကြွေနှိမ့် စိတ်ဒွိဟ ရှုယကာပါသည့် ငြိမ်နေရာမှ သတိဝင်လာသည့် အခါတွင် အော်သည်။ အော်တိုင်းသည်။ အရိုက်ခံရ၍ ဆံပင်တို့ ဖိုးရိုးဖားရား ဖြစ်
မအောင်နဲ့ နင့်ကို လုံးဝ မလွှတ်ဘူး ရှာ တစ်ယောက်ကို သတ်ပြီး နောက်ထပ် သတ်ဖို့ ငါတို့က ဘာမှ ရှိမလေး ဘူး
တိတ်တိတ်နေ ငြိမ်ငြိမ်လိုက် ပါစကား နားမထောင်ရင် နင့် အစ်ကို့လို ဖြစ်သွားမယ် သိလား
ဘာ အစ်ကို့ဖိုးမင်း ကို နင်တို့ သတ်တာ
ဟုတ်တယ်

နင့်အစ်ကို ပေးတာတွေကို ရထားတာကို ငါတို့သိတယ် အဲဒါကို ငါတို့မေးတော့ မပြောဘူး နိုနိုးကြာဖြူကိုတော့ ပြောတယ်
ဟုတ်တယ် ငါ့ကို ပြောတယ် ငါနဲ့ အတူပတ်တယ် နင့်အစ်ကို မသိတော့ဘူးဒါ တွေကို ငါကရှင်းပြရတယ်.. အဲဒါကို မာလာကို ငါကပြန်ပြော ပြတာ
အဟား မိသေးသဲ အမလှိုလှို့နဲ့ အကောင်ကို တွေ့တာပဲ နိုနိုးကြာဖြူက နင့်အစ်ကို ရည်းစားဆို ပေးယ် ငါနိုက လင်မယား ဖြစ်နေတာ
ဒိဘဲ့မယ် နင်က ရှက်ချင်ယောင်ဆောင်ပြီး ကဲ့ဘာစစ်ပြုမနေနဲ့ ဟင်း
ကြော် နိုနိုးကြာဖြူ နင်..နင်က အစ်ကို့ ရည်းစားဖြစ်ပြီးတော့ အစ်ကိုကို ဘယ်ဗျာပောက် မာလာကို ပြောတာလဲ
ငါက အဲဒီနေ့ ချိန့်တဲ့ တကို လက်ရှေ့ပျက်အောင် ဘာဘက် နားနေဟာနဲ့ဆောင်ပြီး ဘယ်လောက်နဲ့ ရှေ့ထိုက်တာ

နင့်အစ်ကိုက သေတ္တာ
နေ့လယ်ပါကျတော့ ပေးဆောင်ပါပြီး
ကို မျက်နှာသုတ်ပဝါနဲ့ ပတ်ပြီး ငါတို့
တွေ့နေကျ ပန်းခြံတောထဲကိုလာခဲ့
ငါက အသားလေးတွက်ပြီး မှာလိုက်တာ
သွားစောင့်နေလိုက်ရော
နင့် အစ်ကို
ပန်းခြံတောရောက်တော့
ငါရှယ် ဒီပါရှယ်ပြီး ယောင်ချီးရှုပ်
ကိုပဲ တွေ့ရတာပေါ့ ငါတို့က
ကောင်းကောင်း တောင်းပါတယ်ဟာ
နင့် အစ်ကိုက မပေးလို့ ငါတို့
ဖွင့်လိုက်ရတာပါ စိတ်တော့
မကောင်းလှပါဘူး အယ်ကို
ဒေါ်း
ငါးယောင်ချီးကို နင့်
အစ်ကို ဖယ်းတားလို့ ရ
လေမယ့် ငါတို့ကိုတော့
မရနိုင်တော့ဘူး သိလား
လူယုတ်မ
တွေ
ငါ့အစ်ကို ကို
နင်တို့ ဥယောက် ပြိုင်
သတ်တာပဲ ဟုတ်လား
ရုပ်ဖွတ်မှာတွေ ဒါကြောင့်
ငါးယောင်ချီး တောတော
ဝေသတာ

ဟား..ဟား..ဟား
ဟုတ်မှာပေါ့ ထွားကျိုင်ရဲ့
ကျွ ဒီသေတ္တာထဲမှာ
ယ်လောက် တန်ဖိုးရှိတဲ့
ဘာရှာပါလဲ နိုင်သိချင်လို့လား
တဖြည်းဖြည်း
မိုးပြုကျလာပြီ။
ပိုးမွှား ပုရစ် ရင်ကွဲတို့
အသံများက တစီစီ မြည်လာကြပြီ။
၁၀သက်စား
မကုန်နိုင်အောင်
သူဌေး ဖြစ်နိုင်တယ်
နက်ကျား
သပ်သပ်ရပ်ရပ် လိုက်ပါ၏။ နက်ကျား ကသည်
မပြုတော့။ ပြေးလိုက်တာနှင့်
လိုက်ဖြင့် လေပါး ခြေဖြင့်သည် မြေပေါ် ခပ်တို့
ဦးတည်သည် မယူတော့
သော တောဖြစ်နေသည်။
နေရာများ ဖြစ်နေသည်။ သို့သော်
နက်ကျားကိုယ်ပေါ်။

ဒုံး
ဒုံး
တုံ့သံက သဲ့သဲ့မျှသာ ရှိတော့၏။
ပေါက်ပါသည့် ဆုံကျုံလေး နောက်ဘက်
တုံ့သံ အာရုံတွင် နှင်းပန်းဖိုးလည်း
ပါသေးသင်တို့ ခြံအတွင်း ရောက်၏။
နှင်းပန်းဖိုး မိုးပါသီ ပြေးဆီတက်တွင်
ဒေါ်မြင့်ငွေ လဲပြို ကျလာသည်နှင့်
ကြုံတော့သည်။
အမေ
အမေ
နှင်းပန်းဖိုးက ကပျာကယာနဲ့ ပြေး
ပွေ့ကာ ပေါ်၏။ ဒေါ်မြင့်ငွေ ကား
ချွေးစေး များ ပြန်လျက် သတိလစ်နေပြီ။
ထိုစဉ်မှာပင် ခြံနှင့် ချင်း လူနှစ်ဦး
ရောက်လာသဖြင့် ဒေါ်မြင့်ငွေကို
ထိုသူများ ယက်တွင်း ထည့်ကာ
ဒွိပါဒေါက်တာ ကိသို့ ပြန်ခေါ် ပြေး
တော့၏။

သည်မှာတင် ခြံနောက်မှ ညည်းညူသံ သဲ့သဲ့ကို ကြားလိုက်ရသဖြင့် ပြေးသွားကာ ကြည့်တော့ ခြံနောက် ဘောက်ချိုင့်ထဲတွင် သေနတ်ဒဏ်ရာကြောင့် လဲနေသော ယိတွန်းနီကို နိုင်ပနိုးစိန် တွေ့ရှိလိုက်ရသည်။
ဟာ.. ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ
မာ.. မာလတို့ မိလေးခင်ကိုဖမ်းပါ
ယိတွန်းနီက သွေးအိုင်ထဲမှ နေ၍ အမှောင်တွင်းတစ်နေရာ ဆီသို့ လက်ညှိုးထိုးပြပြီး ရက်ကျိုးကျသွားလေ၏။
ကြိုး တော့ ဒီ.. ဒီပါ
ဖောက်
၂၁၉
နိုင်ပနိုးစိန် တက်တစ်ချက် ခေါက်ကာ မှောင်အတိတ် အတွင်းသို့ လက်ဒိုက် ထိုက်သည်။

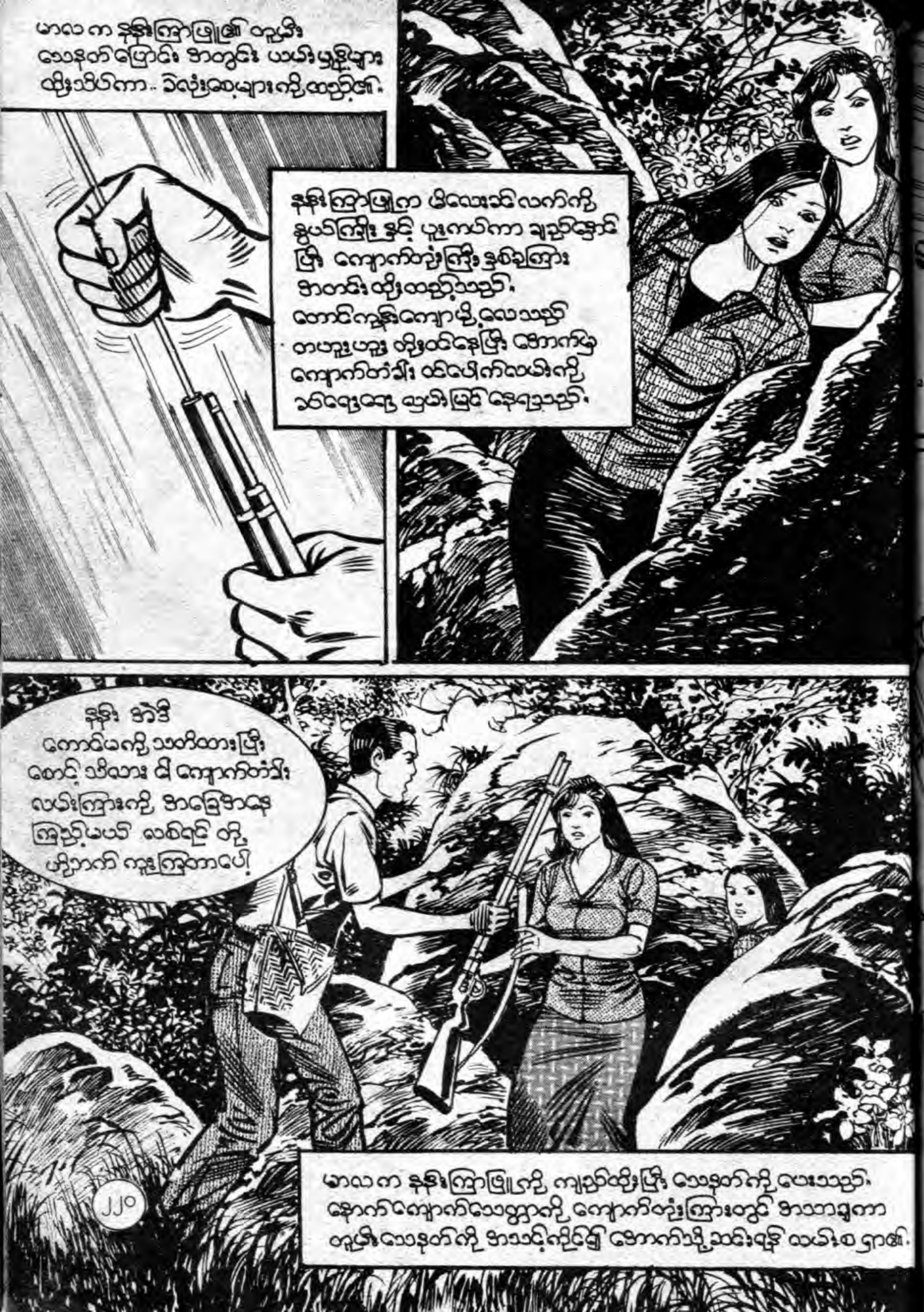
မာလာ က နုနုကြာဖြူ၏ တူညီး သေနတ်ပြောင်း အတွင်း ယမ်းမှုန့်များ ထိုးသိပ်ကာ.. ခဲလုံးစေ့များကို ထည့်၏။
နုနုကြာဖြူက ဖိုလေးသင်လက်ကို နှုတ်ကြိုး နှင့် ပူးကပ်ကာ ချည်နှောင်ပြီး ကျောက်တုံးကြီး နှစ်ခုကြား အတွင်း ထိုးထည့်သည်။ တောင်ကုန်းကျောမှ လေသည် တဟူးဟူး တိုက်ခတ်နေပြီး အောက်မှ ကျောက်တော ဝင်ပေါက်လာယင်ကို သဲရေ့ရေ့ မြယိမ်း မြင်နေရသည်။
နုနု အိဒီ ကောင်မကို သတိထားပြီး စောင့် သိလား ငါ ကျောက်တုံး လယ်ကြားကို အခြေအနေ ကြည့်မယ် လစ်ရင် တို့ ပစ်လိုက် ကူးကြတာပေါ့
မာလာ က နုနုကြာဖြူကို ကျည်ထိုးပြီး သေနတ်ကို ပေးသည်။ နောက် ကျောက်သေတ္တာကို ကျောက်တုံးကြားတွင် အသာချကာ တူညီး သေနတ်ကို အသင့်ကိုင်၍ အောက်သို့ ဆင်းရန် လမ်းစ ရှာ၏။

ရုတ်တရက် တိရစ္ဆာန် တစ်ကောင်၏ မာန်ဖီသံ
နှင့် အတူ လှားခနဲ ခုန်အုပ်ခြင်းကို ခံလိုက်
ရသဖြင့် ဟာလ အလန့်တကြား ဖြစ်သွားပြီး
သေနတ်ဖြင့် ချိန်ရွယ်လိုက်သော်လည်း သူ့
လက်မောင်းကို ကိုက်ခဲပြီး ဆွဲယမ်းခြင်းကို
ခံလိုက်ရ၏။
အမလေး ဗျ.. အမလေး.. ခွေး ဟဲ့ ခွေး......
နက်ကျား.. နက်ကျား
နက်ကျားက ဟာလ လက်မောင်းကို
မလွှတ် စိုင်းက အော်ရင်း ပြေး
လာကာ ဟာလကို ခုန်အုပ်လိုက်သည်။
ခွေးရော.. လူနှစ်ယောက်
စလုံးရော မြေပေါ်ပစ်ကျ
သွားသည်။

မဇော်ခိုင့် နင့်လက် မလွတ် ဘူး
စိုင်း.. ကျိုင်း
မိလေးခင်က အသံကျယ်ကျယ် အော်သဖြင့် နှင်းကြာဖြူက မိလေးခင်ကို သေနတ်ဒင်ဖြင့် ဖြတ်ရိုက်ပစ်လိုက်ပြီး ပါးစပ်ကို လက်ဝါးဖြင့် ပိတ်ထားလိုက်သည်။
နက်ကျား ကိုက်ထားခြင်းမှ လွတ်သွားသော မာလာသည် ကျွန်းတော၏ အတွင်း လိမ့်သွားရာမှ လွတ်ကျသွားသော သူ့ သေနတ်ကို စမ်းယူသွားသည်။
ထို့ကြောင့် သေနတ်ကို ကောက်၍ သူ့ဆီ ပြေးလာသော နက်ကျားကို လှမ်းမိ အချိန် ဝိုင်းက မာလာနံဘေးကို ကန်ပစ်လိုက်လေသည်။
အုန်း..

စိုင်း..ရပ်လိုက်
နှီးကြာဖြူ၏ အသံကြောင့်
စိုင်း ရပ်ကာ လှည့်ကြည့်
လိုက်တော့ သူ့ကို သေနတ်
နှင့် ချိန်ထားသော
နှီးကြာဖြူကိုတွေ့လိုက်ရ၏
ဟေ့
နှီးကြာဖြူ
နက်ကျုံးကလည်း မာန်ဖီနေ၏ ။ ထိုစဉ်မှာပင်
သေနတ်ကို ကောက်ကိုင်ကာ စိုင်းကို အပီအရ ချိန်သည် ။
ဟုတ်တယ်
နေပါ..မဟုတ်ရင် ပစ်
ရလိမ့်မယ်
ငါ့ ကိစ္စ ဝင်
ရှုပ်တဲ့ ကောင်
သေပေတော့
JJR

ဒိုင်း..
မာလာက သေနတ်မောင်းကို ဖိဆွဲ နက်ကျားက ရှေ့မှ ဖြတ်ကာ မာလာကို ခုန်အုပ်လိုက်သဖြင့် ခဲကျည်စေ့တို့သည် နက်ကျား ကိုယ်ထဲ ဖောက်ဝင် သွားတော့သည်။
နက်ကျား မြေပေါ်ပစ်ကျပြီး ဆန့်ငင် ဆန့်ငင် ဖြစ်သွားသလို ကျုပ်၏ ဒေါသသည် လည်း ငယ်ထိပ်တက်သွားပြီ။
ကဲဟာ ကဲဟာ
မာလာ နှာခေါင်းဖူးလေးတွင် ယိုစီး ကျကျနေ၏။ ပါးစပ် တစ်ဘက် ကွဲသွား၏။
နက်ကျ
နက်ကျ
မိလေးခင်က နက်ကျားကို ဓာတ်မီးထိုးသော်လည်း မတွေ့ပြီတော့
၂၂၄

မာလာ၏ နံကြားသို့ စိုင်းက ခပ်ပြင်းပြင်း တစ်ချက်ထိုးလိုက်သော် မာလာသည် သူ့ကိုယ် သူ မထိန်းနိုင်တော့ဘဲ ဘုန်းခနဲ ပစ်ကျသွား၏
စိုင်း.. ရပ်လိုက်စမ်း နားမထောင်ရင် ဒီ ကောင်မကို သတ် ပစ်လိုက်မယ်
ဘာ..
စိုင်း တုံ့ခနဲ ဖြစ်သွား၏။ မိလေးခင်၏ နားထင်ကို နိုးကြာဖြူက တူမီးသေနတ် ပြောင်းဖြင့် တေ့ကာ ထောက်ထားသည်။ မိလေးခင် အတွက် စိုးရိမ်မိနေ၏။
ဒီကောင်မ အသက်ဟာ စိုင်း အပေါ်မှာ မူတည်နေတယ် ပြောစကားကို နားထောင်ပြီး ခိုင်းတဲ့အတိုင်း လုပ်ပါ..
မာလာက လဲနေရာမှ ပြန်၍ ကုန်း ထလာ၏။ စိုင်း ဒေါသပုန်စိတ်ချက် မှုတ်ထုတ်ကာ စိတ်ကို လျှော့ချ လိုက်သည်။

ဟာလေ၏ လက်သီး တစ်ချက်က သူ့ ဝမ်းဗိုက်ကို ထိုးလိုက်သဖြင့် စိုင်း ဒိုက်ကျ သွားသည်။
အေးတို့ ငါ့ကို လှည့်ချက်သလို ဟုတ် မိလေးအိကို
မင်းကိုလည်း ဘာမှ မလုပ်ဘူး.. မိလေးအိကိုလည်း ဘာမှ မလုပ်ဘူး ငါ လိုချင်တာလေး
ဘာကိုလေး ရှာလဲ
သစ္စာလုံး ဖြလုံး..
၂၂၆

သင်္ချိုင်း ဖိုး...
ဟုတ်တယ်ပါ မတိုး ဝှက်ထားတဲ့ ကျောက်သေတ္တာ ထဲမှာ ပါတဲ့ သင်္ချိုင်းလေး တွေ အဓိပ္ပါယ်ကို ငါ လိုချင် တယ်ပါ
သင်္ချိုင်းအတွက်တော့ စိုးဝင်းတွင် တာဝန်မကြီး သူသည်အာရုံ ရှုနိုင်သော သင်္ချိုင်းလေး တွေမှ ချော်ပြီး ဒီကားထဲမှ ထွက် ပေးရန် ပြင်ဆင်ပြီတဲ့သည်။
စိုး... မလေးနို့
ဘာဖြစ်လို့လဲ မိလေး...ဒီ ဘာမှ တခြား မရှိပါဘူး မိလေး အသက်ကို တန်ဖိုးမှ မထားနိုင်ဘူး.

ဖိုးလေး အပေါ်
ဖြစ်နေပြီလား
နှင်းဖြူ အသံက
မကျေနပ်မှုတွေ ပြည့်
ရောယှက်နေ၏
ဟုတ်တယ်
ဖိုးလေး ဟာ ငါ့ အသက်ပဲ
ကဲ ရွှေ
ကောင်းကင်ယံတွင် လွင့်ပြန့်ပြုနေသော ကြယ်ပွင့်လေးများ အရောင်မှိန်ကျသွား၏။
လေသည် အလေးဆီမှ အရှိန်ပြင်းစွာ တိုက်ခတ် လာနေသည်။

လေပြင်းတစ်ချက်ကြောင့် သစ်ကိုင်း တစ်ပိုင်း ကျိုးကျ သွားသဖြင့် ဟေနရီကာ လဲပြို သွားသော ရှစ်ယောက် ကျိုသည်။ ဒြိုပန်းတိုင် တွေ့ လိုက်ရသည်။
ဒြိုပန်းတိုင် လှစ်ခနဲ နေအောင် ပြေးလိုက်၏။ ဒုတိယ အပိုင်း ဖြစ်နေသော ထိုရှေ့ကို ချက်ချင်း ပင် မိသည်။ ထိုရှေ့၏ လက်တစ်ဖက်တွင် ဦးခေါင်း တွင် သွေးထွက်နေသော ဒဏ်ရာ နှင့်
ဝါး.. ဘယ်သူလဲ
ငါ.. ငါ ဒိုပါ...
မိတ္တူနှင့် ပြောလိုက်သောနောက်မှာကို ဖွတ်မိပြီး ဖြစ်၍ လှယ်ဒီတ် အတွင်းမှ ထွက်ယူပြီးသော လက်ထိပ်ဖြင့် ဒိုပါကို ခတ်၍ ဖမ်းဆီး လိုက်၏။ ထို့နောက် ဒိုပါကို အသေအချာ စစ်ဆေး လိုက်တော့ ဒိုပါ အမှန်ကို ဖန်ခဲ့ကာ ကိုယ်တိုင် ကျော့ နှိုးကြောဖြူ ချိန်းသည့် အတိုင်း ရှေ့က်လာသော အဘိ သတ်ပြီး ပေတာထုပ်ကို ယူခဲ့ကြောင်း ။ ထို့နောက် အလောင်းကိုဖြတ်ထဲ ပစ်ချကာ အစပျောက် ကြကြောင်း ဖန်ခဲ့ ပြောပြလေသည်။

ဒါဖြင့် ကျော်စွာ့ကို သတ် တာလဲ ဆရာတို့ လက်ချက်ပဲ မဟုတ်လား
ဟုတ် ဟုတ်ပါတယ်
ဘာလို့ သတ်တာလဲ
ခွေးလေး နက်ကျားက ကျော်စွာ့ကို ခေါ်ပြီး ပေစာကို ထုပ်ယူလာတဲ့ မျက်နှာသုတ်ပဝါ ရယ် သွေးစွန်းနေတဲ့ ဖွာလဗိုက်ကို ရယ် သတ်တဲ့ဓား ရယ် တွင်းတူးပြီး မြှုပ် ထားတာကို ယက်ဖော်ပြီး ပြလို့ ငါတို့ ဒီလို ပေါက်ဖေါ်ရတာ
ဟင်း တစ်မှုပေါ် တစ်မှုသင့်တဲ့ ကောင်တွေ အဲဒီ ပစ္စည်းတွေ အဲဒီ နေရာ မှာပဲလား ..
ဟုတ် ဟုတ်ပါတယ် ပိန္နဲတော ချောက မြေရှု ပင်ကြီး အောက်မှာပါ
လေက ပိုကြမ်းလာ၏။ ကောင်းကင်တွင် ရှိနေသော ကြယ်များကိုပင် မမြင်ရတော့ မိုး ရိပ်ခြင်းသားတို့ တက်လာကာ ပိတ်ကွယ် သွားသည် ထင်၏။

သို့သော် မာလာ လက်ဖဝါးပြင်ပေါ်တွင် ရှိနေသော သတ္တုရည်ပုံ ဖြော့ကာရှ အမှောင်ထုထဲမှာပင် အပ်လင်းလင်း ဖြစ်နေပြီး ထင်ရှားစွာ မြင်နေရသည်။
နန်းကြာဖြူက ရှိုင်းနှင့် ပီတော့ခင်ကို ကျောက်ကြီး အတွင်း သွင်းထားပြီး အဝ နေ၍ သေနတ်နှင့် ချိန်ကာ စောင့်ကြပ် မာလာက ကျောက်သေတ္တာကို ကုန်း ထိပ်ရှိ ကျောက်ဖျာထက်တွင် တင်ကာ လက်တွင်းမှ သတ္တုရည်ပုံ ဖလုံးနှင့် ဝဲသောရည် ဆိုင်နေတော့သည်။
ငါတို့ ကံကောင်းတာ နန်း သိလား ဒီလိုရတ်ပဲ့သတ္တုညှိ သေတ္တာ ရဖြီးတာနဲ့ သတ္တုရည်တွေပါ တစ်ခါတည်း ရတာပဲ သူများတွေ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြိုးစားလာခဲ့ကြတာ ဘာ တစ်ခုမှ ရမသွားကြဘူး
ကိုယ့်ထိုက်နဲ့ ကိုယ့်ကံ ပေါ့ ကိုမာလာ
ဟုတ်တယ် တို့နဲ့ ထိုက်လို့ တို့ ရတာ - ကံ ရှိတယ်

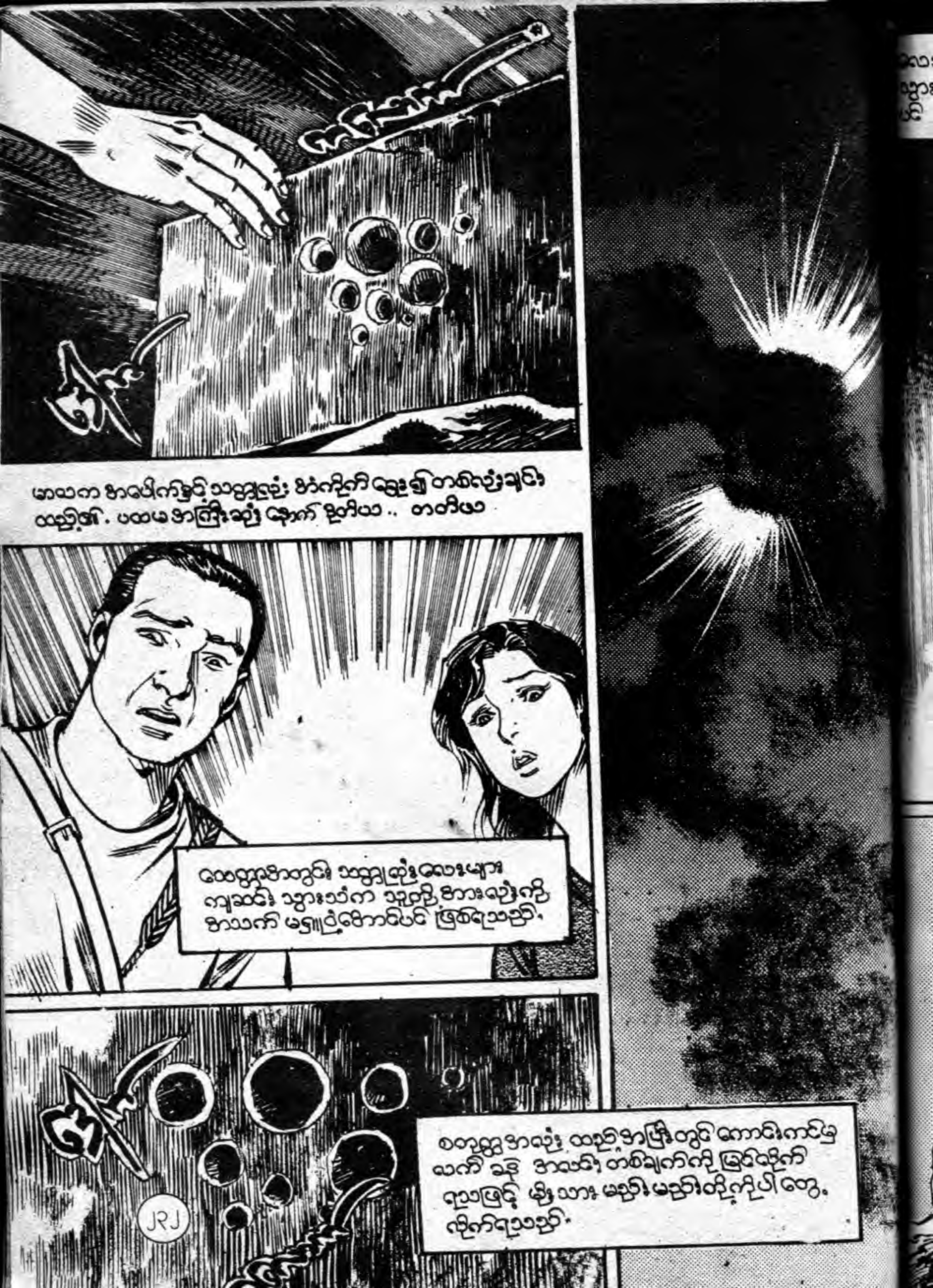
မာယာက အပေါက်ငြွင့် သတ္တုလုံး ဖန်ကိုက်ကို ရွေး၍ တစ်လုံးချင်း ထည့်ရှာ၏. ပထမ အကြီးဆုံး ပေါက် ဒုတိယ.. တတိယ
ထိုအပေါက်အတွင်း သတ္တုလုံးလေးများ ကျဆင်း သွားသံက သူတို့ စိတ်လှုပ်ရှားမှုကို အသက် မရှူနိုင်အောင်ပင် ဖြစ်စေသည်.
စတုတ္ထ အလုံး ထည့်ပြီး တွင် ကောင်းကင်ဖြ လက် ခနဲ အလင်း တစ်ချက်ကို မြင်လိုက် ရသဖြင့် မြို့သား မညီ မညာတို့ကိုပါ တွေ့ လိုက်ရသည်.

သည့် ချက်ချင်းပြန်ကျ
ပြီး သစ်ရွက်တစ်ခက်မှ
လှုပ် ခတ်မှုပမ္မီ။
ဒေါက် ငါးလုံးမြောက်
ဒေါက် ခြောက်လုံး ..
ခုနစ်လုံး မြောက်တွင် ဆေးသည့်
ရုတ်တရက် အိပ်ပျော်နေရာမှ
လန့်နိုး သလို ဝေါ်ခနဲ လှုပ်ရှား
လာ၏။ ပြီးတော့ တောင်ကြောကင်းမှ
ပျံခနဲသော ငှက်သံ တစ်ချက်။
ရှစ်
ကိုး
မာလေက ခပ်သွက်သွက်ပင် သတ္တုလုံး
ကလေးများကို ကျနစ်ထောင်ဝယ်သို့ ပစ်ချလိုက်၏။
ဗိုလ်လုံးကလေးများ ဆိမ့်သင်း သွားသကဲ့
ရှိုးထိပ်တွင် ကြားနေရ၏။ မာလေ
မျက်လုံး အပြုံးသားဖြင့် သေတ္တာကို
ငေးကြည့် နေမိသလို နိုးနိုးကြားဖြူလေသို့
မလှုပ်မယှက်မှ နေ၍ အသက်ရှူသံ
ကိုပင် မေ့နေပုံရ၏။

ဗိုမိက မီးသေးဆီ လက်မှ
နွယ်ကြိုးကို ကိုက်ကာ ဖြတ်ပေးရ၏။
ကျောက်သေတ္တာမှ အသံရပ်သွားပြီ။ အားလုံးသည်
တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက် သွားသည်မှာ ကြောက်မက်ဖွယ်
ကောင်းလှအောင်ပင် ဖြစ်တော့၏။ သူတို့ အားလုံးလည်း
အသက်ကို အောင့်၍ ကျောက်သေတ္တာကို စေ့နေပါ၏။
ကျောက်သေတ္တာက ဗြုန်းအသံထွက်ပြီး အပေါ်ဖုံး ကျောက်ပြား
နှင့် သေတ္တာပွင့်ဟန်ရှိသည်ကို ကြားရသော အခါ အသက်ပို၍
အောင့်ထားကြသည်။ ထို့နောက် သေတ္တာက သိမ်သိမ်သာသာကြီး ရွေ့ပြား
လာကာ ဖြည်းဖြည်းလည်း ပို၍ ကျယ်လာပြီ။ ကျောက်သေတ္တာ ပွင့်
ထွက်လာသည်ကို မြင်လိုက်ရ၏။

ထိုစဉ် ကောင်းကင်ထက်ဆီမှ
ဒုက်ခတ်ရှာ ထိန်ခေါင်းသွားသော
အလင်းတန်း ကြီး တစ်ခု
ထိုးခနဲ ထွက်ပေါ်လာသည်။
အသံဟုန်ရှ ဘာသာသံမှ မရှိ လေကကြီး တစ်ခုလုံး
ငြိမ်သက်နေပြီး အလင်းရောင်ကြီးသာ
ဖြန့်ကျက် ကျဆင်းလာရာ တောင်ကုန်းထိပ်
တစ်ပြင်လုံး နေ့ခင်းနေ့လယ်ပမာ နေကျကျပူသည့်
ပမာ အရောင်အားလုံးသည် ဝင်းဝင်းဝါဝါ ရှားရှားဖြစ်
ကုန်၏. မြက်ပင်ပင်များကို တစ်ပင်ချင်း
ရေတွက်၍ ရသလို ကျောက်တုံးကျောက်ခဲ
ငယ်တို့ကိုလည်း တစ်လုံးချင်း ကြည့်လို့ ရ၏.
၂၃၇
ခံ့ပင်တို့ အမြောင်းလိုက်ကျကာ သွေးစေးတို့ ကပ်
နေသော ယာလေ ယှက်နှံနှင့် သောဘ ရောကြောင့်
အရောင်တဖျတ်ဖျတ်တောက်လက်နေသော နှုန်းကြောဖြူ
မျက်လုံးများသည်လည်း ထင်ရှားနေသလို
ကျောက်ဆောင်ထွာငယ်၏ ကျောက်သား အရောင်နှင့်
အပုံမှ အပေါက် အကြီး အသေးတို့ကိုပါ ပီပြင်
ပြတ်သားစွာ တွေ့မြင်နေရသည်။

အဖြစ်အပျက်များသည် မြန်ဆန်လွန်းလှသည်။
လင်းထိန်သော အဆောင်တန်းကြီးမှ လိပ်ပြာကြောင်
မီးကြောင်းတန်းကြီး တစ်ခု ဖြတ်ခုန် ပြေးထွက်
လာပြီး မြေပြင်သို့ ထိုးကျလာ၏။
နောက်မှ ကပ်လျက် အသံက ပေါ်လာသည်။ ပထမ အသံတွင် ကြက်သီး
ဖျန်းခနဲ ထသွားသည်။ ဒုတိယ အသံတွင် မြေပြင်တစ်ခုလုံး သိမ့်သိမ့်
တုန်ကာ အလဲလဲ အပြိုပြို ဖြစ်ကုန်၏။ တတိယ အသံကား ကျသ
လာသော မီးလုံးသည် ကျောက်သေတ္တာ အဖုံး အပွင့်နှင့် တိုက်တိုက်
ဆိုင်ဆိုင် သေတ္တာ အတွင်း တည့်တည့် ထိ၍ ပေါက်ကွဲ လွင့်စဉ်သွား
သောသည်။ ဖြစ်ရာ သေတ္တာတွင်းမှ ပိုးချည် ငွေများနှင့် အရာ တောက်ပသော
ထွက်လာတော့သည်။
၁၂၆

ချွန်နောက် သက်တံတိုက်လိုက်ပြင် ကျောက်သေတ္တာ
အတွင်း၌ ပေါက်ကွဲသံ နှစ်ချက်ပေါ်လာပြီး
အနီးတွင် ရပ်ရှိနေသော မာလ လွင့်စဉ် သွား
သလို မြက်ခြောက်နှင့် သစ်ပင်ကြီး တစ်ပင်ကို
မီးစွဲလောင်လေတော့သည်·
ဝုန်း
သေတ္တာသည် အကောင်းပကတိ အနာအဆာ
ကင်း လျက် တည်ရှိနေပြီး တလက်လက် တောက်ပ
သော ရွှေငွေ့ အမှုန်တို့သည် အသ လေတွင်
လွင့်ပျံဝဲလျက် ပိုးစုန်းကြူးများ အုပ်လိုက်ပျံဝဲ
နေသလို ဖြစ်နေတော့၏·

ဟောဝိယီ
မှိုကြီး...
နန်းကြာဖြူမှာ မြေပြင်တွင်
လေးဘက်ထောက် လဲနေရာမှ
ဒိတ်တိထသလို ဖြစ်သွားကာ...
ဗိုလ်ကြီး ကြွေးဖူးသော စကားတစ်ခွန်းက နားထဲသို့
တိုးဝင်လာသည်။ ထို့ကြောင့် ယိမ်လေးသင်
ယက်ကို သွားကာ ကျောက်တုံးကြားမှ ထပြေး
လာတော့သည်။
ပါတ်
ပြေးဒို့
ဗိုလ်နှင့် ယိမ်လေးသင်က မရပ်။
ကျောက်တုံးများ ကြားမှ ဖြတ်ကာ
အတင်းသင်း ပြေးကြ၏။ နန်းကြာဖြူက
နောက်မှ ပြေးလိုက် သေနတ်ဖြင့်
ချိန်သည်။
ဟောဝိယီ မှိုကြီး ထိမှန်ထားသဖြင့် ဟောင်းကျမ်း
နေသော သစ်ပင်ကြီးမှ မီးအလင်းရောင် ကလည်း
တဖျတ်ဖျတ် လင်းနေသလို၊ ကျောက်တုံး ကြီးပေါ်
တချို့သည်လည်း နေရာရွှေ့ကာ တချို့က အငြိမ်
မသေချာသေးချေ။

ကျောက်ဖုပ်တစ်ခု၏ အနောက်တွင်
နှင်းကြာဖြူ ရပ်နေလိုက်သည်။ သူ့ခြေရင်းတွင်
တစ်ကိုယ်လုံး မည်းတူးလျက် အသက်
ပျောက်နေသော မာလာ အလောင်း။
ဆွယ်နေရာမှ ဖိုင်းတို့ကို လှမ်းမြင်ရသည်။
ဆွယ်တော့ ဒါသည် သူ့ အတွက် အချိန်
အရေးမို့ တုပ်ပီးကို မြှောက်ချိန်လိုက်ပေ၏။
သူ့နောက်မှ ကျောက်တုံး တစ်တုံး လိမ့်ကျလာသည် အသံနှင့်
အတူ သူ့ကိုယ်သည် လွင့်စဉ်သွားပြီး သေနတ်ပြောင်းကို
ချိန်ရွယ်ပြီလိုက် သဖြင့် သေနတ်သံသည်လည်း မြည်ဟည်း
ထွက်သွားသည်။ ကျည်ဆန်က အပေါ်မှ ကျော်သွားသဖြင့်
ဖိုင်းတို့ နောက်မှ ကြည့်တော့ မည်းမည်း ကျလာသည်။
နှင်းကြာဖြူ။ ပြီးတော့ သူ့ နောက်တွင် တဝုန်းဝုန်း လိမ့်ကျ
ကျောက်တုံးများ .. ထိုအထဲမှ ဂေါ်လီလုံး ပုံစံ ကျောက်တုံးကြီး
တစ်တုံး ။

စိုင်းတို့ ကိုးယောက် ဒုတိယ ကြားမှ ဖြတ်သန်းကြစဉ် မော့ကြည့်၍ တွေ့ရသော ကျောက်တုံးကြီး • မိသေးသင်ကို ဆွဲ၍ စိုင်းက ဝပ်ချလိုက်ချိန်တွင် ကျောက်တုံးကြီးက သူတို့ အပေါ်မှ ဝဲခနဲ လွန်သွားအောင်ပင် ဖြတ်ကျော်သွားသည်။ ထိုကျောက်တုံးကြီးက ကျောက်နံရံကြီး တစ်ခုကို ဝင်ဆောင့်မိတော့သည်။
ကျောက်နံရံကြီးက ကွဲထွက်သွားသလို ကျောက်ခဲနှင့် ကျောက်စတို့ လွင့်စဉ် ထွက်ကာ ကျောက်တုံးကြီးက အက်ကွဲကာ ကျဆင်း သွားတော့သည်။

ဟင် ဖိုး... ဟို ဟိုမှာ
တသေးသင့် အသိစိတ်တသည့်ထောက်ပြော ပြင့် ဖိုး ကြည့်ပြီတော့ ကွဲထွက် သွားသော နံရံတွင် အပေါက်ကြီး ဖြစ်ပေါ်နေကာ လိုဏ်ဂူသဖွယ်ဖြင့် ပြီ အထဲတွင် ရှေးရှိသော အခေါင်းများ ထည့်သော အခေါင်းကြီး ၃ခု.
ကျောက်တုံးကြီး လိမ့်ကျသံသည် မြေငလျင်ဟန်နှင့် တူနေလျက် ကျောက်တံခါးဟု ထင်သော ကျောက်လုံးကြီး ရထဲ့ ရှိရာသို့ ပြိုတည်း သွားနေသည်။
ဒိုင်း
ထိုနေရာတွင်ကား အပေါ်မှ ပြုတ်ကျလာသော နံရံကြီးဖြင့် ရှိနေပြီး ခြေထောက်နှင့်နေရာ ရုတ်တရက် ထ မရဘဲ ရှိနေစဉ် ကျောက်တုံး ကြီး က တဒုန့်ဒုန့်ကြီး လိမ့်ကျလာသွား လေတော့သည်။
၂၄၁

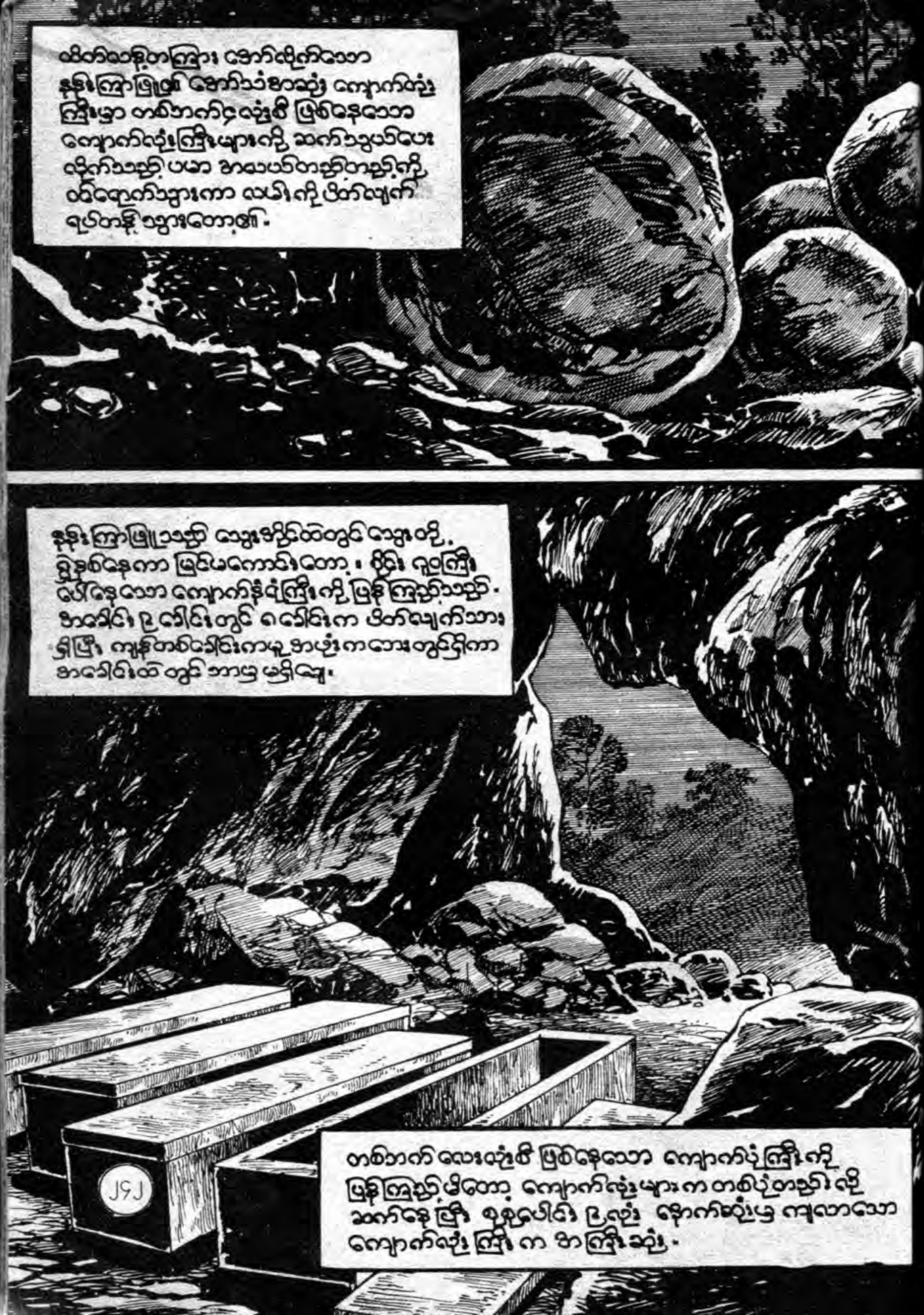
ထိတ်လန့်တကြား အော်လိုက်သော
နန်းကြာဖြူ၏ အော်သံစာသည့် ကျောက်ခဲ
ကြီးမှာ တစ်ဘက်ငှဲ့လျက် ဖြစ်နေသော
ကျောက်လုံးကြီးများကို
လိုက်သည့် ပမာ အသံပဲ့တင်သံကို
ဝင်ရောက်သွားကာ လမ်းကို ပိတ်လျက်
ရပ်တန့်သွားတော့၏။
နန်းကြာဖြူသည် သေးမှိုင်ပင်တွင် သွားတို့
ရှုစိုးနေကာ ဖြင်ယောင်ပေါ့တော့။ မိုင်း ဂူကြီး
ပေါ်နေသော ကျောက်နံရံကြီးကို ဖြန့်ကြည့်သည်။
အခေါင်း ၉ ခေါင်းတွင် ၈ ခေါင်းက ပိတ်လျက်သား
ရှိပြီး ကျန်တစ်ခေါင်းကမူ အဖုံးက ဘေးတွင်ရှိကာ
အခေါင်းထဲတွင် ဘာမှ မရှိချေ။
တစ်ဘက်လေးငှဲ့လျက် ဖြစ်နေသော ကျောက်ပုံကြီးကို
ဖြန့်ကြည့်မိတော့ ကျောက်လုံးများက တစ်ပုံတည်း ညီ
ဆက်နေပြီး ရှုထုပေါ်ပေါ် ၉ လုံး ကျလာသော
ကျောက်လုံးကြီးက အကြီးဆုံး။

ထိုစဉ်မှာပင် ကျောက်တုံးကြီး ဖုံးပေါ်
ဟိုမှာဘက်မှ မီးတုတ် မီးစလုံးများ၏
အရောင်များကို တွေ့လိုက်ရသည်။
ဤဘက်မှ လူများလိုက်လာကြပြီ
ထင်၏။ စိုင်းတို့ အသက်တောင်ကျန်ခဲ့
မှာလည်း မီးရောင်ဖြင့်ရှ၏။ ဖြိုးတော့
အော်ဟစ်ခေါ်သံ။
ဆရာ.. ဆရာ.. ဆရာစိုင်း
ဟော..
ကိုနိုင်ပနိုးဆိုဒ်
လား
ဟုတ်ကဲ့ပါဆရာ
ဆရာ့ရှာနက် လိုက်
လာတာ..
ကျွန်တော်
ဘာမှဖြစ်ဘူး
တော်သေး
တာပေါ့
ဆရာရယ်
၂၄၃
မကြာမီ တို့နေရာတစ်ပိုက် အော်ဟစ်
ခေါ်သံတို့ ဆူညံသွားသည်။ မီးတုတ်
မီးတိုင်များ စိုက်ထူလိုက်ကြသဖြင့် လည်း
စခန်းပင် လင်းချင်း သွား၏။

ရွာသားများက ကျောက်ခဲကြီးများကို ကြည့်ကြသည်. လမ်းပိတ်သွားသော ကျောက်လုံးကြီးကို ကြည့်ရသည်.
ဒီဟာ ကျောက်လုံးကြီးက ကျွဲလုံး အရွယ်မှ ဖြစ်တာ..
ကျောက်ခဲတွေကြီး ကသေချာ ကျွဲတွေ အရွယ် ပေါ်ကတယ်
ကျွဲသုံး.. ဥက္ကတွေ ဖြစ်သွားပြီပေါ့ ကွာ..

နက်ကျား .. နက်ကျား ရယ်
မိုးလေးသဲက သွေးရဲရဲနှင့် အသက် ပျောက်နေသော နက်ကျားကို ပေါင်ပေါ်သို့တင်၍ ခေါင်းလေးကို ဖွဖွလေး ပွတ်သပ်ပေးသည်.
နက်ကျားဟာ စိုင်း အတွက် အသေခံသွား တာ
နက်ကျားဟာ အစ်ကိုကိုချစ်ရှာပါ့ ပါတာ တယ် သိတာ တကယ် ပါလား စိုင်း ရယ်
စိုင်း အသေအချာ မပြောတတ်ပေမယ့် နက်ကျား အပြုအမူ တွေက သက်သေခံနေ သလိုပဲ ပါလေး
ဒါဆို နက်ကျားလေးရယ် တို့ဆီပြန်လာ ပါလား ..အစ်ကို့ ကိုယ့်ယမ်း ရယ် ဘာမလေးသိ လာခဲ့ပါနော် ...
၂၄၅

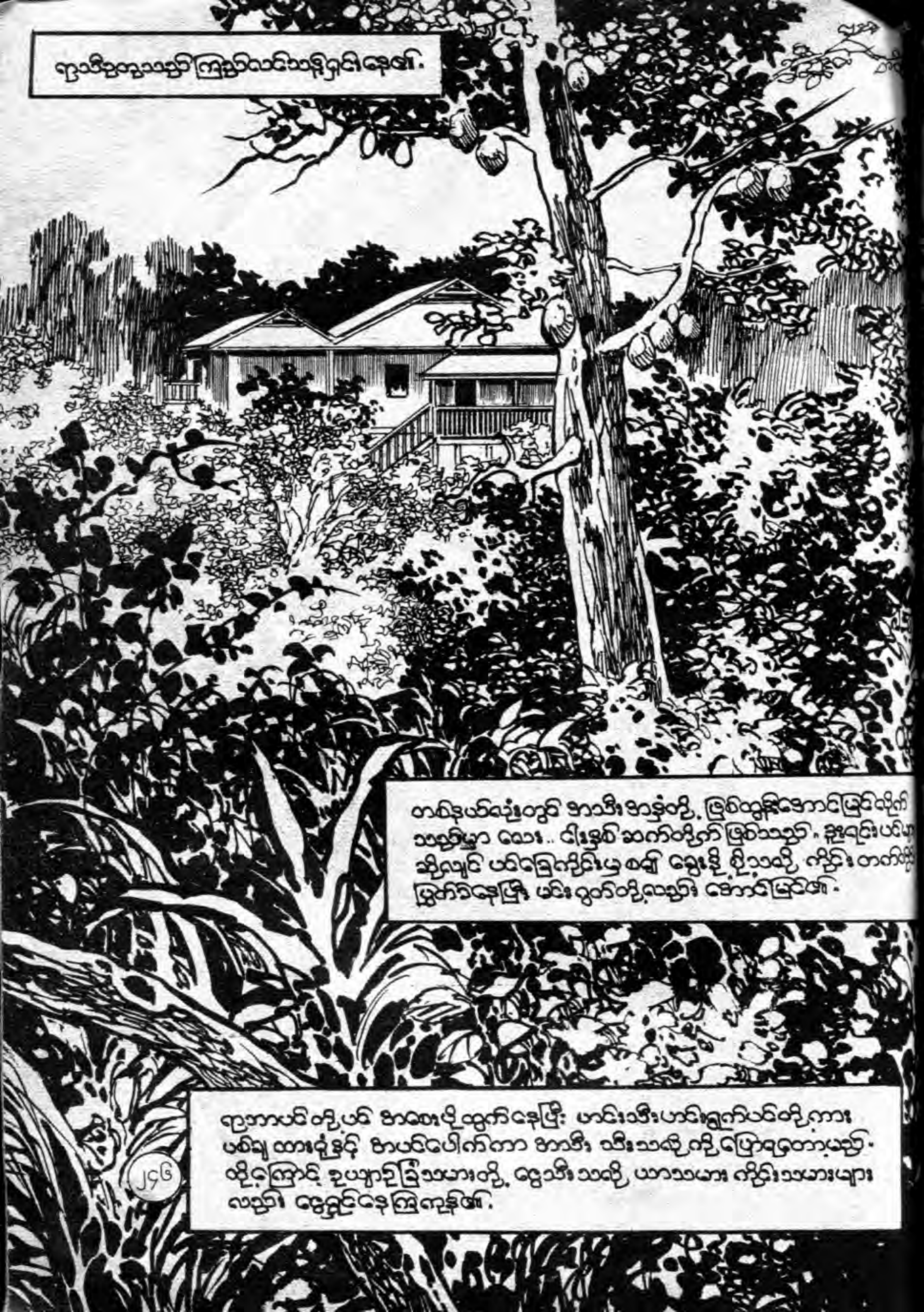
ဂျာဒီဒူကူသည် ကြည့်ပါလေလင်သရှိရှိပါနေ၏။
တစ်နေ့ပတ်လုံးတွင် အာသီး အာနှံတို့ ဖြစ်ထွန်းအောင်မြင်လိုက် သည့်ပြင် လေး.. ငါးနှစ် အကတ်တို့ကို ဖြစ်သည်၊ ဆူးရင်းပင်များ သို့လျှင် ပင်ရွက်ဂျိုင်းမှ စ၍ ချွေးနဲ့ စိုသလို ကိုင်း တကတ်ပြီး ပြုတ်ကြနေပြီး ပင်း ပွတ်တို့လည်း အောင်မြင်၏။
ဤအာပင်တို့ပင် အာခေတ်ပို ထွက်နေပြီး ဟင်းသီးဟင်းရွက်ပင်တို့ကား ပစ်မျှ ထားခဲ့နိုင် အပင်ပေါက်ကာ အသီး သီးသလို ကို ပြောရတော့မည်။ ထို့ကြောင့် ဥယျာဉ်ခြံသားတို့ ငွေသီး သလို ယာသသား ကိုင်းသားများ လည်း ငွေရှင်နေကြရန်ဖြစ်၏။

တကယ်ပါပဲ ဆရာ ဘာမှ အာဏာရှိအာဏာတွေ ရှိပါစေ မသိဘဲနဲ့ ကို သိန်းနဲ့ချီတွေ ဖြစ် ထွန်းနေတာ လူကြီးတွေ ပြောကြ တာပေါ့ ကျောက်သေတ္တာ ထဲက ဓာတ်ပြားတွေ လှုပ်ရှားပြီး တစ်နယ်လုံး ကို ဖြန့်ကျ သလို
ဖြစ်သွားပြီးတဲ့နောက် အခုလို သိန်းနဲ့ချီတွေ အောင်မြင်ကြတာ တဲ့
အေးဗျာ ပြောမယ် သိသလောက် ပြောရပါပဲ ကျွန်တော် မရောက်ဘဲ ငါးနှစ်အတွင်း အတော် တိုးတက်ပြီး ပြောင်းလ ကျတာ ...
ဟုတ်တယ်ပေါ့ဗျာ .. ဆရာတို့က တာဝန်နဲ့ဆိုတော့ ကွာတဲ့နေရ သွားရတာပေါ့ ဒါနဲ့ အခု ဆရာ ဒီနယ်နိမိတ်က ဒုရဲအုပ်ဖြစ်နေ ပြီလေ
ဟုတ်တယ် ကျွန်တော် ဒီရောက်လို့ ရောက်တဲ့ကတော့ နယ်ထိန်း ရဲအုပ်ကြီးပေါ့ဗျာ ကဲ ကျွန်တော် သွားကြည့် လိုက်ဦးမယ်
ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ ဟိုရောက်ရင် ဆရာ စုံညီသွားမှာပါ

ဒိုက်ပနိုးဖိနိုက ကျွန်ုပ်အား ကို ခေါ်သွားပြီး
ရွာထိပ်မှ ထွက်ကာ တောင်ပေါ်
လမ်းအတိုင်း တက်ခဲ့၏။
အတန်ကြာတော့ ကျိုက်လုံး ကျိုက်ဒေါင်း
နေရာကို လှမ်းမြင်လာရသည်။
အဲဒါ
တကယ်လှတဲ့
နေရာလေး ဖြစ်သွား
ပြီပေါ့..
ဒိုက်ပနိုးဖိနို အသာရပ်ကာ ကျောက်လုံးကြီး
များကို လှမ်းကြည့်၏။ ထင်ရှားစွာမြင်နေရသော
ကျောက်လုံးက ၅ လုံး အလယ်တွင်ရှိသော
ကျောက်လုံးကြီးက အကြီးဆုံး၊ ထိုအကြီးဆုံး
ပေါ်တွင် စေတီတည်ထားသည်။

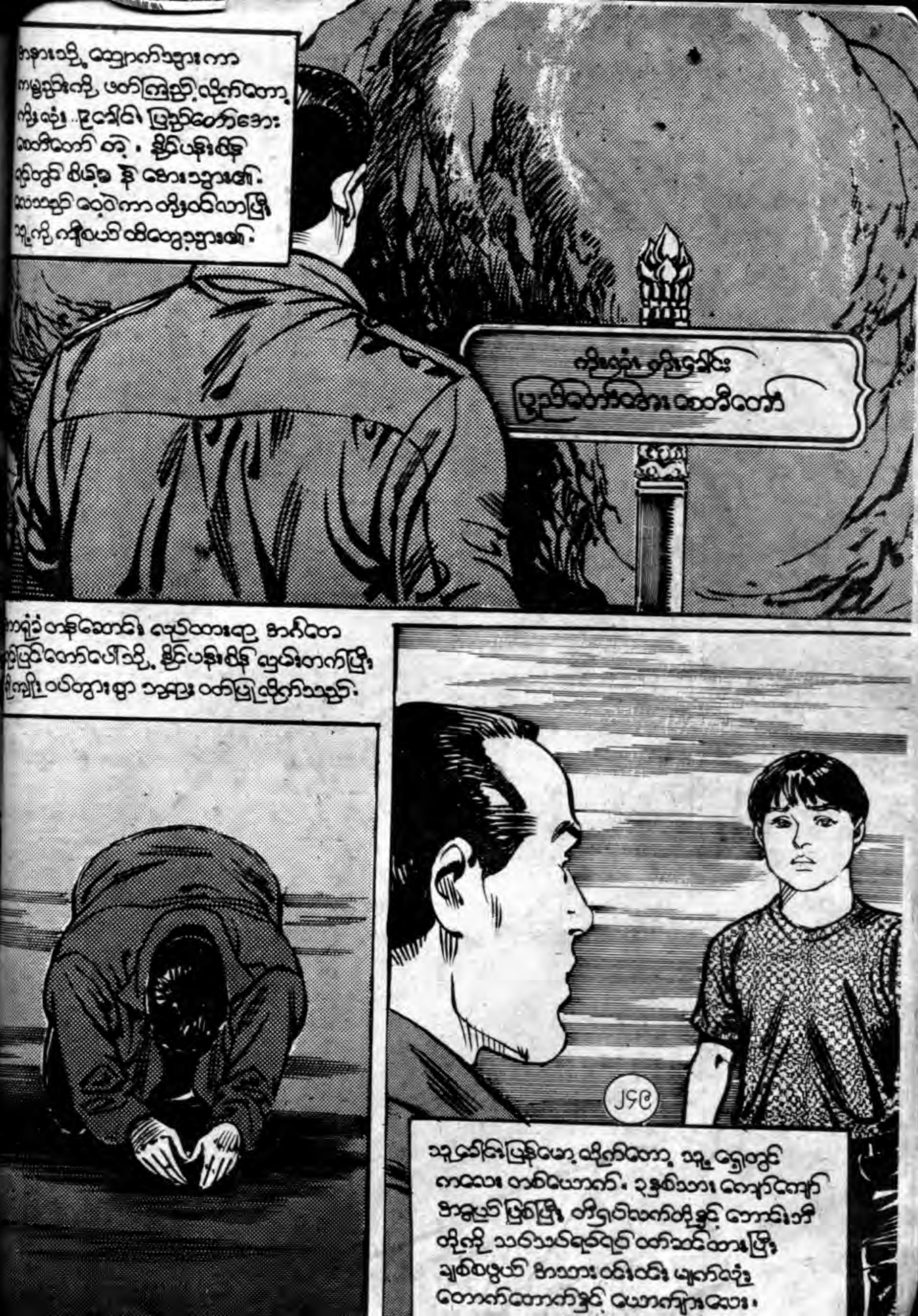
အနားသို့ ရောက်သွားကာ
ကမ္ပည်းကို ဖတ်ကြည့်လိုက်တော့
ကိုးရွှေ့...ဦးဒေါ်ငါ ပြည့်တော်ဘွား
စေတီတော် တဲ့ ။ ရှိုက်ပန်းစိမ့်
ငိုတွင် စီးရဲ့ နဲ့ အေးသွား၏။
လေသည် ဝေ့ဝဲကာ တိုးဝင်လာပြီး
သူ့ကို ကျီစယ်ပါ ထိတွေ့သွား၏။
ကျိုးရှည်ကျိုးငြိမ်း
ပြည့်စေတော်တွား စေတီတော်
ကျွဲ တန်ခေါင်း လှည်းတားရ အဂ်တေ
ပြည့်တော်ပေါ်သို့ ရှိုက်ပန်းစိမ့် ရှမ်းတက်ပြီး
ကျိုး ဝပ်တွားမှာ သူရှေ့ ဝတ်ပြုလိုက်သည်။
၂၄၉
သူ ခေါင်းပြန်မော့ လိုက်တော့ သူ့ ရှေ့တွင်
ကလေး တစ်ယောက်။ ၃နှစ်သား ကျော်ကျော်
အရွယ်ပြစ်ပြီး တိုရှပ်လက်တိုနှင့် ဘောင်းဘီ
တိုကို သေသပ်ရပ်ရပ် ဝတ်ဆင်ထားပြီး
ချစ်စဖွယ် အသား ဝင်းဝင်း မျက်လုံး
တောက်တောက်နှင့် ယောကျ်ားလေး။

ဟော
သားလေး တစ်ယောက်တည်း
လာတာ လား
ဟုတ်ကဲ့ဦး ရဲ့
ပေနို့ မေနို့
သာတာ
ကြည့် သားက
ချစ်စရာလေးပါ သား
နာမည်ဘယ်လို
ခေါ်သလဲ ကွ
ချိုးယင်း..
ဟာ ချိုးယင်း
ဟုတ်လား .. ချိုးသိပ်ပါ
ကြားဖူးပါတယ်
ကွာ
ချိုးတိန်းတို့ ၊
ချိုး သတ္တဝါကြောက်
တိုလို့ ချိုးမှတ်ပုဒ်
ချိုးယင်း ချိုးယင်းပါ
ကလေး က သူ့ နာမည်ကို ဖော်ပြ မပေါ်
တော်ရုံကော ဟုတ်တယ် သဘောဖြင့်
ယုတ်ဖျော်ကျော် ပြောနေသဖြင့် ဦးပန်းဖိုး
ဟက်ဟက်ပက်ပက်ရယ်ကာ သဘောကျဖိုး

စိတ်မဆိုးပါနဲ့ကွာ
လာပါဦး ညီလေး ကို
ခိုင်ငယ်နှင့်ပိုင် လက်ကာပြ
ပေးသော် ကလေးက
အရူးသီးသောအသံဖြင့်
မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ ကြည့်နေတော့သည်
ဦးမှာ မုန့်တွေ
အများကြီး ပါတယ်
သား စားမလား
သား နာမည်ကိုပြော
ပြီးတော့ မေမေတော်ကြီးကို
တော့ဘူး ဗျာ
ကဲ ခေါ်ပါ့မယ်ကွာ
ပြန်ပြောပါဦး
သားရဲ့ နာမည်
သိုးငယ်ပါ
ဟုတ်လား
ဟာ..
မဟုတ်ပါဘူးဆို
ချိုငယ်ပါ ဗျာ
ချိုငယ်ပါ
ချိုငယ် ..
.. ချိုငယ်
ချိုငယ်..
ဪ
ဟုတ်သွားပြီ
ချိုငယ် ဟုတ်တယ်

ဟင် ဖိုးမင်း
သားနားလည်ပြီ ဖိုးမင်း
ဟုတ်ပါတယ် ဒီ အဖေနဲ့ အမေ ပေးထားတဲ့ နာမည်ကို ဒီဘုရားကိုလည်း အဖေနဲ့ အမေ တည်ခဲ့တယ် ကျောက်သေတ္တာထဲက အောက်မှာ ကျန်ခဲ့တဲ့ ငွေတွေကို အဖေနဲ့ အမေ ရှာတယ်တဲ့ ဒါကြောင့် ဘုရားတည်ခဲ့တယ်ဗျာ အမွေပြုပေး တယ်ဗျာ - ဖြိုးတော့ ....
ဖြိုးတော့ ဘာဖြစ်လဲ သားရဲ့
အစ်ကို့ကို မျှော်တယ်ဗျာ

သား၊သေးစိုးယင်၊ ညွှန့်ရိုးမြူသို့ နွံပနီးစိုန
ကြည့်လိုက်သော ကေတ်တော် ထွဲပြင်
နံ့သေးမှ ပတ်ကာ လျှောက်လာကြသော
ကျက်သရေ ရှိသည့် လိုက်ဖက်သော
စုံတွဲတစ်တွဲ ပိုင်းပေဒါခြင့် မိသေးသင်၊
...တ် ဒီဖြင့်
...ဂိ ဘာပဲနဲ့
ဘာမေကာ ..
ဟိုမှာ ကောပြီလေ
ဘဘ်ဒိ ဘာနော့
ဘာပဲနဲ့ ဘာမေ
ပြီး

* စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် – ၃၀၀၁၄၁၁၀၁၀
* မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် – ၃၀၀၃၇၄၁၁၁၀

* ထုတ်ဝေသူ
ဦးညွန့်တင် (၃၅၆၉)
စိုင်းဗေဒါလစဉ်

* ပုံနှိပ်သူ
ဦးမောင်မျိုး
ကြောင်နှစ်ကောင်ပုံနှိပ်တိုက်

* ပထမအကြိမ် – ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ
အုပ်ရေ – ၅၀၀၊ တန်ဖိုး (၃၀) ကျပ်

--- --- --- --- --- --- --- --- ---

စီစဉ်သူ
မောင်မျိုး (ကြောင်နှစ်ကောင်စာပေ)